

ΑΠΟΛΛΩΝΕΙΟ ΦΩΣ

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΛΛΗΝΟΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ • ΑΡ. ΤΕΥΧΟΥΣ 51 • ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ-ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2004 • 5 €

ΙΔΕΟΛΟΓΙΑ
ΚΑΙ ΣΤΟΧΟΙ
ΤΗΣ ΑΛ ΚΑΪΝΤΑ

ΙΗΣΟΥΣ:
ΚΗΡΥΚΑΣ
ΑΓΑΠΗΣ
ή ΜΙΣΟΥΣ;

ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΙΩΝΙΣΜΟΣ - ΤΕΚΤΟΝΙΣΜΟΣ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΣΜΟΣ

ΠΟΜΠΗ
ΕΝ ΙΕΡΑ
ΟΔΩ

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ
ΔΗΜΗΤΡΗ
ΚΙΤΣΙΚΗ

ΙΟΥΛΙΟΣ ΕΒΟΛΑ:
ΕΝΑΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΗΣ
ΦΙΛΟΣΟΦΟΣ

ΕΣ-ΕΣ, ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΤΗΣ ΘΟΥΛΗΣ
ΚΑΙ ΑΗΝΕΝΕΡΒΕ

ΠΟΜΠΗ ΕΝ ΙΕΡΑ ΟΔΩ

Την Κυριακή, 3 Οκτωβρίου, διεξήχθη από την φιλοσοφική και πολιτιστική εταιρεία ΕΥΜΟΛΠΙΔΕΣ η καθιερωμένη πομπή προς την Ελευσίνα. Η συγκέντρωση έγινε πλησίον του Πομπείου, στον Κεραμεικό, όπου πραγματοποιήθηκε εναρκτήρια τελετή προς τον Ήλιο και εφεσημάνθη ο μυστηριακός σκοπός της πομπής. Συμφώνως προς τα αρχαία έθιμα, η πομπή διατηρεί τον πεζοπορικό χαρακτήρα, αρχή αναπαράβιαστη και από τους σύγχρονους Έλληνες που δραστηριοποιούνται για την διατήρηση των εθνικών μας παραδόσεων.

Ακολουθώντας τα ίχνη των προγόνων μας και τις ιερατικές παραδόσεις, διαπιστώνεται ότι τα ελληνοκλαμυστήρια ήταν μοναδική πηγή σοφίας, η «μήτρα» όλων των πολιτισμών, παγκοσμίως, και κυρίως αυτή της Ελευσίνας.

Η πορεία έγινε επί της Ιεράς Οδού και διήρκεσε περίπου 5 ώρες, συμπεριλαμβανομένων των στάσεων και εκδηλώσεων στον ποταμό Κηφισό, στον ναό του Δαφνίου Αλόηλων, στον ναό της Αφροδίτης και στις ραίτες ήμινας. Ακούστηκαν μελοποιημένοι ορφικοί ύμνοι από μέλη της εταιρείας και εφεσημάνσεις για τις θεότητες της πομπής, με την πρόοδο του ανθρώπου.

Την πορεία συνοδεύει κάθε χρόνο η Τροχαία, για να διευκολύνει τους πεζοπόρους και τα οχήματα. Η συνοδεία είναι ελεύθερη, καθώς και η είσοδος στον αρχαιολογικό χώρο της Ελευσίνας, όπου έγινε η πομπή με επίσκεψη.

Το τηλεφώνιο του Συντάγματος είναι: 210-33.05.168

ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ 10€

ΒΙΒΛΙΟ ΑΠΟΣΥΜΒΟΛΙΣΜΩΝ ΤΩΝ ΟΛΥΜΠΙΩΝ ΘΕΟΤΗΤΩΝ ΣΥΜΒΟΛΩΝ-ΜΥΘΟΛΟΓΙΑΣ...

Η ύφρηκευτική παράδοσής μας αποτελεί έν πλήρες πολυθέικον σύστημα έρμηνείας των φυσικών μυστηρίων της ζωής. Τεχνηρωμένη δι' επιστημονικών παρατηρήσεων, δίδει έρμηνείες περί της δημιουργίας της ζωής και διά τον φυσικόν προορισμόν του ανθρώπου, διά την πολιτείαν, κ.λ. Μετά δύο χιλιετίων διαβολής του λαμπρού πολιτισμού μας, ή έλληνική θεολογία (φιλοσοφική-πολιτική-μυθική) έρχεται και πάλιν εις την επικαιρότητα, ως μοναδική φερέγγυος κοσμοθεωρία διά τὸ μέλλον της ανθρωπότητας.

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ
ΥΦΗΡΕΚΕΥΤΙΚΗ
ΠΑΡΑΔΟΣΙΣ

Εκδοτικό Σημείωμα

Υπάρχει μία αδιάρατη συνωμοσία στον κόσμο σήμερα, η οποία άπτεται της παρασκηνιακής συμπεριφοράς των δυνάμεων: Του Τεκτονισμού, του Σιωνισμού και του Οικουμενισμού, μια συμπόρευση η οποία δεν εκδηλώνεται απροκαίριστα αλλά παρουσιάζεται έντεχνα και επιπαιδευμένα υπό τον μανδύα της «επικρατήσεως των ειρηνικών αξιών», της «συναδελφώσεως των λαών και της καταλύσεως των συνόρων», της άρσεως παντός είδους διακρίσεων (φυλετικών, πολιτισμικών, θρησκευτικών κ.α.), της ανογωγής οδού προς τον πληνίτη σε ένα παγκόσμιο χωρίο, προς πανηγυρική επιβεβαίωση των «Πρωτοκόλλων των Σόφων της Σιών» και των όσων εκεί αναγράφονται περί της εγκαθιδρύσεως μίας παγκόσμιας σιωνιστικής παντοκρατορίας.

Ηδη σήμερα, έχει καταστεί φανερό, και μόνο σφαιρικοί εθελοτυφλώντες ή έκοντες συμφέροντα αρνούνται να αναγνωρίσουν, ότι έχει επιβληθεί, διαμέσου της παγκόσμιας ισχύος των ΗΠΑ, η ΡΑΧ JUDAICA, η ε-

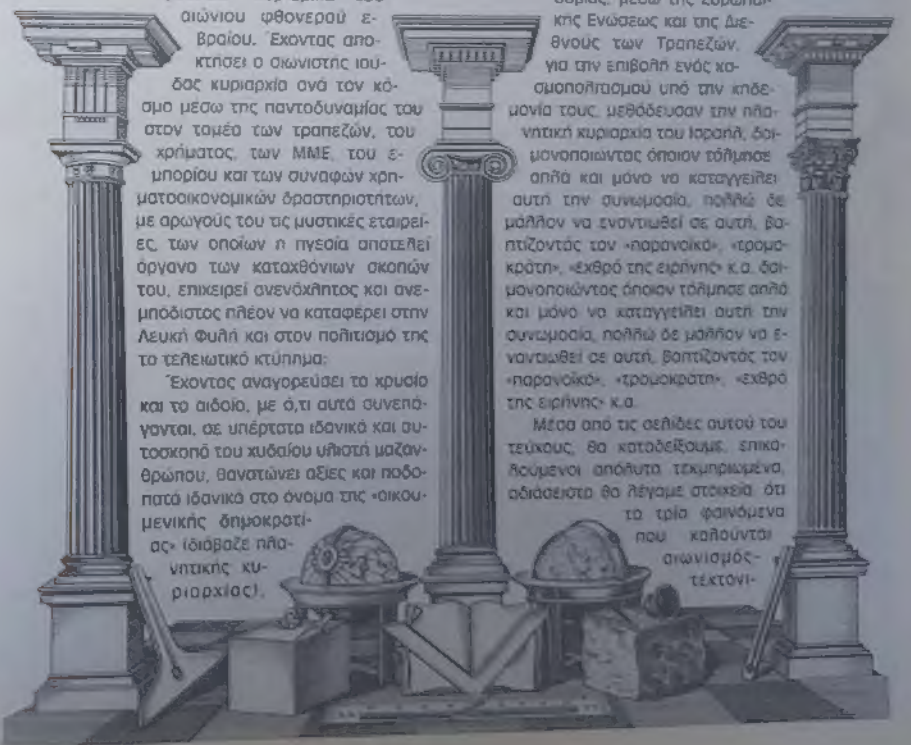
την οποία διευθύνει ο ίδιος, αρχικά μέσω των καθοικουμένων μαριονετών του, πολιτικών ανά τον κόσμο σαλταμπάγκων, αργότερα άμεσα και απροκαίριστα, χωρίς καμία επιφύλαξη.

Διοργανούμενους και διασφύροντας τα πάντα αρχαία μυστήρια, χρησιμοποιώντας τα ως προκάθυμα, ο πορικός της ιστορίας εβραϊσμός, άλως τις μυστικές εταιρείες και τις ποδηγέτησε υπό την καθοδήγηση της παγκόσμιας σιωνιστικής στόας «Μπενέ Μπερίτ», καθιστώντας τις υπηρετικά όργανα των σκοπών του, αναθέτοντας τους καθοδηγητικό ρόλο στην διαμόρφωση της νοστορίας των μελών τους και στον εθισμό τους προς μία οικουμενική καταεύθυνση, θέτοντας ταφάριακα στις εθνικές και ιστορικές παραδόσεις εθνών και πολιτισμών.

Καταλήγοντας από τον Μωυσή και τον Σαδωμώνα στον Λένιν και στον Αδάμ Σμθ, οι εβραίοι προέβλεπον τα έδραφον μέσω του ΝΑΤΟ και του Συμφώνου της Βαρ-

σοβίας, μέσω της Ευρωπαϊκής Ενώσεως και της Δεσθούς των Τραπεζών, για την επιβολή ενός κα-σμοπολιτισμού υπό την κηδε-μονία τους, μεθόδευσαν την πλν-ντική κυριαρχία του Ισραήλ, δαι-μονοποιώντας όποιον τήλμισε απή και μόνο να καταγγείλει αυτή την συνωμοσία, πολλώ δε μάλλον να εναντιωθεί σε αυτή, βα-πτίζοντας τον «παραιοικό», «τρομο-κράτη», «εχθρό της ειρήνης» κ.α. δαι-μονοποιώντας όποιον τήλμισε απή και μόνο να καταγγείλει αυτή την συνωμοσία, πολλώ δε μάλλον να εν-ναντιωθεί σε αυτή, βαπτίζοντας τον «παραιοικό», «τρομοκρατη», «εχθρό της ειρήνης» κ.α.

Μέσα από τις σελίδες αυτού του τεύχους, θα καταδείξουμε, επικο-λούμενοι απόλυτα τεκμηριωμένα, οδίασιστα θα λέγαμε στοιχεία, ότι τα τρία φαινόμενα που καθορούνται σιωνισμός-τέκτονι-

ΜΥΣΤΙΚΕΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΕΣ ΚΑΙ ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑ

Η εποχή που διανύουμε, είναι μία περίοδος της ιστορίας όπου η εξουσία και οι μηχανισμοί της διέπονται από το γνώρισμα της πολυηλεκτότητας, με την έννοια ότι οι κρίσεις αποφάσεις σε πληθυντικό επίπεδο δεν λαμβάνονται από ένα και μόνο, θεσμοθετημένο, κέντρο, αλλά συνήθως αποτελούν απόρροια παρασκηνιακών διεργασιών και η ρήψη τους κατά μείζονα λόγο εκπορεύεται από συνόδους μυστικών εταιρειών και συγκλήσεις «σφράτων», για το ευρύ κοινό, οργανώσεων. Πέραν από τις γνωστές υπερστές όπως είναι η Λέσχη Μπιλντεμπεργκ, η Λέσχη «Σωκράτης», με την άκρως παραπληθυντική ονομασία, ή η Τριμελής Επιτροπή, στις οποίες μετέχουν υψηλόβαθμοι τέκτονες, τις διευθύνουν εβραίοι και μεγιστάνες του πλούτου-παρόντες του διεθνοποιημένου κεφαλαίου και εκπρόσωποι πολυεθνικών κορφοσών, υφίσταται και μία μυστική αδεφφότητα, με έδρα τις ΗΠΑ, από τις τάξεις της οποίας αναδεικνύονται επιφανείς προσωπικότητες της δημόσιας ζωής, κυρίως δε της πολιτικής και της οικονομίας.

Πρόκειται για την οργάνωση με την μακάβρια ονομασία «Νεκροκεφαλή και Οστά» (Skull and Bones), της οποίας επίλεκτα μέλη τυγχάνουν και οι διεκδικούντες την αμερικανική προεδρία κατά τις προσεχείς εκλογές. Πρόκειται για τον υποψήφιο των ρεπουμπλικανών Τ. Μπους καθώς και για εκείνον των δημοκρατικών, Τ. Κέρι.

Μέσα σε ένα περιβάλλον απόλυτης συνωμοτικότητας και μακάβριων τελετών, η αδεφφότητα υπό την επωνυμία «Νεκροκεφαλή και Οστά», ιδρύθηκε το 1832, στρατολογήει επίλεκτα τα μέλη της μεταξύ των φοιτητών του πανεπιστημίου «Γέιλ», και πολλαπλασιάζει από αυτούς τους εκτινάσσει, στην κυριολεξία, στα ύψητα αξιώματα των ΗΠΑ. Να επισημανθεί ότι τα όδυντα της μυστικής αυτής οργάνωσης βρίσκον-

ται εντός ενός ερμητικά κλεισμένου κυρίου, στον περίβολο του πανεπιστημίου του «Γέιλ», το οποίο φέρει την ονομασία «Ο Τάφος». Πρόκειται για το μυστικό άνδρo της αδεφφότητας, της οποίας η αποκρουστική ορολογία παραπέμπει σε εβραϊκές αστρονομικές καταβολές.

Η οργάνωση «Νεκροκεφαλή και Οστά» έχει αναδείξει βουλευτές,

Το αποκρουστικό εμβλημα της μυστικής εταιρείας «Νεκροκεφαλή και Οστά».

Ο πρόεδρος των ΗΠΑ και μέλος της οργάνωσης «Οστά και Νεκροκεφαλή» Τζωρτζ Μπους, συνοδεύεται με ραββίνους.

γερουσιαστές, προέδρους των ΗΠΑ, μεγαλοβιομηχάνους, ανώτερους δικαστικούς και στρατιωτικούς, και γενικά επηρεάζει άμεσα τα εξουσιαστικά δρώμενα στις ΗΠΑ. Αρκεί να αναφερθεί ότι κάθε έτος επιλέγονται 15 τελειόφοιτοι φοιτητές του Πανεπιστημίου του «Γέιλ», μυσούνται και δεσμεύονται με όρκους αλληλίας και κοόβιας πιστότητας και καθίστανται ισόβια μέλη της οργάνωσης αυτής. Η προέδρσή τους

έπειτα είναι δεδομένη, προς όφελος φυσικά της μυστικής εταιρείας που τους κατευθύνει και των οποίων αυτής ευρισκόμενων...

Οι τελειότες μυστικές οι οποίες επικυβίσονται στην έδρα της και που σκληρά έχουν να εισάγουν τους νεοεισερχόμενους στην οργάνωση στα αποκρυφα μυστικά της και να εντυπωσιάζουν στην διάνασή τους συμβολικές παραστάσεις, έχουν χαρακτήρα φρικιαστικό, καθώς ουρλιακτά βίαια περιστατικά και δρώμενα συνοδεύουν την όλη τελετουργία, προκειμένου να θέσουν σε δοκιμασία την αποφασιστικότητα των υποψηφίων μελών, αρχής γενομένης από τον λεγόμενο ακοτεινό θάλαμο ή αίθουσα με τις νεκροκεφαλές, γεγονός το οποίο παραπέμπει άμεσα στις μυστικές τελετουργίες και πρακτικές του τεκτονισμού.

Μέσα από τέτοιες οργάνώσεις και συνωμοτικό κέντρο, ο αιώνας εβραϊός, κύριος των μυστικών εταιρειών, κατασκευάζει ειδική «élite» εξουσιαστικών του ανδρείκελων, με τις οποίες ελέγχει τον κόσμο...

Για τις οργάνώσεις αυτές, ο εβραϊκής καταγωγής πρωθυπουργός της Βρετανίας Μπλ. Νταρσέλι είχε δηλώσει: «Εβραίοι παντού! Υπάρχει μήπως ποτέ καμία κίνηση στην Ευρώπη, περισσότερο ή λιγότερο σημαντική που να έγινε χωρίς τη δική μας συμμετοχή; Ο κόσμος διοικείται όχι από αυτά τα πρόσωπα που φαίνονται επί της ουσίας, αλλά από εκείνα που βρίσκονται στα παρασκηνία... Την τελευταία στιγμή οι μυστικές εταιρείες εξουδετερώνουν όλες τις αποφάσεις των διοικούντων... Οι μυστικές εταιρείες αποτελούν τις προωπινές κυβερνήσεις. Και οι άνθρωποι της εβραϊκής φυλής βρίσκονται επί κεφαλής όλων αυτών». Από το βιβλίο του Νταρσέλι «Cummings», 1850.

Ο διάσημος Γάλλος συγγραφέας του 19ου αιώνα Ονόρε ντε Μπα-

ΑΠΟΛΛΩΝΕΙΟ ΦΩΣ

ΔΗΜΙΝΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΓΙΑ ΤΟΝ
ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΠΟΛΙΤΗ

ΑΡ. ΤΕΥΧΟΥΣ 51
ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ
2004
ΤΙΜΗ ΤΕΥΧΟΥΣ
5 €

Διοκτήτης-Εκδότης:
Ιωάννης Χαρολαμπόπουλος
Ετήσια συνδρομή (επιστολές):
24 €
Ετήσια συνδρομή (επιτολές):
50 €

Επιστολές-Συνεργασίες-Επιτολές
να απευθύνονται:
Ιωάννης Χαρολαμπόπουλος
Κολοκοτρώνη 49, Α'
132 31 Πετρούπολη

Τηλέφωνα επικοινωνίας:
210/50.27.184 & 6939/39.87.82

Η Εξόδα του Εξαρχείου:
Συνταξίες, ο αιώνας και αδιανόητος
αχμός των Ανδρών και των Πολιτών

Εκδόσεις Τεχνόπολη
τηλ.: 210/52.32.325

- Εμπνεύεται η αναδημιουργία κειμένων
- ή τημύτων τους, από την προέλευσή
- ότι θα αναφέρεται η αλήθεια
- Το εγχειρίδιο άρθρα δεν
- εκφράζουν την άποψη του εκδότη, αλλά
- εκτός εάν γίνεται μνεία γι' αυτό
- Χειρόγραφα, δημοσιεύματα ή μη
- δεν επιστρέφονται
- Στα δημοσιεύματα άρθρα
- διατηρείται το γνήσιο όνομα του
- συντάκτη τους
- Οι συνεργασίες δεν είναι
- αποκλειστικά χαρακτήρα
- Το «Απολλώνιο Φως» διατηρείται
- σε όλη την Ελλάδα με το Πρωτόκολλο
- Διανομής Τύπου ΑΡΓΟΣ Α.Ε.
- Κυκλοφορεί κατά τον αιώνα στην
- Ελλάδα, Κύπρο, Αίγιο, Αλβανία
- (Γενεύα, Μόναχο, Μόναχο, Λονδίνο,
- Σαφίνο, Νάμπερ), ενώ κατά τον αιώνα στην
- και στην Αμερική
- (Φεβρουάριο, Απρίλιο, Ιούνιο,
- Αύγουστο, Οκτώβριο, Δεκέμβριο)

Η

Εάν δεν αντεγείρεται το
«Απολλώνιο Φως»,
ή επιθυμεί να προωθηθεί
παιδιά του τύπου, απευθύνεται
στο τηλέφωνο
6939/39.87.82

σμός-οικουμενισμός είναι όχι μόνο συνυφασμένα, όντας συγκοινωνούντα δοχεία, αλλά επιπλέον θα αποδείξουμε ότι τα ανωτέρω φαινόμενα αποτελούν τους θεμελιώδεις λίθους της παγκοσμιοποίησης ή αλλιώς καθουμένης Νέας, εβραϊκής, Εποχής, για την έλευση της οποίας εργάζεται ένα τεράστιο επιτελείο τεχνοκρατών, καλλιτεχνών, μεγιστάνων του πλούτου και προπαγανδιστών σε όλο τον κόσμο, όντας σε θέση εντεταλμένων οργάνων του εβραίου κυρίου τους.

Ελληνες πατριώτες, η συνωμοσία που εξυφαίνεται εναντίον του Ελληνισμού, εναντίον της Ευρώπης και της Λευκής Φυλής ευρύτερα δεν είναι προών φαντασίας, δεν αποτε-

Η ΣΥΝΤΑΞΗ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΗ

Το επόμενο τεύχος του περιοδικού «Απολλώνιο Φως» θα κυκλοφορήσει στην Αθήνα την 1η Ιανουαρίου και στην επαρχία την 15 Φεβρουαρίου 2005. Κάποια κυκλώματα ιστόσας εντάζουν την υπονομευτική τακτική τους και παρακυβλύνουν την κυκλοφορία του περιοδικού μας. Για τον λόγο αυτό, εάν δεν βρίσκεται το «Απολλώνιο Φως», παρακαλούμε καταγγείλτε μας το περιστατικό στο τηλέφωνο 6939 / 39.87.82, πληροφωρίζοντας μας επακριβώς για το σημείο ελλείψεως (Παρέχοντάς μας οδό-αριθμό, περιοχή). Έτσι καταλύετε την συνωμοσία της σιωπής, συμβάλλοντας καθοριστικά στην προσπάθειά μας. Μην αφήσετε «την μαφία του τύπου» και τα οργανωμένα συμφέροντα να μας φιλώσουν. Εάν δεν ανευρίσκετε το περιοδικό, επικοινωνήστε με το τηλ. 6939/39.87.82

Η ΣΥΝΤΑΞΗ

ΟΙ ΕΒΡΑΙΟΜΑΣΟΝΟΙ:

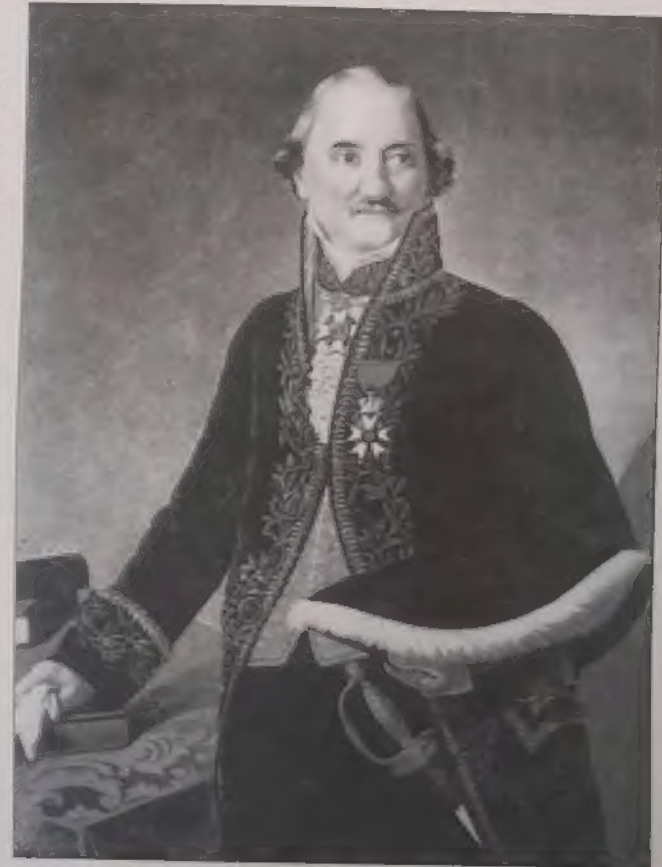
ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟ ΤΩΝ ΑΓΓΛΟΣΑΞΟΝΩΝ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Από τον Η. Κωνσταντινίδη

Από την ίδρυση του πρώτου ανεξάρτητου ελληνικού κράτους το έτος 1828 (μετά την απόσχισή από την οθωμανική αυτοκρατορία), κυρίαρχος στον ελληνικό χώρο είναι ο ρόλος των Εβροισμασόνων ως πρακτόρων της σταντικής δύναμεις, και συγκεκριμένα της «Γηραιάς Αλβιώνος», της Μεγάλης Βρετανίας. Οι Αγγλοβρετανοί, κύριοι εκπρόσωποι του σταντικού ιδεώδους, χρησιμοποίησαν δηλαδή την μασονία στην Ελλάδα ως βασικό «πολιορκητικό κρίο» τους προκειμένου να οδηγούν τα ελληνικά εθνικά και κοινωνικά ιδανικά και να θέσουν υπό τον έλεγχό τους το νεογέννητο τότε ελληνικό κράτος. Πράγμα που δυστυχώς, όπως θα δούμε και στο παρόν άρθρο, τελικά κατάφεραν... Είναι λοιπόν η Ελλάδα του σήμερα ίσως χτίστηκε πριν από λιγότερο από 200 χρόνια στην ουσία ένα «τεκτονικό» κράτος.

Πολύ χαρακτηριστική παρέμβαση η φράση μεγάλου τέκτονα στοάς της Ζακύνθου (ήρωτού ακόμη τα Επτάνησα προσχωρήσαν στον υπόλοιπο ελληνικό εθνικό κορμό): όταν αυτός ρωτήθηκε από όμοιό του γιατί η μασονία αντιτίθεται σφόδρα και εμποδίζει την ένωση των Επτανήσων με την μόνα-πατρίδα, τότε απάντησε «Μην ξεκινάτε, αδελφέ, ότι βρίσκεστε σε αγγλικό έδαφος! Πώς ταΐζατε και θίγατε τέτοια ζητήματα εδώ μέσα; Ως αγγλικό έδαφος εννοούσε ο αρχιμασόνος την τεκτονική του στοά! Και ήφερε ασφαλώς πολύ καλά τι έλεγε...

Νο 1 εκπρόσωπος του βρετανικού στανιστικού κατεστημένου υπήρξε μέχρι την εκπαρθρωσή του τον Δεκέμβριο του 1967 το καταρμένο παλάτι, αποτελούμενο από κληφικές ψευδοβασιλιάδες και την συλή τους, κατά μέγιστη πλειοψηφία απεστανιστικοί πράκτορες της βρετανικής «Intelligence Service». Ο θρόνος υπήρξε πράγμα-

Ο πρώτος Μέγας Διδάσκαλος στα Επτάνησα, Διονύσιος Ρώμας.

τι η ελληνική γάγγραινα, η οποία και ευθύνεται για μεζούρες εθνικές τραγωδίες: για παράδειγμα πριν και κατά τη διάρκεια του 2ου παγκοσμίου πολέμου η δυναστεία Γλυξμπουργκ έπαιξε έναν αθλιό ρόλο σε βάρος του ελληνισμού, δολοφονώντας τον γενδοτικό ως προς τη βασιλεία, είναι ολίγοι οι εθνικοί ηγέτες Ιωάννη Μεταξά. Μετά τον πόλεμο η Ελλάδα κληροδοτήθηκε από τους εβροισμασόνους μονάρχες στους Αμερικανούς, που αναδύθηκαν ως η νέα σταντική υπερδύναμη. (Μην ησυχάζουμε α-

λλάστε ότι το «εν Ελλάδι Τεκτονικό Ίδρυμα» λειτουργούσε με βασιρικά διατάγματα της βασιλείας του Κ. Καραμανλή και όχι μόνο... Πάντοτε ολλήωστε τα σκουλήκια της βασιλείας στην Ελλάδα λειτουργούσαν όχι απλά ανελληνικά, αλλά και με περισσή δουλικότητα απέναντι στον Εβροισμασόνιο αφέντη...

Εκτός από την «επλήκτα» πόρνη που λέγεται μοναρχία, πράκτορες του εβροισμασόνισμού στην Ελλάδα βρέθηκαν και μέσα στον λεγό-

Προκλητική οικειοποίηση ελληνικών μυστηριακών συμβόλων και φράσεων από τον τεκτονισμό. Τα αρχαία μυστήρια, ωστόσο, απευθύνονται μόνο σε Έλληνες το γένος, και όχι σε οικόμηνικά κράματα.

ζάκι, στο βιβλίο του «Η αναζήτηση του απόλυτου» αναφέρει τα ακόλουθα αποκρυπτικά: «Στον χώρο του αποκρυφισμού γεννώνται όλες οι μυστικές εταιρείες, αυτές που υπήρξαν στο παρελθόν κι αυτές που υπάρχουν ακόμα στον πλανήτη μας, και που όλες τους μέσα από κινητήρα μυστηριώδη, ήταν και εξακολουθούν να είναι η πραγματική εξουσία στον κόσμο μας, παρ' όλες τις κυβερνήσεις.

Αυτές οι μυστικές εταιρείες, που σπίνονται, ανάλογα με τις ανάγκες της στιγμής, λειτουργούν σαν ομάδες ξεχωριστές μεταξύ τους και φαινομενικά συγκρουόμενες, κυρήσσοντας ταυτόχρονα ή διαδοχικά όλες τις απόψεις της εποχής, ακόμα και τις πιο αντίθετες μεταξύ τους και έτσι καταφέρνουν να κατευθύνουν και να ελέγχουν αποτελεσματικά και σίγουρα όλα τα κομμάτια και όλα τα κινήματα, πολιτικά, θρησκευτικά, οικονομικά και φιλοσοφικά.

Κατευθύνονται όμως από το ίδιο κέντρο, που είναι και τα σημεία της ένωσής τους.

Επί πλέον, ως προς την σχέση τεκτονισμού-ισουδαισμού, ο επιφανής τέκτων συγγραφέας Κάρολος Αλντεμπέρ, στο έργο του «Η ιστορία του τεκτονισμού» αναφέρει ότι «τα σύγχρονα τεκτονικά δόγματα και σύμβολα έφθασαν σε μας, δια-

μέσου των ιουδαίων, και η παράδοση που επηρέασε περισσότερο τον τωρινό τεκτονισμό είναι των ιουδαϊκών μυστηρίων, γι' αυτό και οι περισσότερες τελετές και τα σύμβολά μας έχουν τον εβραϊκό τύπο».

Εβραϊκοί τύποι και παραδόσεις με προεξέχοντα τον μύθο του Χιράμ και τις φανταστικές διηγήσεις για τον Σολομώντα, συγκρητισμός και οικουμενισμός, όλο αυτό καθιστούν τις στοές εργαστήρια ηρασιγάνδας για την επιβολή του κοσμολογισμού, υπό τα εβραϊκά όπλα.

Η σφραγίδα της μεγάλης στοάς του Ισραήλ. Εντός του γινώσκοντος και του διαβήτου εικονίζονται τα σύμβολα των τριών ιουδαϊστικών μονοθεϊστικών θρησκειών (χριστιανισμού, εβραϊσμού, μουσουλμανισμού). Είναι απορίας άξιον πως ο τεκτονισμός εγκοσμιοποιείται θρησκευτικά σύμβολα, μας και όπως δηλώνει είναι απλώς θρησκευτικός και αποητικός θεσμός...

ηγετικά κατ' ουσίαν σκλήπτρα.

Καθόλου άσχετη προς όλα αυτά δεν είναι η δήλωση του πρώην Μ. Διδασκάλου της ΕΜΣΤΕ Στάθη Λακόπουλου, ο οποίος τόσο στο βιβλίο του «Τεκτονισμός, μία ακόμη κρίση ταυτότητας», όσο και σε περιοδικά και εφημερίδες έχει ποδηλαπώς δηλώσει ότι ο τεκτονισμός είναι συνυφασμένος με την λειτουργία του φιλελευθερισμού, και ότι από τις τεκτονικές συνεδριάσεις απέρρευσαν οι σύγχρονες κοινοβουλευτικές διαδικασίες, αποκαλύπτοντας έτσι ότι τεκτονισμός και σύγχρονη εξουσία, αποτελούν συγκοινωνούντα δοχεία.

Με στοές που διαστέτουν φιλοσοφικό - μυθικό επίχρυσμα, όπως η στοά «Οστός και Νεκροκεφαλή», με τις διάφορες κατό τόπους στοές και τα παρακλάδια τους, με την τριμερή εκπροσώπηση και τις διάφορες υπόπτου προεξέουσας επιτροπές και ήξερες παγκόσμιες επιρροές, αλλά πρωτίστως με την υπερστοά «Μπένε Μπερίτ» που απευθύνεται μόνο σε εβραίους, ο αιώνιος Ιούδας κινεί παρασκηνιακά τα νήματα της ιστορίας, υποδουλώνοντας λαούς και καταστρέφοντας πολιτισμούς, έως ότου επέλθει και πάλι η αφύπνιση της άριας ελληνικής ψυχής, στέλλοντας τον εφήμερο όσο και όληιο «Βασιλιά των Πίστεων» στα Τάρταρα της ιστορίας.

μενο δημοκρατικό πολιτικό κόμμα της χώρας. Και δεν αναφερόμαστε μόνο στους πασίγνωστους τέκτονες Κωνσταντίνο Χαραμανλή (στον ψευδοεθνάρχη) και Γ. Ροήλη (Ζορζή Ρουσσώ), αλλά κυρίως στον κορυφαίο πρόκτορα του σιωνισμού στην Ελλάδα, δηλ. τον Ευάγγελο Αβέρωφ-Τσιτσάκη, υπουργό εξωτερικών επί ΕΡΕ (υπέγραψε μαζί με τον «εθνάρχη» του τις προδοτικές συμφωνίες Ζυρίχης-Λονδίνου), αργότερα υπουργό Εθνικής Αμύνης (εξωρρίστηκε γνωστός της δολοφονίας του Αλέξανδρου Παπανδρέου στις 1.5.1976) και πρόεδρο της Νέας Δημοκρατίας από το 1981 ως το 1984.

Πράγματι το βρώμικο ανθελληνικό έργο του μισάνθρωπου Αβέρωφ τον κατατάσσει στην κορυφή της ανθεθνικής δράσης πυραμίδας.

Ο υπερ-μασόνος Αβέρωφ λοιπόν, που συστασιακά κυβερνούσε την Ελλάδα από τα παρόντα επί δεκαετίες, είναι κατά σειρά ο υπαριθμός...

1. το ξεπούλημα της Κύπρου, με τις υπογραφές του ίδιου και του Χαραμανλή στη Ζυρίχη και τα Λονδίνα το 1963. Ήταν τότε που ως γνωστόν ο Χαραμανλής αποκάλεσε «η πιο ευτυχεμένη μέρα της ζωής μου» (στον ομιλίας). Έτσι ένα παγκόσμιο αίσχος των Βρετανών μασόνων να διασυνδεθεί η μεγαλάνωσή στο πρόσωπο του «δαίμονα και βασιλέως», που οδήγησε απερίττως ως κανόνας καθόλου σγληκτικό έντυπο. Με τις υπογραφές αυτές η Τσιτσάκη μπήκε για πρώτη φορά στο νταβάνι της Κύπρου (και μάλιστα ως «εγγυητής δυνάμει») από το 1978, όταν και είχε παραχωρηθεί η ελληνική αυτή νήσος στους βρετανούς.

2. την επιβολή της δικτατορίας στις 21.4.1967, της οποίας μάλιστα υπήρξε και επίδοξος συνταγστής «πληροφορού» και όταν δεν τα κατάφερε το 1973 να συσταθεί κυβέρνηση «φιλελευθεροποίησης» του τεχνικού ανέλκυσε ο Μακεδονίου σταθμάς ο σφοδρός κατά του

παπαδοπούλου Γρηγόρη ποήν ακολούθησε το «πολιτεχνείο» και η ανατροπή του Παπαδοπούλου από τον Ιωαννίνδη... Ο νοών νοείτω.

3. την τελική «λύση» του κυπριακού ζητήματος, που έλαβε χώρα μετά την προδοσία του Ιουλίτου του 1974. Για το τελειωτικό κτύπημα κατά της Κύπρου ο Αβέρωφ φέρεται επίσης μεγάλως ευθύνες, εφόσον είναι πασίγνωστο ότι συμμετείχε ίσως ηγετική μάλιστα μορφή στο

Άποψη από το εσωτερικό τεκτονικής στοάς.

περιβόλτο «συνεδρίου της Ρώμης», που πραγματοποιήθηκε το Φθινόπωρο του 1973. Εκεί πάρθηκαν αποφάσεις για πορή και κύρια για την δικατομηση της Κύπρου. Είναι γεγονός ότι το 1988 στο πόρισμα της βουλής των Ελλήνων για τον φόδελο της Κύπρου το μόνο πολιτικό πρόσωπο που κατηγορείται για την προδοσία είναι (ήτοιος δήλος) ο Ευάγγελος Αβέρωφ-Τσιτσάκης, αυτός που δήλωνε όσο ζούσε ως «παγγελάμ του το «αγρότης-βογοτέ-χνος»!!

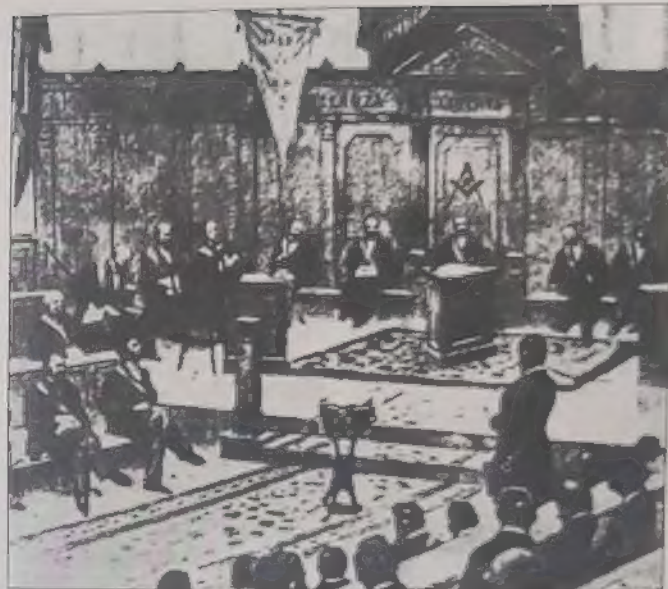
4. την πολιτική τρομοκρατία στην Ελλάδα. Είναι γνωστό η υπόθεση του θανάτου του Αλ. Παναγιώτη την πρωτομαγιά του 1976 (που αποδόθηκε σε «τροχαίο ατύχημα» και ποήν γρήγορα ενταφιάστηκε), όταν ο τελευταίος απειλούσε με δημόσιες αποκαλύψεις για την ΕΕΑ, όπου αναμειγμένος ήταν βασικά ο Αβέρωφ. Φωνές ακούστηκαν τότε περί ενδεχόμενου δόλου όσον αφορά τον θάνατο του Παναγιώτη και ανάμειξης του Αβέρωφ, αλλά δεν δόθηκε συνέχεια στο θέμα. Ο Αβέρωφ θεμελίωσε και

την ιδεολογική τρομοκρατία στην χώρα με την φράση του «Όποιος φεύγει απ' το μαντρί, τον τρώει ο λύκος», η οποία και συνιστούσε απειλή κατά των όσων ενδεχομένως να αποχωρούσαν απ' τα μεγάλα κόμματα και δημιουργούσαν άλλα μικρότερα. Εξάλλου ο Αβέρωφ είναι ο αρχιτέκτονας του μεταπολιτευτικού διπολικού συστήματος στην Ελλάδα.

Στο βιβλίο του Νικόλαου Φαρουδάκη με τίτλο «Τα άδυτα της μασονίας» (εκδ. Μαρούσι, 1995) καταγράφονται ορισμένα όκτως ενδιαφέροντα στοιχεία σχετικά με τη δράση του «Τάγματος Ιπποτών Αγίου Διονυσίου Ζακύνθου» (Τ.Ι.Α.Δ.Ζ.). Στη σελ. 783 του συγκώδους τόμου διαβάζουμε και τα εξής: «Το Τ.Ι.Α.Δ.Ζ. είναι όπως είπαμε μασονικό κατασκεύασμα ειδικής υφής και αποστολής της αμερικανικής μασονίας, γνωστού όντως ό-

τι μετά τον 2ο παγκόσμιο πόλεμο μύτερα και προστάτις των πόσης ψύσεως σκοτεινών δυνάμεων είναι πηλόν η Αμερική (ΗΠΑ) και όχι η Μεγάλη Βρετανία». Στο ίδιο βιβλίο παρατίθενται πλήθος ονομάτων πολιτικών ηγετών, Ελλήνων και ξένων, που υπήρξαν Ιππότες του εν λόγω μασονικού Τάγματος. Όσον αφορά στην ολλογαρχία αφεντικού των εν Ελλάδι μασόνων-προδοτών, αυτή συνδέθηκε με τις εξελίξεις μετά τον 2ο παγκόσμιο πόλεμο και την ανάδυση των ΗΠΑ ως της νέας ατλαντικής υπερδύναμης στη θέση της Βρετανίας. Τότε μάλιστα πρόεδρος των ΗΠΑ ήταν ο γνωστότατος τέκτων Χάρρυ Τρούμαν, του οποίου την μασονική ιδιότητα προβάλλουν και οι ίδιοι οι «Έλληνες Τέκτονες». Π.χ. στο μασονικό βιβλίο του Τάσσιου «Συμβαλικά τεκτονικά» (Εκδόσεων της Τεκτονικής Βιβλιοθήκης «Διών»-Ψαρά) υπάρχει ολόκληρο κεφάλαιο αφιερωμένο στον Τρούμαν.

Η έρευνα του δημοσιογράφου Κώστα Τσαρούχα υπό τον τίτλο «Η μασονία στην Ελλάδα» έκανε αρκε-

Παράσταση από τεκτονική συνεδρίαση κατά τον 18ο αιώνα, περίοδο κατά την οποία συντελείται ο έλεγχος του τεκτονισμού από τους Εβραίους.

τές εκδόσεις και αποκάλυψε επίσης πορή περί των μυστικών ανθελληνικών συνωμοσιών των μασόνων. Στο κεφάλαιο του βιβλίου αυτού που τιτλοφορείται «Διάσπαση της μασονίας» μπορούμε να βρούμε αποδείξεις για το πως οι δήθεν φιλόδηρωποι και δήθεν φιλοσοφούντες Εβραίομασόνιοι διασπάστηκαν εν έτει 1986, με αφορμή την διαμάχη τους για το ποια ξένη μεγαλοεταίρεια όλην θα πουλήσει οπτικά συστήματα αξίας πορήν δισεκατομμυρίων στο ελληνικό κράτος. Η υπόθεση εκείνη και μόνο θα αρκούσε βέβαια για να αποδείξει τον οποιοδήποτε ηθικό μονόα ενδύονται τάχα οι τέκτονες, αλλά δυστυχώς δεν είναι η μοναδική. Στο ίδιο βιβλίο του Τσαρούχα υπάρχει κεφάλαιο για τις σχέσεις της ιταλικής στοάς Ρ-2 (Propaganda Due) με την τρομοκρατία στην χώρα αυτή. Είναι βέβαιο ότι και στην Ελλάδα υπήρξε σχέση και καθοδήγηση τρομοκρατικών ενεργειών από παρατεκτονικούς κύκλους, με χαρακτηριστική την ανατίναξη των αποθηκών πορήμικου υλικού της Μαλακάσας τα Χριστούγεννα του 1997, που αποδόθηκε σε «τυχαία ανάφλεξη». Εί-

ναί σίγουρο ότι οι τρομοκράτες που προσέβησαν τότε σ' αυτήν την πράξη εξυπηρετούσαν πρώτιστα τα συμφέροντα των Εβραίομασόνων εμπόρων όλην.

Ο Εβραϊκός χαρακτήρας της μασονίας είναι δεδομένος. Στο τεκτονικό βιβλίο «Ο μύθος του Χιράμ» του κορυφαίου μασόνου του παρόντος Ραυλ, το μόνο αληθινό που παρατίθεται προς μάθηση είναι το Εβραϊκό! Επίσης οι μασόνιοι ήνε ότι σκοπός της μασονίας είναι η πνευματική ανοικοδόμηση του νασού του Σοφωμώτα, ενώ αναίγουν και κλείνουν τις εργασίες τους με το βιβλίο του νόμου, που δεν είναι παρά η Παλαιά Διαθήκη, δηλ. το ιερό βιβλίο των Εβραίων... Επίσης η μασονία βριθεί Εβραϊκών ιδεών, συμβόλων κτλ. και βέβαια ποιος ξέρει τι άλλες κρυφές επιρροές του σιωνισμού υπάρχουν εκεί μέσα, όταν αυτά τα οκ όληα δεν είναι παρά μόνο τα επίσημα και δημοσιευμένα... Να σημειωθεί και η ύπαρξη της αμυγώς Εβραϊκής στοάς «Μπένες Μπερίτ», που αποκαλείται και ως «υπερ-στοά» ή ως «στοά των στοών». Διάφορες δε λέσξεις και όμιλοι, όπως η «Λέσχη Μπλάντερ-μπεργκ» ή οι φαινομενικά αθώες

λέσξεις των «Λόγιον» και των «Ρότα-ρι» δεν είναι παρά προθάλαμοι-παράκτοια της μητέρας-μασονίας.

Υπάρχει όμως και άμεση σχέση τεκτονισμού-σιωνισμού. Στην ουσία ο Μεγάλος Αρχιτέκτονας Του Σύμπαντος (Μ.Α.Τ.Σ.), που οι μασόνιοι ήσπεύουν, απεικονίζει όχι αήλθ τον Εβραίο Γιαχβέ (Ιεχωβά), αλλά και τον ίδιο τον Σατανά, που οι τέκτονες προσκυνούν στο υπόγειο των στοών τους με την αποκρυπτική μορφή ενός τέρατος, που ονομάζουν Μπαθμετί...

Ο Μπαθμετί, που στην εξωτερική του μορφή συνδυάζει διάφορα ζώα με στήθος γυναικός (!) δεν είναι παρά αυτός ο Σατανάς, που όλη ήσπε επτάσσει και θυσιές διαφόρων ζώων πησμάτων, ακόμη και ανθρώπων (αίμα)! Είναι λοιπόν οι Εβραίοι τέκτονες όχι μόνο εντελώς αντίθετοι και παράνομοι (εφόσον συνιστούν μυστική εταιρεία, που αποκρύπτει τα ηρακτικά της και τα δρώμενα στις στοές της), αλλά και επικίνδυνοι για τις ανθρώπινες κοινωνίες. Εντούτοις, αν και το κράτος και η εκκλησία αρκετές φορές έβγαλαν αποφάσεις κατά των μασόνων, αυτοί οι τελευταίοι συνεχίζουν το ανθεθνικό τους έργο, ακρωτηριάζοντας αργά με σταθερό τον ελληνισμό. Πάντα ένα «μυστικό χέρι» τους διασώζει και τους επιτρέπει να συνεχίζουν τις συνωμοσίες και τις προδοσίες τους κατά του ήου και της κοινωνίας μας...

ΠΑΛΑΙΑ ΤΕΥΧΗ ΤΟΥ «ΑΠΟΛΛΩΝΕΙΟΥ ΦΩΤΟΣ»
Γνωστοποιείται στους ενδιαφερομένους ότι παλαιά τεύχη του «Απολλωνείου Φωτός», μπορούν να αναζητήσουν στο Αρχαιακό βιβλιοπωλείο του κ. Μιχαήλ Γιακούμου (Οδός Ιπποκράτους 6, Αθήνα, 1ος Όροφος), όπου μεταξύ των άλλων μπορούν να ανεύρουν σπάνια βιβλία.

ΟΙ ΣΥΝΩΜΟΤΙΚΟΙ ΔΙΑΥΛΟΙ ΤΩΝ ΜΥΣΤΙΚΩΝ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ...

Από τον Ν. Γεωργιάδη

Ο εβραϊστανιστής ιδρυτής του κομμουνισμού Καρλ Μαρξ απεικονίζεται με το αριστερό χέρι μυστικό τεκτονικό χαιρετισμό.

Ο 17ος αιώνας διακρίνεται από το γεγονός της εξαίσιας, όπως αφορά τη δημιουργία πληθώρας μυστικών εταιρειών. Κοινά γνώριμα όλων αυτών των οργανώσεων που εμφανίζονται ως καθολικές, ολλανδικές, τέκτονες κ.α. είναι κατά βάση η υπονόμευση της παραδόσεως και η καθιέρωση ενός οικουμενικού πνεύματος.

Στην περίοδο που σκοποθετείται στον επόμενο αιώνα, μυστικές εταιρείες, αστική διανοήση και μισοσημιτισμός, αν και φαινομενικά αντίρροπα ρεύματα, καί τις ίδιες απεργάζονται τον ίδιο σκοπό, την κατάλυση δηλαδή των παραδοσιακών αξιών, εξαγωγή των εν γένει ελευθέρων, επαναφέροντας τους αποκλειστές σε δικαίους ιδεολογικούς τους συντρόφους.

ΟΙ ΠΕΦΩΤΙΣΜΕΝΟΙ

Ιδιαίτερα ρόλο στην καταργηση των παραδοσιακών θεσμών, διαδραματίζει η μηδενιστική κίνηση των «Πεφωτισμένων» του εβραίου Άδாம் Βάισχαουπ. Κάτω από τον αποκρυφιστικό μανδύα, οι «Πεφωτισμένοι» απεργάζονται συνωμοτικά και ανατρεπτικά σχέδια. Μετά το Συνέδριο του Βιεννέζου (1782) οι «Πεφωτισμένοι» εισάγουν στις τεκτονικές σιπές και με τη συνεργασία αυτών, αλλά και με την υποκίνηση διεφθαρμένων ολιγαρχικών κύκλων (Γραφεζ της Ρό-

ση παγκόσμιας τυραννίας. Την ίδια περίοδο, στην Γαλλία αναπτύσσεται το ρεύμα του καθολιστή Saint-Yves d'Alveydre, στοχεύοντας σε έναν θρησκευτικό και πολιτικό συγκρητισμό οικουμενικών διαστάσεων.

Αναζητώντας τις ρίζες των «Πεφωτισμένων», ο ερευνητής καταλήγει στην σύνδεσή τους με την οικογένεια Ρότσιλντ. Ο εβραίος μεγιστάνος του πλούτου Μόγιερ Ρότσιλντ, συνεκάλεσε το 1733 στην Φραγκφούρτη, σύγκληση τριάντα υψηλών προσωπικοτήτων, χαράζοντας τα θεμέλια για τον απόλυτο έλεγχο της εξουσίας. Το έργο αυτό αντιστέται στον ομόφυλό του Άδாம் Βάισχαουπ, ιδρύοντας την 1η Μαΐου του 1776 το Τάγμα των «Πεφωτισμένων» στην Βουαρία. Ο Βάισχαουπ μνημόνευσε το 1777 στον τεκτονισμό με το προσωνύμιο «Σπάρτακος». Υπήρξε ομιλητής και παιδοκτόνος, κηρύσσοντας έναν νοσηρό αποκρυφισμό και μηδενισμό.

Η συνωμοτική και ανατρεπτική δραστηριότητα του Βάισχαουπ, προκαλεί την επέμβαση της βουαρικής αστυνομίας τον Οκτώβριο του 1786 σε μυστικές διευθύνσεις του τάγματος, όπου θα κατασχεθούν αδιάσειστα στοιχεία που τεκμηριώνουν την κατηγορία της ανατρεπτικής συνωμοσίας την οποία εξύφαιναν οι «Πεφωτισμένοι». Μετά την αποκάλυψη της συνωμοσίας, η έδρα μεταφέρθηκε από την Φραγκφούρτη στην Ελβετία, το 1786 και μετά τον Πρώτο Παγκόσμιο Πόλεμο στις ΗΠΑ. Στραφόμενοι κατά της ιδιοκτησίας, κάθε μορφής θρησκείας και κάθε μορφής εξουσίας, οι «Πεφωτισμένοι» καθιέρωσαν μία πρωτοφανή αμφισβήτηση και προήλθαν το έδαφος για την ανάπτυξη της αναρχίας και του κομμουνισμού, αμφότερα γεννήματα των στο-

ών, όπως ήρθαν και ο φιλελευθεροκαπιταλιστικός υλισμός. Οι μνημένοι στο τάγμα των «Πεφωτισμένων» προκειμένου να ανέλθουν στις ανώτερες βαθμίδες της οργάνωσης, παρείχαν όρκους απολήτου αφοσίωσης και δεσμεύσεις να αναλάβουν οποιαδήποτε άγνοια ακόμη υποσχέση» προκειμένου να υπηρετήσουν τους σκοπούς αυτής. Η οργάνωση είχε πυραμδική μορφή και καθόλου τυχαία το χαρτόνισμα του ενός δοκίμιου των ΗΠΑ απεικονίζει την πυραμίδα με τις 13 βαθμίδες, αναγράφοντας στη βάση της την ημερομηνία 1776, η οποία αντιστοιχεί στο έτος ιδρύσεως των «Πεφωτισμένων».

Έχοντας προσκολληθεί, όπως ο κιστός προσκολληθεί σε ένα δέντρο και το απομυζά, σε νευραλγικούς τομείς της δημόσιας ζωής, οι «Πεφωτισμένοι» κατόρθωσαν να ελέγξουν τις δομές της εξουσίας και να μεθοδεύσουν τις επαναστατικές τους ανατροπές. Κατά την περίοδο της Γαλλικής Επανάστασης οι «Πεφωτισμένοι» είχαν επιτύχει να θέσουν υπό τον έλεγχό τους την εξουσία σε πολλές ευρωπαϊκές χώρες διαμέσων των τεκτονικών στοών. Δεν είναι τυχαίο το γεγονός ότι μετά την πτώση της Βασιλείας και την επαναστατική έξαρση σε ολόκληρη τη Γαλλία, οι πρωταγωνιστές της επαναστάσεως ήταν στην ολότητά τους τέκτονες όπως ο Μιραβώ, ο Λαφαγιέ, ο Νταντόν, ο Ροβεσπιέρος κ.α.

Ο τεκτονισμός συνεχίζοντας την διαβρωτική επενέργειά του στα εξουσιαστικά δρώμενα, τροφοδοτεί το κίνημα των Κομμουνιστών, διαδομένο ευρύτατα σε πολλές ευρωπαϊκές χώρες. Στο τεκτονικό συνέδριο του Στρασβούργου, το οποίο συνεκλήθη το 1848, προδιεγράφησαν όλες οι επικείμενες επαναστατι-

κές ταραχές οι οποίες εκδηλώθηκαν το ίδιο έτος ταυτόχρονα στο Παρίσι, στο Βερολίνο, στη Βιέννη, στη Ρώμη και σε άλλες μεγάλες πόλεις της Ευρώπης, αποσκοπώντας σε μία αποσταθεροποίηση, σύμφωνα με τις τεκτονικές επιδιώξεις. Υπεράνω του τεκτονισμού, βρισκόταν, αφανώς βεβαίως, ο Καρμωναρισμός και άνωθεν αυτού η Alta Vendita. Η ηγεσία της τελευταίας συνεκροτείτο από 40 μέλη, τα οποία ανήκαν στην λεγόμενη ιταλική αριστοκρατία. Προκειμένου να τηρήσουν τους κανόνες της συνωμοτικής τέχνης, χρησι-

μοποιούσαν ψευδώνυμα, ελέγχονταν δε από καμπαλιστικούς κύκλους και απέβλεπαν να διεισδύσουν στα κέντρα της εξουσίας.

Ιδιαίτερη προσπάθεια οι μυστικιστικοί αυτοί κύκλοι κατέβαλαν ώστε να μιλήσουν και να δεσμεύσουν επιφανείς προσωπικότητες, πρίγκιπες και εστεμμένους, καθιστώντας τους όργανα ακούσια των υπονομευτικών σκοπών τους και αυτό διότι αν και τους χορηγούσαν ως δέλεαρ υψηλά αξιώματα στην τεκτονική ιεραρχία, ουδέποτε τους έφεραν σε επαφή με τους ανωτέρους α-

γνώστους, παρήλθ δε μάλλον να τους αποκαλύψουν τους ανωτέρους σκοπούς τους.

Ιθύνων νους του τεκτονισμού υπό το ψευδώνυμο «Μικρά Τίγρις», έγραφε στις 18 Ιανουαρίου 1822: «Να αφήνετε να ξεφεύγουν μερικές ιδέες οι οποίες να προκαλούν την επιθυμία προσέγγισης με την εγγύτερη στοά. Η ματαιοδοξία του αστού να ενταχθεί στον τεκτονισμό είναι τόσο κοινή, ώστε εκστασιαζόμην μπροστά στην ανθρώπινη μωρία, Εκληθόσομαι που δεν βρήκα όλη τους ανθρώπους στην θύρα των σεβασμών να τους εκ-

κληπαρούν να γίνουν οι εκλεκτοί εργάτες του Ναού του Σολομώντα. Το άγνωστο σκεπάζει τέτοια επίδραση στους ανθρώπους, ώστε σπεύδουν παράφορα εντυπωσιασμένοι από τα τυπικά της μυστικής να γίνουν μέλη μιας στοάς, ιδιότητα που για ορισμένες φύσεις είναι πόνος και φιλοδοξία».

Για την επίτευξη των σκοπών του, ο τεκτονισμός προώθησε την ασυδοσία του τύπου και την χαλάρωση των νόμων, παρασκευάζοντας βεβαίως, διότι επισήμως ισχυρίζεται ότι αγωνίζεται για την «πλήρη τελείωση των ανθρώπων... Δίνοντας ώθηση σε κυρία θεάματα (έ-

ξορη παρνογραφία), επινοώντας νοσηρές μορφές τέχνης (άρρωστη-αφηρημένη ζωγραφική, νεγροποίηση μουσικής κ.α.), καθιερώνοντας εκμαυλιστικές παραστάσεις (λ.χ. τα σημερινά «ριάλιτο σόου»), κατόπιν σταδιακά να αποκτηνώσουν τον άνθρωπο, προσδίδοντας παραπληθνικά τον όρο «πρόοδος» στον εκφυλιστικό μοντερνισμό.

Την περίοδο αυτή, αναπτύσσεται το Κομμουνιστικό Μανιφέστο των Μαρξ-Ένγκελς, κατόπιν εντολής των «Πεφωτισμένων» της Αγγλίας, και ειδικότερα το 1848, έτος ευρείας κλίμακας επαναστα-

Ο ΡΟΛΟΣ ΤΟΥ ΤΕΚΤΟΝΙΣΜΟΥ ΣΤΗΝ ΕΞΟΥΣΙΑ ΤΗΣ 4ΗΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Η επέμβαση των μυστικών εταιρειών στα πολιτικά και εν γένει στα εξουσιαστικά δρώμενα, είναι σχεδόν μόνιμη και συχνά καθοριστικής σημασίας, αν και παρασκηνιακή. Στοες, Λέσχεις, Διευθυντήρια και Συνάγωγες στις οποίες είναι υποταγμένη η πολιτική εξουσία και οι μεγαλύτερες του ηθούτου, εξυφαινουν σχέδια για τις μελλοντικές εξελίξεις και λαμβάνουν αποφάσεις, τις οποίες οι επιλοδοδοί τους αναλαμβάνουν να παρουσιάσουν ως δικής τους εμπνεύσεως και καθορίζουν να τις εφαρμόσουν κατά τρόπο απαρέγκλιτο.

Στην περίπτωση της πολιτικής και ιδιαίτερα της κυβερνητικής σταδιοδρομίας του Ιωάννη Μεταξά, καταλυτικό ρόλο διαδραμάτισε η στοά στην οποία ήταν ενταγμένος και μάλιστα της οποίας διετέλεσε και σεβασμίας, η στοά «Ησιόδος».

Ο Ιωάννης Μεταξάς μνησθηκε στον Τεκτονισμό σε ηλικία 47 ετών, όταν ακόμη έφερε ενεργά την ιδιότητα του Αξιωματικού, κατ' εντολήν του Κωνσταντίνου, Σκοπός της εντάξεώς του στον Τεκτονισμό ήταν να δημιουργήσει στις τάξεις του μία φιλοερμηνευτική τάση, η οποία θα λειτουργούσε ως αντίβαρο στην κυρίαρχη αγγλόφιλη τάση που έλεγχε τον ελληνικό Τεκτονισμό σχεδόν ολόκληρο. Στο σημείο αυτό θα πρέπει να τονισθεί ότι οι στοές παρά το φιλοσοφικό-μυστικό επίκρισμα που τις χαρακτήριζε, διαδραμάτιζαν έναν έντονο παρασκηνιακό ρόλο, όσον αφορά διεργασίες που σχεδίζονταν με τα εθνικά θέματα και ζητήματα εξωτερικής πολιτικής. Υπενθυμίζεται ο ρόλος των Τεκτόνων Σκουλούδη και Σκαλιέρη όσον αφορά την μεθόδευση «ελληνοτουρκικής συνομιλοσπονδίας» και

άλλες συναφείς επεμβάσεις των Τεκτονικών δυνάμεων σε διάφορα κρίσιμα ζητήματα.

Ασφαλώς και η Τεκτονική ιδιότητα που έφερε ο Ι. Μεταξάς δεν συνιστούσε «μαγικό ραβδί», ωστόσο του παρείχε μια σοβαρή πρόσβαση στα παράκεντρα της εξουσίας, στοιχείο απαραίτητο για την ανώμεισή του στον χώρο της πολιτικής. Καθόλου τυχαία άφησε ο βασιλιάς Γεώργιος ο Β', ο άνθρω-

Η τραγική φυσιογνωμία του Ιωάννη Μεταξά, ο οποίος προπολεμικά διετέλεσε σεβασμίας της στοάς «Ησιόδος».

πος που ανέθεσε στον Μεταξά την κυρίαρχη της δικτατορίας της 4ης Αυγούστου, ήταν όχι μόνο τοποτηρητής των αγγλικών συμφερόντων, αλλά και Τεκτών 33ου βαθμού, μνησθείς στην στοά «Wallwood» του Λονδίνου. Αφού εντολήδότης του Ι. Μεταξά υπήρξε ο άγνωστος στο ευρύ κοινό Ιωάννης Διάκος, Τεκτών υψηλού βαθμού και εκπαιδευτής των αγγλικών συμφερόντων και συγκεκριμένα των μυστικών υπηρεσιών των Βρετανών. Μάλιστα οι Τεκτονικές επαίρονται για το γεγονός ότι ο Μεταξάς συνήθιζε, ακόμη και κατά την περίοδο της πρωθυπουργίας του, να επισκέπτεται την

στοά «Ησιόδος» στα πλαίσια Θετικών εορτών και άλλων επίσημων εκδηλώσεων, διατηρώντας ενεργούς τους δεσμούς του με τον χώρο αυτό που τον ανέδειξε. Για την ιστορία αξίζει να αναφερθεί ότι ο Διάκος έφερε βαθμό ανώτερο αυτού του Μεταξά στην Τεκτονική ιεραρχία. Επομένως ο Διάκος έφερε την ιδιότητα του δημοσιογράφου, ιδιότητα που του επέτρεπε να έχει ευρύ κύκλο επαφών και μεγάλο πεδίο συλλογής πληροφοριών.

Κάτι αντίστοιχο συνέβαινε και μεταξύ των Ελευθερίων Βενιζέλου, μνημένου στην Τεκτονική στοά «Αθηνά» και του Αριστέιδου Στεργιάδη, υψότου επιτρόπου στην Μ. Ασία και πασίγνωστου για την ανθελληνική συμπεριφορά που επέδειξε στην Σμύρνη. Ο Στεργιάδης, υπήρξε επίσης Τεκτών υψηλού βαθμού και αναδόχος του Βενιζέλου στον Τεκτονισμό, οι σχέσεις του δε με τους Άγγλους ήταν πολύ περισσότερο από φιλικές...

Μην λησμονούμε άλλωστε ότι ο ελληνικός Τεκτονισμός, αναγνωρίζοντας ως «Μητέρα στοά» την Μεγάλη Στοά της Αγγλίας και εξ' αυτής της αποδοχής του σκωτικού Τεκτονικού τύπου, είχε εγκάρδιες σχέσεις με την Αγγλία... Τα γεγονότα αυτά, και τα όσα υποκρύπτει, εξηγεί πειστικά το γιατί τα Γερμανικά στρατεύματα σε όποια χώρα της Ευρώπης εισέδραμον είχαν ως ένα από τα πρωταρχικά τους μέληματα το κλείσιμο των Τεκτονικών στοών της χώρας αυτής, με την κατηγορία ότι αποτελούσαν βάσεις του αγγλοεβραϊσμού...

Επαρκώς μάλιστα στο κωδωνό της 4ης Αυγούστου, καθιστώντας τον Ι. Μεταξά το γεγονός ότι Υπουργός και βασικά στελέχη αυτής όπως ο Υφυπουργός των Στρατιωτι-

κών Νικόλαος Παπαδόπουλος και ο Υφυπουργός των Ναυτικών Ιπποκράτης Παπαδοπούλου, όπως άφησε και ο Αντιπρόεδρος της Κυβερνήσεως Κων. Ζαβιτανός, προερχόμενος από το κέντρο, ήταν Τεκτονες και μάλιστα μέλη της στοάς «Ησιόδος». Καθοριστικό ρόλο στα δημοσία πράγματα διαδραμάτισε την περίοδο εκείνη και ο δήμαρχος Κ. Κοτζιάς, αλλά και ο Διοικητής Κρήτης Παπαγ. Σφακιανόκης, μέλη επίσης της ίδιας Τεκτονικής στοάς.

Μετά τον «περίεργο» θάνατο του Μεταξά, ο διάδοχός του Κορυζής επιβεβαιώνει από τον Ι. Διάκο ο οποίος εξακολουθεί να διαδραματίζει ρόλο άρρηκτου επιτρόπου για λογαριασμό των Άγγλων στα ελληνικά πολιτικά δρώμενα.

Ενώ ο στρατιωτικός Διοικητής Θεσσαλονίκης στις 8 Απριλίου Κων. Μπακοπούλος συνθηκολογεί, και παρεμπιπτόντως και εν αντιθέσει προς την περίπτωση του Τσολλάκογλου που διασώθηκε ναυαγία, ουδέποτε λογοδοτήσε ελέω «Τεκτονικής ιδιότητας», επακολουθεί ο επίσης «περίεργος θάνατος» του Κορυζή.

Έχει προηγηθεί επιτίμια του από τον βασιλιά Γεώργιο και προ της «αυτοκτονίας» του έχει προηγηθεί επίσκεψη στο σπίτι του εκ μέρους του μυστηριώδη Διάκου... Παρασκηνιακές διαβουλεύσεις αναδεικνύουν σε πρόσωπο εμπιστοσύνης προς πρωθυπουργοποιήσαν τον επίσης Τεκτόνα -μέλος της στοάς «Ησιόδος» Κων. Κοτζιά. Ο Κοτζιάς είχε διατελέσει κατά το παρελθόν εκδότης της βραχυβίας εφημερίδας «Πολίτευμα» με συντόκη πολιτικών εισηγήσεων τον Ι. Διάκο... Μετά την είσοδο των Γερμανικών στρατευμάτων στην Αθήνα, στις 27

Απριλίου 1941, ο Διάκος και ο Βασιλιάς με τον χρυσό της Ελλάδος διαφυγαν στην Κρήτη και από εκεί στην Αίγυπτο, έχοντας μαζί τους ομήρτες ράβδους χρυσού που ομύδηντε επέστρεψαν στο ελληνικό έδαφος...

Αυτά είναι, σε αδρές γραμμές, η παρασκηνιακή δράση του Τεκτονισμού κατά την περίοδο 1936-1941 και κάτω από αυτό το πρίσμα της δράσεως των συνωπτικών παρακέντρων της εξουσίας εξηγείται το γεγονός γιατί η δικτατορία Μεταξά έθεσε στο ηυρ το εξωτερικό εθνικοσοσιαλιστές και ακόμη γιατί έθετε εκτός νόμου την ελληνοκεντρική οργάνωση ΕΕΕ, ενώ την ίδια στιγμή έηλεκε το εγκώμιο των εβραίων

Σύσκεψη του στρατάρχη Παπανού με τον Γεώργιο Β' υπό την αγγλική επιβλέψη Άγγλου υποστράρχου. Ο Γεώργιος Β' μνησθείς στην στοά «Γροθόγουν» του Λονδίνου, ενέληξε την Ελλάδα σε πόλεμο με την Γερμανία κατ' εντολήν αγγλοεβραϊκών κέντρων.

στις συνάγωγες ανά την χώρα. Οι μυστικές εταιρείες συνιστούν μία πολυηλεκτομη άρρηκτα ύδρα, κινούμενη όπως αναφέρεται και στα «Πρωτόκολλα της Σιών» από τον δεσνύ Ιουδαισμό. Η μη εναρμόνιση προς τις βουλές των μυστικών εταιρειών και τα όσα αυτές μηχανορραφούν στα εξουσιαστικά παρασκηνία και στα άδυτα της διηλώσεως ή έστω και η παραμικρή απόκλιση από τα συμφωνηθέντα ακόμη και εκ μέρους ανθρώπων που κατά το παρελθόν τις έχουν υπηρετήσει, συνεπάγεται την κατα-

κρήνιση από την εξουσία, είτε δια της μεθόδου της «πολιτικής ήττας» ή της εκπαρωρυώσεως (ήλθε έξω) «Θάνατο», είτε δια της τακτικής του «αφηνίδου θανάτου» (Ι. Μεταξά) ή της απρόσμενης «αυτοκτονίας» (Κορυζής).

Να σημειωθεί ότι κατά την διάρκεια του τετραπολυποτισμού καθεστώτος, ο Κ. Μανιαδάκης με την ιδιότητα του Υπουργού Ασφαλείας είχε προβεί σε ελεύθερωση ανατρεπτικών κινήσεων στερεομένων κατ' εντολήν του Ι. Μεταξά, κινήσεις οι οποίες εκπορεύονταν είτε από φιλοεθνομυϊκό-εθνικοσοσιαλιστικά κέντρα, είτε από Τεκτονικές στοές οι οποίες προσάσπιζαν συγκρουόμενα προς την αγγλοκρατία συμφέροντα.

Εν κατακλείδι, μνησθείς αυτά τα βρωμικά παρασκηνια υποινυσσώσαν ο προαναφερόμενος άλητος ναυαγχορς Υπουργός Ασφαλείας της 4ης Αυγούστου, Κ. Μανιαδάκης, όταν δήλωνε στην εφημερίδα «Το θησαυρ» (29/1/1956) ότι: «Κοταγγελλόμενος εις τον ελληνικόν λαόν ότι εις τας Αθήνας υπάρχει μία διακομμητική και υπερκομμητική κλίση, εις την οποίαν συναντώνται οι εξ-νοί προπαγάν-

δαί, οι σκοτεινοί δυνάμεις και η οικονομική ολιγοκρατία, η οποία είναι αφάνης εις τους πολλούς, αλλά σαφώς ορατή από τους ολίγους. Αυτοί διορίζουν και παύουν Υπουργούς και κυβερνήσεις, αγοράζουν και πωλούν τα πάντα!».

Ξενοκρατίας αποθέωση λοιπόν, με τις Τεκτονικές στοές να διευθύνουν τα πάντα εκ του ασφαλούς και εκ του παρασκηνίου, κατ' εντολήν και καθ' ύλην υπόδειξη της «μητέρας στοάς» της Αγγλίας...

ΕΛΛΗΝΙΚΗ Η ΚΑΤΑΓΩΓΗ ΤΩΝ ΑΙΓΥΠΤΙΑΚΩΝ ΜΥΣΤΗΡΙΩΝ

Από τον
Παναγιώτη Αναγνώστου
Μέρος Γ'

Ας ανακεφαλαιώσουμε αυτά τα 22 Μυστήρια σε 22 συμβολικές ερμηνείες.

Το 1ον ονομάζεται ο Μυστής και εικονίζει συμβολικώς την Βούληση.

Το 2ον η θύρα του αποκρύφου Αδύτου, απεικονίζει την επιστήμη της Βασιλικής Τέχνης η οποία σφείλει να διευθύνει την θέληση.

Το 3ον η ουρανό-ισος, εικονίζει την όραση, η οποία σφείλει να εκπληρώνει την βούληση ενωμένη προς την Επιστήμη των Μυστηρίων.

Το 4ον ο Κυβικός Λίθος, εικονίζει την πραγματοποίηση των ανθρώπινων πράξεων, τα τετελεσμένα έργα, την ηθική καθαρίαν.

Το 5ον ο Κύριος των Μυστηρίων, συμβολίζει την Έμφανση, την οποία ο άνθρωπος αποκτάει από τις ανώτερες και αποκρυφές δυνάμεις.

Το 6ον καλείται οι δύο οδοί, εικονίζει την δοκιμασία στην οποία υποκειται κάθε βούληση ενωμένη του Αγαθού και του Κακού.

Το 7ον το Άρμα του Οσείρου, εικονίζει τη Νίκη, δηλαδή την εκλογή του Καλού, που είναι ο καρπός της Αληθείας και του Δικαίου.

Τον 8ον θέμις, εικονίζει την Ισορροπία, εξ αναλογίας προς την ηθασίαν, γι' αυτό είναι το σύμβολο της Δικαιοσύνης.

Το 9ον καλείται ο Κεκαθυμμένος Λύχνος, εικονίζει δε την Σύνεση, η οποία συγκρατεί την Ισορροπία.

Το 10ον η Σπίγξ, εικονίζει τη Μαίρι, ευδαιμονία ή κακοδαιμονία, η οποία συνοδεύει κάθε ζωή.

Το 11ον ο Δαμασμένος Λέων, εικονίζει την Ισχύ, την οποία κατέχει ο επικαλούμενος για να κατακτήσει, μέσω της αναπότρεψτης των δυνάμεων των και ηθικών δυνάμεων του.

Το 12ον καλείται η Θυσία, εικονίζει

Πρωτόμνη του Φαραώ Μεντουχτεπ.

νίζει δε τον βίαιο θάνατο.

Το 13ον η Άρνη, εικονίζει τη Μεταμόρφωση του Ανθρώπου, δηλαδή τη μετάβαση στην μέλλουσα ζωή δια του Φυσικού Θανάτου.

Το 14ον το Ηλιακό Δαιμόνιο, απεικονίζει την Ετοιμότητα (την δύναμη στο να εφευρίσκει αμέσως τον κατάλληλο τρόπο της δράσεως) του μεμνημένου ανθρώπου δια της βουλήσεως, της Επιστήμης των Μυστηρίων και της δράσεως συνδυασμένων.

Το 15ον καλείται Τυφών, εικονίζει δε το Περνιωμένο, αυτό που πτόσσει απροσδόκητα.

Το 16ον ο Κεραυνόληκτος Πύργος, εικονίζει την Καταστροφή σε όλες τις μορφές της.

Το 17ον ο Αστέρας των Μάγων, εικονίζει την Εληψία η οποία οδηγεί προς τη Σωτηρία δια της Πίστεως.

Το 18ον το Σιλόφως, συμβολίζει τις Αποθηκασίες, οι οποίες μας γνωστοποιούν την αδυναμία μας.

Το 19ον το οπαιγάζον Φως, εικονίζει την Ελήψια Ευδαιμονία.

Το 20ν η Αφύπνιση των τεθνεώτων, εικονίζει την Αναγέννηση, την μεταβάλλουσα το Κακό σε Αγαθό, στη σειρά των επιβαλλόμενων δοκιμασιών σε κάθε στάδιο.

Το 21ον ο Κροκόδειλος, απεικονίζει τον Εξιλασμό των πλάνων ή των εκουσίων σφαημάτων.

Το 22ον καλείται ο Στέφανος των Μυστών, εικονίζει δε συμβολικώς την Ανταμοιβή, αυτήν που σε κάθε άνθρωπο απονέμεται με την εκπλήρωση της αποστολής του στην Γη και επί αυτής το απαύγασμα κάποιων σημείων της εικόνας του Θεού.

Συνδέοντας ήδη τις ερμηνείες των 22 αυτών συμβόλων μπορούμε να αποτελέσουμε την σύνθεση των Μυσήσεων δια των εξής λέξεων:

Η ανθρώπινη βούληση 1 διαφωτιζόμενη από την Γνώση 2 και εκδηλούμενη δια της Δράσεως 3, δημιουργεί την Πραγμάτωση 4, κόποιες Δυνάμεις ή χρησιμοποιεί ή κατακράτει κατά την καλή ή κακή Έμφανση 5, στον Κύκλο των διαγεγραμμένων από τους νόμους της Παγκοσμίου Τάξεως. Αφού υπερνικήσει την Δοκιμασία 6, την επιβεβαιώνει δια της θείας Σοφίας, αποκτά δια της Νίκης του 7 το Έργον το οποίο δημιουργήσε, και αφού αποκαθιστά την Ισορροπία της 8 επί του άξονος της Συνέσεως 9, δεσπόζει των ταλαντώσεων της Μαίρας 10. Η δύναμη 11 του ανθρώπου, εξαγιασθείσα δια της θυσίας 12, η οποία είναι εκούσια αυτού προσφορά επί του θιασαστηρίου, της αφοσιώσεως, ή της εξαγνισμού, θριαμβεύει του θανάτου. Η δε θεία Μεταμόρφωσή του 13 ανυψώνοντας αυτόν μετά θάνατον εις το γαλήνιο παιδί της αενάου προόδου, αντιτάσσει την πραγματικότητα 14 του πνεύματος προς το σώμα ψεύδος της Ειμαρμένης 15. Η ροή του Χρόνου αναμετράται δια των καταστροφών. Αλλά πέραν εκάστης καταστροφής 16, βήθει κάποιος να αναπαύεται η Αυγή της Εληψίας 17 ή το σιλόφως τον Παρηλησησιών 18. Ο άνθρωπος επαφαισμιό ακατάπαυστα προς ό,τι

του διαφεύγει, ο δε Ήλιος της Ευτυχίας δεν αντέλλει γι' αυτόν παρά πίσω από τον τάφο, μετά την Αναγέννηση 20 του όντος αυτού δια του θανάτου, που διανοίγει σε αυτόν ανώτερον σφαίρα βουλήσεως, νοημοσύνης, δράσεως. Κάθε βούληση που αφήνεται να διευθύνεται από τα ένστικτα του σώματος, είναι σπάρνηση της ελευθερίας και αφιερώνεται στον Εξιλασμό 21 της πλάνης ή του σφάλματος. Ανεπαντίας, κάθε βούληση ενωμένη προς τον Θεό προς εκδήλωση της Αληθείας και άσκηση της Δικαιοσύνης, μετέχει αυτής της ζωής της πράξεως, Ανταμοιβής 22 σώματος των απειλευθερωμένων πνευμάτων.

Μετά τους λόγους αυτούς ο Παστοφόρος οδήγησε τον δοκίμο στο βόθος της Στοάς των Μυστηρίων και του ανοίγει μια θύρα, η οποία οδηγεί προς νέο όθλο, στενό και μακρό, στην άκρη του οποίου φαίνεται κόμινος κάλυσος. Ενώνιον αυτής της τρομερής θέας ο δοκίμος τρέμει. «Που οδηγούμε... Διερωτάται με χαμηλή φωνή. Είναι κίνδυνος οδιδέξοδος... Είναι ο θάνατος!»

Ο Παστοφόρος επαναστατώνει: «Γιέ της Γης, οι κίνδυνοι και αυτός ο θάνατος δεν εκφοβίζουν τις εξαρτητικές φύσεις. Αν είσαι φαύλος, ανανόρεος, για ποιό λόγο ήρθες εδώ; Ιδέ εμέ, πέρασα κάποτε αυτή τη φλόγα ως πεδίο ρόδων».

Ενθαρρυνθείς από το καθόκωγο μείδισμα του Μύστου, ο δοκίμος ανασαρρεί και προχωρεί, ενώ η παστάδα των Μυστηρίων ξαναβρίσκει πίσω του. Η σκέψη που παρακαλούσε κάθε συγκίνηση στην αρχή, του λέγει, ότι μάταια άκουσε προοίμιου τη διδασκαλία, αφού πρόκειται να πεθάνει... Αγνοεί πως θα περατωθεί αυτή η νέα δοκιμασία. Αλλά μήπως είχε προβλέψει πως θα απηλλασσόταν από τις πρώτες;

Όσα πλάνοι αείει προς το διάφραγμα της πυράς, η εμπιστοσύνη του αυξάνεται, ο κίνδυνος φαίνεται να μειώνεται. Ο κίβανος καθίσταται οπτική τινα σήλη, ενεργηθείσα από μερικά ελαφρά περιτυλίγματα ρητινωτών ξύλων, διαστρωμένα σε γυγκιλώμα, μέσα στο οποίο

Πρωτόμνη από Αιγυπτιακό αγάλμα του Πτολεμαίου Φιλadelphou.

σχηματίζεται δίοδος και την οποία σπεύδει να διέλθει αβόβως. Ορμώντας νομίζει ότι η δοκιμασία περατώθη, αλλά ξαφνικά τον καταλαμβάνει το απρόοπτο. Η θολωτή δίοδος καταλήγει απότομα σε στάσιμο ύδωρ, του οποίου την επιφάνεια καλύπτει άγνωστο βάθος. Πίσω του νιπτούν ρεύματα ελαίου ασφαήτους, υγρόν πυρ, σχηματίζοντας λάβα πυρακτωμένη. Ο κίβανος γίνεται πραγματικότητα.

Βρέθηκε έτσι μεταξύ αυτού του παρατεταμένου από φως και του ύδατος, που πιθανόν να υποκρύπτει κάποια παγίδα, ο δοκίμος προτιμά εκουσίως να διέλθει του αγνώστου ύδατος. Τα πόδια του βαδίζουν επί ολισθηρής κατωφρείας, βυθίζεται και σε κάθε βήμα του η επιφάνεια του ύδατος φαίνεται να υψώνεται... Φθάνει στο στήθος του... Υψώνεται ακόμη... Φθάνει στους ώμους του: ένα βήμα απομένει και θα βυθιστεί...

Η άρση του κίβανου δείχνει ότι έχει φθάσει ήδη στο μέσον αυτής της ήμνης. Προς τα εμπρός η κατωφρεία ισοπεδώνεται, ανυψώνεται λίγο-λίγο και υποστηρίζεται στην απέναντι όχθη, στην επιφάνεια, την κλίμακα ενός πτερυγίου περικυκλωμένου εκ των τριών μερών κάποιας υψηλής αψίδας.

Στο βόθος, πάνω στον τοίχο, έχει μία θύρα ορεικάλκινη, την οποία φαίνεται πως διαίρει σε δύο

δικαίους ένας λεπτός κίονας, που εικονίζει στόμα λέοντος που κρατά ένα κρικό.

Η θύρα αυτή είναι κλεισμένη. Ο δοκίμος καταβρεγμένος και ριγών υπό του ψύχους, ανέρχεται με κόπο την κλίμακα. Καθώς φθάνει στην πτέρυγα αυτή εκπλησσεται από το ότι βαδίζει πάνω σε μεταλλο που ηχεί. Στόματό εμπρός στην θύρα για να συνέλθει. Πέρα από τα ύδατα που διέβη, η αντανάκλαση του κίβανου χωρία και μετά εξοφανίζεται και η πυρκαγιά σβήνει.

Το σκότος βοοιεύει εκ νέου. η Σιγή προκαλεί τρόμο, ουδείς φαίνεται. Πως να κινήσει;

Αλλά εδώ ακούγεται μυστηριώδης φωνή: «Το μη προβαίνειν είναι σπώλεια. Όποιον είναι ο θάνατος, εμπροσθεν δε η Σωτηρία».

Φαντάζεται κανείς την αγωνία του δοκίμου. Βιαζόμενος από τον φόβο του, ψηλάφει τρέμοντας στο σκότος τα ανάγκυφα της θύρας για να ανακαλύψει το μυστικό του ανοήματος αυτής. Μήπως ο κρικός τον οποίο είχε δει προ οίγιου στο στόμα του λέοντος και το καλύπτει μέρους του εικονίζει κεφαλήν όφως ουροβόρου, είναι κάποιο είδος στερημάτων; Όταν όμως έπιασε αυτόν με τα χέρια του το μεταλλικό δάπεδο φεύγει από τα πόδια του δοκίμου, ο οποίος έμεινε αιωρούμενος στο ακανές κενό.

Η δοκιμασία αυτή ήταν ήσαν επικίνδυνη διότι πιθανόν να ξέφυγε από τα χέρια του δοκίμου ο κρικός. Αλλά οι Μύστες είχαν προβλέψει στην περίπτωση αυτή, το βάθος του υπογείου, εντός του οποίου κατέρχεται το μεταλλικό δάπεδο, το οποίο διαίρεται σε πολλὰ διαφράγματα από οθόνες τετυγμένες, τις οποίες τα βάρος του σώματος θα διέσχιζε τη μια κατόπιν της άλλης. Εκτός δε τούτου πολλοί παστοφόροι ήταν έτοιμοι να δεχθούν αυτόν στην αγκαλιά τους.

Εάν δε συνέβαινε πτώσεως του δοκίμου το κινητό δάπεδο επανερχόταν στην πρώτη θέση του με κάποιο μηχανισμό και τότε άνοιγε η ορεικάλκινη θύρα.

Ο αρχηγός των δώδεκα (12) νεωκόρων έδενε εκ νέου τους σφραγισμούς του, και τον οδηγούσε στις τελετουργίες αίθουσας. Οι αίθουσες

Αγαλμα του Οσιρι.

ας αυτές κλείνονται κατά διαστήματα δια μυστικών θυρών, τις οποίες οι υπάλληλοι του ναού δεν ανοίγουν σε κανέναν, παρά μόνον με σύνθημα.

Το συνέδριο των Μυστών ανέμενε τον νέο Μύστη σε κάποια κρύπτη ανοιγμένη στο μέσον της Πυραμίδος. Πάνω στους γυαλιστερούς τοίχους της κρύπτης αυτής, συμβολικά ικονογραφήματα απεικονίζουν τα 48 δαιμόνια του έτους, τα επτά δαιμόνια των ηλιαντών, τα 360 δαιμόνια των ημερών. Ήταν η Βιβλος εικονογραφημένη, της οποίας οι εικόνες ήταν διαχωριζόμενες με χρυσά ελάσματα, περιλάμβαναν όλες τις παραδόσεις τις οποίες τα Μυστήρια παρέλαβαν από τον Ερμή - Θωθ, του μεγάλου ιδρυτού διδασκάλου και οπιοκαλυπτού. Κάθε Ιερατική Επιστήμη ήταν εγγεγραμμένη κάτωθεν εκάστου πίνακος.

Αλλά η γραφή αυτή δεν ήταν δυνατόν να αναγινώσκεται παρά μόνον από τους μύστες, στους οποίους ο Ιεροφάντης εμπιστευόταν την κλειδα κήποιου μυστηριακού αλφαβήτου, τον οποίου το απόρητον ετηρείτο με τρομερό όρκο. Ο όρκος αυτός συνέδεε όλους τους μεμνημένους από του Ζηλωτού Ιπριώτου βαθμού μέχρι του 9ου βαθμού, όπου παραδίδεται η γραφή της υπέρτατης μυσταγωγίας.

Στις 4 γυνιές της κρύπτης πορίσταντο 3 αραβισμένα αγάλματα επί κώνων τριγωνικών.

Το πρώτο παριστά Ανθρώπου, το δεύτερο Ταύρου, το τρίτο Λέοντα, το τελευταίο Αετό, συμβολικές υποδιαίρεσεις της σφίγγος. Επί της κεφαλής εκάστης μορφής υπάρχει 1 δακτύλιος σε σχήμα στεφάνου που περιέχει φως. Επτά τρίφωτες ρυχνίες αναρτημένες από τον θόλο μετά χρυσών κορμύβων, συμπληρώνουν τον φωτισμό.

Ο Ιεροφάντης ντυμένος με πορφύρα, φέρει επί του μετώπου χρυσό στέφανο κοσμημένο με επτά στέρες, καθόταν επάνω σε άργυρο θρόνο που ήταν εδραιωμένος σε οκρίβανο στο μέσον της Συνελεύσεως. Οι υπόλοιποι Μύστες με λευκά στούδια, με χρυσά στεφάνια χωρίς κοσμήματα, τοποθετημένοι σε τρι-

ηλό ημικύκλιο σε χαμηλότερα καθίσματα.

Πίσω από τον Ιεροφάντη έβρισκόταν, κάτω από πορφύρα θόλο, φαινόταν 1 κοίλοσαιο άγαλμα της Τσιδός, ηροσωποποίηση της φύσεως, συγκεκριμένο από μέγιστα μορφόδου (μέταλλο καθιερωμένο στον Ρεμφά, δαιμόνιο του ηλιαντού Κρόνου), Κασσάτερου (καθιερωμένο στο Πι-Ζέους, δαιμόνιο του Διός), Σιδήρου (αφιερωμένο στον Έρτοσι, δαιμόνιο του Άρεως), Χρυσού (στον Πι-Ρε του Ηλίου), Χαλκού (στον Σιρλώθ, της Αφροδίτης), Υδροργύρου στερεού (στον Θωθ ή Πι-Ερμή, του Ερμού), Αργύρου αφιερωμένο στον Πι-Ιάη, δαιμόνιο της Σελήνης).

Η Τσις έφερε διάδημα τριγωνικό από άργυρο και ροιτών μετάλλων. Μπροστά από τον Ιεροφάντη στο μέσο της κρύπτης υπήρχε μεγάλη κυκλική τράπεζα, επί της οποίας ήταν χαραγμένη η θεωρητική εικόνα ωροσκοπίου. Η τράπεζα αυτή υποβοστάζεται από 12 κορυφές που καθεμία συμβολίζει 1 από τα σημεία των ζωδίων. Τα ίδια ζωδιακά σημεία ήταν χαραγμένα ως μονογράμματα επάνω σε 1 μεγάλο χρυσό κύκλο συναρμολογημένο μέσο σε ογκό ανάγλυφο γύρω από την τράπεζα.

Ο κύκλος αυτός διαιρέμένος μηχανικώς σε 12 μέρη μπορούσε να κινείται και να στρέφεται κατά βούληση για να παρουσιάζει στο σημείο της Ανατολής τα δώδεκα σημεία που αντιστοιχούν προς την ακριβή εποχή γεννήσεως. Στο κέντρο της Τραπεζής ευρίσκοντο δέσνας διερχόμενες των κορυφών 7 βελώνων, οι οποίες αποτελούνται από μέταλλο που αντιστοιχούν στο Πνεύματα των 7 ηλιαντών.

Όταν ο ζωδιακός κύκλος στερεωνόταν, κατεβύναν τον ηλιαντή κάθε βελόνας, δηλούμενος επί του σημείου του ορισμένου από τους μυστηριακούς υπολογισμούς. Η Ανατολή και η Δύση αυτού του οριανογραφικού επιπεδοσφαίρου σημειωνόταν με 2 ορεικάθικες κρηπίδες, επί των οποίων ήσαν οι 2 πίνακες από κηρώματα. Επί των πινάκων αυτών ο παρατηρητής Μύστης σημείωνε τα αποτελέσματα των μετρήτων του. Η γνώση αυτή

ιστοποιοίσε την υπέρτατη δοκιμασία της μυσταγωγίας.

Ο Ιεροφάντης υπέβαλε σε πλήρη συνεδρία στον υποψήφιο Μύστη το πρόβλημα του ωροσκοπίου για να το καρδίσει και λύσει, όφειλε δε να εκτελέσει αυτό άνευ σφάλματος, ειδικάως ανεβόλητο επί αόριστον η παραδοχή του.

Επανερχόμεθα στον δόκιμο, βρίσκουμε αυτόν να οδηγείται σε οδυνήρη κατάσταση ένεκα της ταρχής όλων των δυνάμεών του, φυσικών και πνευματικών, ενώπιον των Μυστών. Οι 12 νεωκόροι τοποθετούνται εκατέρωθεν αυτού, δύο εξ αυτών τον κρατούν από τα χέρια για να τον συγκρατήσουν.

Τού λέγει ο Ιεροφάντης: «Υιέ της Γης, οι άνθρωποι της πατρίδος σου σε θεωρούν σοφό και φρόνιμο, εσύ συναισθάνεσαι γι' αυτό έξαση μεγαλύτερη από τον θαυμασμό των συμπατριωτών σου. Άκουσες να λέγουν ότι εμείς κατέχομε θησαυρό γνώσεων υπερφυσικών και δεν πούχασες την κατορθώσεως να εισέλθεις μεταξύ ημών. Ικανοποιήθηκαν οι άβουλοι πόθοι σου; Σε τι σου χρησίμευσε η αδηφάγος δοξομανία και η μάταια ευπιστία σου; Ιδού, κατέστης άθλιος και ακηάθωτος, παραδόθηκες εσύ ο ίδιος στην διάκριση μιας αγνώστου εταιρείας, της οποίας τα Μυστήρια επιθυμούσες να μάθεις, και η οποία για πρώτη τιμωρία της αυθαδείας σου σε έκλεισε στα έγκυα της γης...»

Άκουσες να λέγουν περί των δοκιμασιών μας, αλλά επειδή τα Μυστήριά μας καλώς τηρούνται, νόμιζες με την πεινική σου σοφία ότι οι δόκιμοι θα υποβόληθον σε άνευ περιεχομένου τελετουργίες, ικανές να εκπλήξουν τα χαμηλά μόνο πνεύματα, μετά δε από αυτές θα έβλεπες την αναήσχη της αποθεώσεως της ευχερούς τόλμης σου. Δεν σκέφτηκες όμως ότι εμείς οι κύριοι της Ζωής και του θανάτου δυνάμεθα να διαψεύσουμε οικτρώς την υπερήφανη αυτή απειροκαψία σου. Δι' ενός μόνου σημείου δυνάμεθα να σε καταβυθίσουμε στα βάθη των υπογείων μας ζωντανό, όπου θα κατατρώγεις τον άρτο της οδύνης και θα πίνεις το ύδωρ της αγωνίας μέχρι να έλθει η τελευταία

ο σου ημέρα...

Αλλά η επείκειά μας ανέκεται να αναδειχθεί ανώτερη από την ευπιστία σου. Δεν θα αξιώσει μόλιστα από σένα για να σου δώσει την Ελευθερία, παρά μόνον τον επίσημο όρκο σου, ότι ουδέποτε και εις οιονδήποτε θα εποκαλύψεις το ελάχιστο από όσα είδες και άκουσες αυτήν την εσπέραν. Ορκίζεσαι λοιπόν;

Η Νεφερτίτι, σύζυγος του Αμενόφι του Δ', γλυπτό της περιόδου Τη Ελ Αμάρνα.

Ο δόκιμος απαντά: «ορκίζομαι».

Ο Ιεροφάντης διατάσσει τότε τους Νεωκόρους να τον οδηγήσουν ενώπιον του θυσιαστηρίου κι εκεί να γονυητήσει. Κατόνι υπαγορεύει μεγαλοφώνως, ο δόκιμος επαναλαμβάνει, φρόση προς φρόση, τον εξής περίπου τυπικό όρκο: «Ενώπιον των επτά δαιμόνων που τελούν τα θεήματα του σφότου όντως, του αιώνιου και απείρου: Εγώ ο... Υιός του... Γεννηθείς εν... ομνύω να κρατήσω Σίγη σε ότι είδα και άκουσα, θα ιδώ και θα ακούσω εντός αυτού του Ιερού των Ιερέων της Σοφίας. Αν δε ποτέ παρβαλ τον όρκο μου καθίσταμαι καταδικαστός να σφαιρισθώ, να μου αποσπάσουν την γλώσσα και την καρδιά, να ενταφιασθώ εντός της άμμου της θαλάσσης για να με κα-

λύψουν τα κύματα της αιωνίας λίθης».

«Είμεθα μάρτυρες του λόγου σου», επαναλαμβάνει ο Ιεροφάντης, κι αν ποτέ ήθελες να καταστείς επίορκος, οόρση εκόκληση του πνευματικού κόσμου θα παρακολουθεί τα βήματά σου, θα σε συλλάβει σε κάθε τόπο, σε κάθε μέρος, έστω και αν ακόμη ανεβείς στον υψηλότερο θρόνο, για να σε υποβάλει στο παραδοεγμένο σου πεπρωμένο.

Από τη στιγμή αυτή συγκαταριθμείται μεταξύ των μαθητών της Σοφίας και θα φέρεις τον τίτλο του Ζηλωτού, μέχρις ότου μετά από μεγάλη προση υποκαλής η ανταπόρνησης, αξιωθείς να ανέλθεις στον ανώτερο βαθμό...»

Κατά το διάστημα αυτών των λόγων, δυο δοκιμαστές φέροντες έκαστος από 1 ποτήρι, τοποθετούνται αθόρυβα εκατέρωθεν του βωμού. Κάποιος τρίτος στέκεται πίσω από τον δόκιμο για να λύσει μετά από λίγο τον επίδεσμο, λίγο πιο πίσω 4 μελανοφόροι εκτυλίσσουν μέλινα οθόνη.

«Οι Μύστες άπαντες, εξακολουθεί ο Ιεροφάντης, μου σφειδουν υποταγή απόλυτη. Ορκίσου λοιπόν κι εσύ όμοια υποταγή...».

Ο δόκιμος ορκίζεται και πάλι.

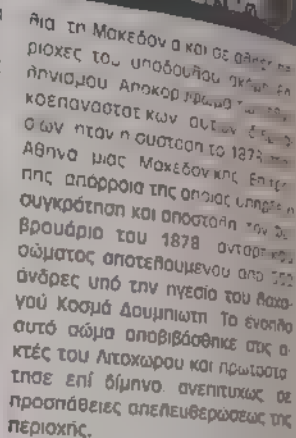
«Πρόσεξε καλά... αναφωνεί ο Ιεροφάντης. Αν δεν ορκίστηκες με την καρδιά σου αλλά με τα χείλη σου, γνωστοποιούμε στην καρδιά σου ότι το ψεύδος μεταξύ ημών τιμωρείται δια θανάτου...»

Τρομερός τότε θεεληδής πάταγος, προξενούμενος από κάποιον άόρατο μηχανισμό, ακούγεται στα βάθη της πυραμίδος. Εκρήξεις που μινούντες τις λάμψεις του κεραυνού, και οι επτά άιχνες σβήνουν ξαφνικά. η κρύπτη φωτίζεται μόνο από τις κλωμές φλόγες επί των 7 μορφών των Σφίγγων που τρεμοπαίζουν. Κατά την τεχνητή αυτή θύελλα ο επίδεσμος του δόκιμου αποσπάται από τον τρίτο δοκιμαστή, και ήπτεται καταγής. Το βλέμμα του παραστρεί σε φωναστική λάμψη όλους τους Μύστες επί ποδός και κατεβύνοντας ρομφαίες κατά τον στήθους του: θέαμα μεγαλοπρεπούς μυσταγωγίας, αλλά τρομακτικό.

κατό έτη συμπληρώνονται
εφέτος από την ένδοξη ό-
σα και τοσούτα

ντρο την εναρξη πολεμικου αγωνα
κατα των τουρκων και των βουλγα-
ρων ηδη απο το 1877 διαφορες
πατριωτικες ενωσεις κα. ωιωτατα
δ ενεργουν ερασιους και με τις ει-
σφορες που συγκεντρωνουν αγο-
ραζουν μυστικο οπλισμο κα. εφοδια-
για την συσταση ανταρτ κων οργα-
νωσεων κα. την εναρξη επανστα-
σεων σε διαφορες περιοχες του υ-
ποδουλου Ελληνισμου Ηταν εκ-
πληκτικο και συμμα συχνητο
το γεγονος οτι εντομο πατριωτες
υποκαθιστουσαν το ελισημο κρη

Ενα έτος αργότερα η "Εθνική Έ-
λπίς" συστήνει και νέα αντίστοιχα
στα αυτή τη φορά στην οριο-
τή γραμμή της Θεσσαλίας πρω-
τιές της οποίες ο Πληθυσμός
ξεχέστικο και στη Λάρισα αγκα-
ι με ενθουσιασμό

ΤΟ ΞΕΚΙΝΗΜΑ ΤΗΣ ΝΙΚΗΣ

τος και χαραζαν με τις όποιες δυνατό-
μεις τους, εμπρακτική εθνική πολιτι-
κή, δια πυρός και σιδήρου. Σημαντι-
κότερες εταιρείες ήταν η "Εθνική
Άμυνα" και η "Αδελφότητα". Η τε-
λευταία είχε ιδρυθεί από τον μακε-
δόνα λοχαγό του πυροβολικού
Κωνσταντίνο Ιαχόμοχο έχοντας ε-
ξοπλισμό μέχρι το 1878 ένα αξιό-
λογο συνδυαστικό-επαναστατικό δι-
κτύιο σε ολόκληρη τη νοτιοδυτική
Μακεδονία. Η "Εθνική Άμυνα" κα-
τεύθυνόταν από τον διαπρεπή ι-
στορικό Κωνσταντίνο Παπαρηγό-
πουλη. Οι δύο αυτές εθνικές οργα-
νώσεις θα συνεργαστούν, το 1877
αναλαμβάνοντας τις δυνατόσεις τους προ-
εξιμένον να προκαλέσουν εθνικές
εξεγέρσεις στην Ηπειρο, τη Θεσσα-

[illegible]

Η παύση των εργασιών
 σφίχθηκε περαιτέρω με
 την απόφαση της
 από τον αστυνομικό
 Κωνσ. Δραγουμή, ο οποίος
 ως υποδιευθυντής της
 πότα το 1902, επέβαλε
 για τις διατάξεις
 της βουλγαρικής
 να δώσει στην
 την πότα του
 Μαρκεσίους, ο
 νωγώνιστες του στην
 πείρα, όπως δήλωσε και
 εκουσι από την
 ρια προς συλλογή

Ο Πρωτος Μερος με μελη του Μακεδονικου Αντιστατικου

αυτήν εκάστων τουρκικό απόσπασμα που τον είχαν περικυκλώσει ύστερο από πρόσδοξα των βουλγαρών οι οποίοι φυσικά δεν τόλμησαν να αναμετρηθούν μαζί του. Η κομρατίστικη συμμορία του Μπτροβιάκου γνωρίζοντας την παρουσία του Πανούρη Μελά στην Σιάμιστα κατέφυγε στους τούρκους προδίδοντας το κρυπώγητό του. Αμέσως απόσπασμα 150 τούρκων πολιορκήσε τη Σιάμιστα όπου είχε εγκατασταθεί ο Μελάς, αντιλαμβανόμενος την δυσκολία θέσε στην οποία είχε περιέλθει επικειρείτη πρώιμή έξοδο από την οικία που τον φιλοξένησε, με αποτέλεσμα τον θάνατό του. Τραυματισμένο και οδυνηρό, αιμόφυρο, να βάλει να διαφυλάσσον την σωρή του πρηνικού αρήγους τους από το βουλγαροστούρικό μίσση και επέκοψαν το κεφάλι του οποίο και έβαψαν τιμητικά στο χωριό Ποσιόωρη. Κατόντι οι τουρκοί παρέδωσαν και το σώμα

ΑΙΩΝΙΟ ΠΡΟΤΥΠΟ ΚΡΑΙΣΜΟΥ
 Στις μέρες μας, όσα όσα κατέ-
 τρε ο Πάυλος Μελος και οι συ

ATTACK ADVICE

... και όχι μόνο
... δεν χάθηκε όσο
... έλληνες με ζωντανή την μνήμη και με όρκο την συνείδηση τους αγώνα. Προσπικνόμενη ούτως ή άλλως μας στο καθοριστικό για την τύχη του μακεδονικού αγώνα ιστορικό ορόσημο της 28ης Αυγούστου 1904 η σκέψη και η ψυχή όλων σσων πατριωτών παρόντων απουσιάζει από την επώδυνη νοσταλγία της ιστορικής αμνηστίας, όπως ούτως ειπείν, ποσο τοίς σσν συμμέτοχοι πολέμιστοι Πούλο Μάκο και σε όλους τους συνεπάρητους σε γεννησιγενία και πατριωτισμόν μακεδονομαχούς, με την ιρή υπόσχεση να αγωνισθούν κίεμεις για τις Αλυτρωτες Πατρίδες του Ελληνισμού, τακίζοντας πρώτο τον εσωτερικό εχθρό την Πιμνη φαίσσγα που υποκρίνεται θωκότητα τα βεβήλια του Ελληνισμού

Β ΔΗΜΑΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

[illegible]

και στην ικανοποίηση των σαρκικών της επιθυμιών. Σύμφωνα με τον Εβραίο η ανδρική πνευματικότητα ανευρίσκεται στους θεούς του Ποθέμου και εκφράζεται από τα συναισθήματα

Η μάχη πλέον διεξάγεται ανάμεσα σε δύο κοσμοθεωρίες και βιοαντιλήψεις σε αυτή που συγκροτούν την Παράδοση της θείας Ιεραρχίας και της πνευματικής ανυψώσεως, ευρισκόμενη αντιμέτωπη με το ρεύμα του μοντερνισμού, του εκφυλισμού νεωτερισμού που χαρακτηρίζει τον αλλοτριωμένο σύγχρονο κόσμο. Η πρώτη χαρακτηρίζεται από λειτουργίες τις οποίες διακρίνει μία έντονη πνευματικότητα, η οποία ανέρχεται ορθώς και περαιότερο στις ανώτερες βαθμίδες της, ενώ η δεύτερη διακρίνεται από μία έντονη υλιστική πρακτική, βυθίζοντας τους φορείς της στο δεισμό της ύλης.

Η νίκη και επικράτηση της πρωτογενούς αρίας παραδόσεως που στο μεταφυσικό επίπεδο διαχωρίζει οσολύτη τον αθάνατο από τον θνητό κόσμο, την ανώτερη σφαίρα τον άρρενος «Εναι» από την κατώτερη σφαίρα του θήλεως «Γίνεσθαι», θα σημάδνει την επάνοδο σε έναν κύκλο πρωϊκής ακμής και αναστάσεως της Λευκής Φυλής.

Η Αριστοκρατία για τον Εβροδ
Έχει μεταφυσικό υποβάθρο και
διαβρώνεται από τους λεπτου-
ργούς και κοινωνικούς του καθαρών
Αίματος και του Διαιτουσίου Πνευμα-
τος και όχι από τους περιστασια-
κούς κατόχους υλικής δύναμεις
Γι αυτό και πάντοτε θεωρεί ότι η Ε-
ξουσία προέρχεται από μία πνευ-
ματική αυθεντία. Πρόκειται για την
θεωρία των Φιλόσοφων-Βασιλέων
που εισάγει στην «Πολιτεία» του
παλιού αιώνος κυρίως ο Πλά-
των, θεωρώντας ότι η υπερβολή
της δύναμης οδηγεί και τις
δημοκρατίες στο να καταλήξουν
στο ναυαγίο και στον εμφύλιο πόλεμο
ή και

0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100 101 102 103 104 105 106 107 108 109 110 111 112 113 114 115 116 117 118 119 120 121 122 123 124 125 126 127 128 129 130 131 132 133 134 135 136 137 138 139 140 141 142 143 144 145 146 147 148 149 150 151 152 153 154 155 156 157 158 159 160 161 162 163 164 165 166 167 168 169 170 171 172 173 174 175 176 177 178 179 180 181 182 183 184 185 186 187 188 189 190 191 192 193 194 195 196 197 198 199 200 201 202 203 204 205 206 207 208 209 210 211 212 213 214 215 216 217 218 219 220 221 222 223 224 225 226 227 228 229 230 231 232 233 234 235 236 237 238 239 240 241 242 243 244 245 246 247 248 249 250 251 252 253 254 255 256 257 258 259 260 261 262 263 264 265 266 267 268 269 270 271 272 273 274 275 276 277 278 279 280 281 282 283 284 285 286 287 288 289 290 291 292 293 294 295 296 297 298 299 300 301 302 303 304 305 306 307 308 309 310 311 312 313 314 315 316 317 318 319 320 321 322 323 324 325 326 327 328 329 330 331 332 333 334 335 336 337 338 339 340 341 342 343 344 345 346 347 348 349 350 351 352 353 354 355 356 357 358 359 360 361 362 363 364 365 366 367 368 369 370 371 372 373 374 375 376 377 378 379 380 381 382 383 384 385 386 387 388 389 390 391 392 393 394 395 396 397 398 399 400 401 402 403 404 405 406 407 408 409 410 411 412 413 414 415 416 417 418 419 420 421 422 423 424 425 426 427 428 429 430 431 432 433 434 435 436 437 438 439 440 441 442 443 444 445 446 447 448 449 450 451 452 453 454 455 456 457 458 459 460 461 462 463 464 465 466 467 468 469 470 471 472 473 474 475 476 477 478 479 480 481 482 483 484 485 486 487 488 489 490 491 492 493 494 495 496 497 498 499 500 501 502 503 504 505 506 507 508 509 510 511 512 513 514 515 516 517 518 519 520 521 522 523 524 525 526 527 528 529 530 531 532 533 534 535 536 537 538 539 540 541 542 543 544 545 546 547 548 549 550 551 552 553 554 555 556 557 558 559 560 561 562 563 564 565 566 567 568 569 570 571 572 573 574 575 576 577 578 579 580 581 582 583 584 585 586 587 588 589 590 591 592 593 594 595 596 597 598 599 600 601 602 603 604 605 606 607 608 609 610 611 612 613 614 615 616 617 618 619 620 621 622 623 624 625 626 627 628 629 630 631 632 633 634 635 636 637 638 639 640 641 642 643 644 645 646 647 648 649 650 651 652 653 654 655 656 657 658 659 660 661 662 663 664 665 666 667 668 669 670 671 672 673 674 675 676 677 678 679 680 681 682 683 684 685 686 687 688 689 690 691 692 693 694 695 696 697 698 699 700 701 702 703 704 705 706 707 708 709 710 711 712 713 714 715 716 717 718 719 720 721 722 723 724 725 726 727 728 729 730 731 732 733 734 735 736 737 738 739 740 741 742 743 744 745 746 747 748 749 750 751 752 753 754 755 756 757 758 759 760 761 762 763 764 765 766 767 768 769 770 771 772 773 774 775 776 777 778 779 780 781 782 783 784 785 786 787 788 789 790 791 792 793 794 795 796 797 798 799 800 801 802 803 804 805 806 807 808 809 810 811 812 813 814 815 816 817 818 819 820 821 822 823 824 825 826 827 828 829 830 831 832 833 834 835 836 837 838 839 840 841 842 843 844 845 846 847 848 849 850 851 852 853 854 855 856 857 858 859 860 861 862 863 864 865 866 867 868 869 870 871 872 873 874 875 876 877 878 879 880 881 882 883 884 885 886 887 888 889 890 891 892 893 894 895 896 897 898 899 900 901 902 903 904 905 906 907 908 909 910 911 912 913 914 915 916 917 918 919 920 921 922 923 924 925 926 927 928 929 930 931 932 933 934 935 936 937 938 939 940 941 942 943 944 945 946 947 948 949 950 951 952 953 954 955 956 957 958 959 960 961 962 963 964 965 966 967 968 969 970 971 972 973 974 975 976 977 978 979 980 981 982 983 984 985 986 987 988 989 990 991 992 993 994 995 996 997 998 999 1000 1001 1002 1003 1004 1005 1006 1007 1008 1009 1010 1011 1012 1013 1014 1015 1016 1017 1018 1019 1020 1021 1022 1023 1024 1025 1026 1027 1028 1029 1030 1031 1032 1033 1034 1035 1036 1037 1038 1039 1

νό την εκφυσιστική επίδραση του μεσονεοκαικού και εν πολλοίς σημιτογενούς κακομορφισμού, γι αυτό και πίστευε ότι διασθένουν μία πηλοκή πνευματικότητα, σε αντίθεση της προς τις εκχριστιανισμένες λαζες της υποδοχής Ευρώπης που είχαν λαβεί την κατούσα παρεία της αν εκθέτησμο και την εθεροκυβία. Φρονούσε ότι τα γεωγικά φύλα δια της ιηποσύνης είχαν ανυψώσει τον ηρώα υπερνω του αγίου και τον κατακτητή υπερω του μάρτυρα. Γι αυτό και έβλεπε υποστηρίζει επιγραμματικά το σίμα των Ηρώων είναι περίσσο. ο ηρώ από το μέλιν των σοκαι και τις προσευχές των πιστών προαγοποιήσοντας μια ιστορική ασημ, ο έβλεπε και δικαίως οι τις ιαθικές κοινότητες της γεννήσεως, το φυτωρία εκείνο να αναπτύχθηκε μια κοινωνία αοραδοσική βασισμένη και παρογόντες οικονομικούς - ερικούς θετώντας έτσι τα θεμέ με τις ελλογίες της εκχάσις

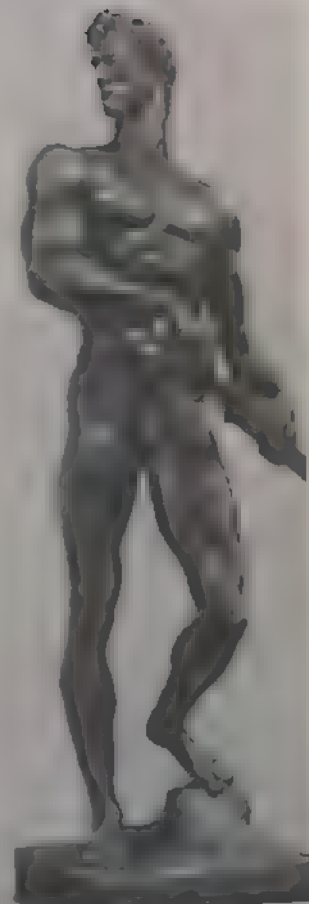
βροτική κυρ. αρχία επι του ε-
ου και του χριστου και συνα-
ρτουσα στην παγιωση ενός συ-
ματος τροπείζικου το οποίο υπο-
γιγίδα του καπιταλισμου δια-
σε την ο κανονική και συνα-
ουθα πολιτική παντοδυναμία
ιουδαίων, καταστρέφοντας ο.τι
ενες ο Αριος δημιουργός κα-
θισε να φερει σε εκδήλωση ε-
Τ.Ε.Ε.

ΑΕΖΕΙ να τονίσει ότι συμφωνά-
νυ παλιό φιλόσοφο η Αναγεν-
νη δεν απετέλεσε πραγματική α-
πόλη του κλησικού πολιτισμού
αρχαιότητας, αλλάς δανεισθη-
σώθεται υπελέψε για παρα-
σώθεται λογούς εξωτερικά
αυτής της περιόδου, και
αυτή να πλεον παρακμά-
αυτήν ένα νόσην πνευ-
αυτήν και κερδοσκοπία. Ο
αυτήν ανθρωπος δέχθηκε την περι-
αυτή ως ανασκουφισήν ύπερ-
αυτήν διαμεσοδήληση ενός θεο-
αυτήν μερικών, ήδη όμως η
αυτήν γόρα του φαινόμενου ε-
αυτήν που αργότερα ονομάθηκε
αυτήν έθετε και τα θεμέλια
αυτήν οικονομικής οικονομικής της
αυτήν παντοκράτορας μετατρέποντας
αυτήν της πνεύματος σε δέος α-

γοράς, εκπαιδώντας, επι-
τελλίζοντας και διασφου-
ρτώντας προοικονομικές θε-
σμικές και πρωκτικές πα-
ραδόσεις. Όσο οι εθνο-
κοι βυθίζονται περισσότερο
στην παραγκωμάκη
κατάδυσή της λεγόμε-
νης «Σκοτεινής περι-
όδου» τόσο περισσότερο
η υφή κυριαρχεί στη
της μορφή, ενώ οι αξί-
ες υποβιβάζονται προς
επικράτηση των αντισ-
τασιακών εθών του
πρόσφυγισμού και της χρη-
σιμοθηρίας. Αυτά σή-
μαστέ είναι και τα ση-
μασιματά του φι-
λελευθερού βίου, ο ο-
ποίος σαφώς διεθνο-
ποιεί και αντιπαρθεύει
απόλυτα την επανόδο
στις ρίζες και στην προ-
γονική φυλετική ταυτο-
τητα

Αναφορικά με τον φιλεττικό παράγοντα, ο Εβραίος διατύπωνε μια φιλεττική θεωρία τρισημύποστατη υπη, η οποία και επεκτείνεται στους τομείς του σώματος του πνεύματος ανθρώ και της ψυχής. τονίζοντας ότι οι εσωτερικές μορφές και καταστάσεις είναι εκείνες που συντονίζονται σε όλες εκδηλώσεις. Να σημειώσω αυτό ότι ο Μουτσελσπετς τις ιδέες του Έβραημ φιλεττικού φασιστικού 1938, επισημαίνοντας ως Έβραημ αποδίδει στον περισσότερο μεταφυσικό ηθικό περιεχόμενο πο

Στο έργο του «Επιστο-
λές στον Σύγχρονο Κόσ-
μο» ερμηνεύει την προ-
βλεπόμενη από τον Πάπ-
πο Κόσμο των Δυνάμε-
ων.

Γλυπτό πρωκτικής εμπνεύσεως, έργο του προσωπικού
του Αδελφού Χιτλερ, Άρντο Μπρέκερ.

των υλικών αποδόσεων και των
 αισθησών Η γυναίκα της οποίας
 ο ρόλος είναι συνυφασμένος και α-
 να βιοηθικής αποψέας λόγω κυο-
 φόρας με την υλική επίβλεψη, α-
 πορτάει συστηματικό στοιχείο του ε-

θεσίζει κάθε δε
νόμο με την ιερή αυτή όρια παροδο
ση καθυσταμένη έσθια με τον χρ
μό μόνου του εβραϊκού Μαζέ
νά και του κυδοιοχριστιανικού ιε
ρατείου που νεκρώνει το πνεύμ
καθιερώνοντας μια διδωροφικη κα
εν πολλοίς υποκριτική ηθική. εν
στον άληθ φόνισμα του βίου κυ
ριαρχούν ορειλικοί τεχνικράτες
και χρηματόνθρωποι που έχουν κα
ταρακώσει τις αξίες. ενδιαφερό
μενο μόνο για τους «νόμους της ο
γοράς».

Στις ίδιες ακριβώς διαστάσεις
καταγγίλει και ο γάλλος ανατολί-
στης φιλόσοφος Ρενέ Γκενόν, ο ο-
ποῖος γράφει: «Η κηρύξη του
Σουλῆ, ὡς καὶ ἡ καταγγελία τῆς

2. The following are the results of the analysis of variance for the effect of the treatment on the response variable.

μωας και την επικέντρωση στην ωφελιμιστική διανομή του εγώ ως μία ψυχική κατάσταση που προσδιορίζει έναν συγκεκριμένο τύπο ψυχικής ιδιοσυμσασίας η οποία μπορεί να εκδηλωθεί σε άτομα όλων των φυλών όμως βρίσκεται την αποκορυφωσή της στο άτομο που ανήκουν στην εβραϊκή φυλή και εδώ έγκειται ο εβραϊκός χαρακτήρας της σημερινής εποχής όσο και εάν οι εκκρήσεις του ισουδαίου χριστιανισμού και οι συναγωγές αδιαίζουν από κόσμο

Η εποχή μας παραμένει βαθύτατα εβραϊκή

κόσμος ονεί

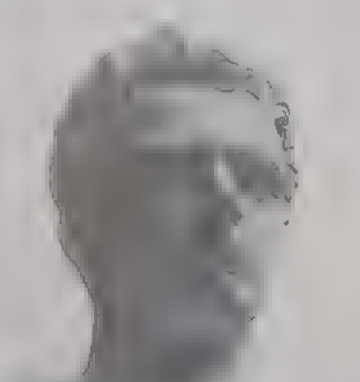
παιδίνο δ...
παιτών νοσημάτων
όπως ε

κοινωνική ψυχική
αυτά είναι τα γνωρίσματα της μακάθρας εβραϊκής ψυχής σε συνδυασμό με πληθύνουσες και αντιεπιστημονικές και αψύδες θεωρίες όπως ο δαρβινισμός, η ερμηνεία των ιστορικών φαινομένων υπό το πρίσμα του οικονομικού παράγοντα καθώς και η μαρξιστική φιλευθερία ανάληψη των πραγμάτων

Μέσω του υλιστικού ορθολογιστικού υπολογισμού, του τραπεζικού συστήματος του εμπορίου του χρυσού και την δουλεία των τόκων, ο Εβραϊός είδε την εβραϊκή κυριαρχία σε ολόκληρη την Ευρώπη μία Ευρωπαϊκή φάντασμα που παλαιοῦ ενδόξου της εαυτού, έρμαιοι στην διάθεση των τοκογλύφων και των μεταληπτών της εβραϊκής συντεχνίας

Αναλύοντας εφ' όλην το πρωτόκολλο των Σοφών της Σιών ο Εβραϊός καταγγέλλει τον τύπο αλλό και το κεφάλαιο ως τα μέσα των Εβραίων για την εργαζόμενη εκπαίδευση της νεότητας, φέρει μερικά ο οποίος ήταν εντεταλμένος να καταπράξει τα έθνη των χωμάτων της ηθικής τάξεως και της παραδόσεως. Αναλογισθείτε τον ηθικό βόρβαρο που εξοπολίζουν τα ελεγκόμενα από τον διεθνή οικονομικό ΜΜΕ τον χειμάρρο του εκχυδαίου και της βετιτικής προπα

γόνδας των θέσεων του κατεστημένου που προωθούν οι μεγιστάνες της (παρά)ενημέρωσης, σκεφθείτε τα «ρίδιτι σόους» και τα υπολόγισμα εκμαυλιστικά προγράμματα και θα αντιληφθείτε του λόγου το αληθές του Έβρα. Μάλιστα ο Εβραϊός θα προλογίσει την ιταλική εκδοχή των Πρωτοκόλλων, δημοσιεύοντας ταυτόχρονα στην ίδια εκδοχή και ένα δικό του δοκίμιο με τίτλο «Η αυθεντικότητα των Πρωτοκόλλων όπως αυτή αποδεικνύεται μέσα από την εβραϊκή παράδοση», εντοπίζοντας την εβραϊκή διάβρωση τόσο στο αμερικανικό τραπεζικό και βιομηχανικό σύστημα όσο και

στην μορφοεβραϊκή επανάσταση του 1917, όπου το 97% των μελών των εθνοσυντακτικών συμβουλίων Σοβιετ ήταν εβραϊκής καταγωγής. Ο Εβραϊός καταγγέλλει με δύμτητα τον εκφυλιστικό ρόλο που διαδραματίζουν εβραίοι σε ενστημονικούς τομείς όπως ο φρονις ο Ντιρκόμ και ο Αϊνστάϊν

Θεωρώντας τον ιταλικό φασισμό αρκετά συμβιβασμένο με τις αστικές αντιλήψεις, ο Έβραϊός από το 1934 και εντεύθεν άρχισε να στρέφεται ολόένα και περισσότερο προς τον Γερμανικό εθνικοσοσιαλισμό διοργανώνοντας διαλέξεις με γερμανικό ακροατήριο ολόένα και πιο συχνά ο Έβραϊός διείδε στον Εθνικοσοσιαλισμό το μεγάλο φυσικό και ιδεολογικό αντίβαρο απέναντι στον φιλελευθερισμό και στον ε

βραϊκό υπονόητο κα «πολιτισμο» εγκλωβίζοντας το Ες-Ες ως τον ηρωακώνα της φυλής της οριστοκρατικής κληρονομιάς και της ιεραρχικής διαστρωματώσεως της κοινωνίας βλεπόντας στο σώμα αυτό το θεμέλιο της κοινωνίας των νοήμωντων που ηρεσβεί η άρια αντιλήψη

Άρθρο του Έβρα. Δίη εκείνη την περίοδο δημοσιεύονται συχνά σε γερμανικά περιοδικά Από το 1943 και μέχρι το τέλος του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, ο Έβραϊός έγινε σύνδεσμος των Ές-Ες με διάφορα ανά την Ευρώπη φασιστικά κινήματα, επιχειρώντας να στρατολογήσει νέους εθελοντές, ώστε να συγκροτηθεί ο πανευρωπαϊκός εκείνος στρατός που θα απέκρουε την αμερικανική και σοβιετική εισβολή από την Ευρώπη

Το 1943 μετά την απελευθέρωση του Μουσολίνι από τον Όττο Σκορτσένι, λαμβάνει μέρος σε συσκέψη του ιταλού ηγέτη με τον Χίτλερ στο στρατηγείο του τελευταίου στην Ανατολική Πρωσία όπου και τέθηκαν οι βάσεις για την συγκρότηση στη βόρεια Ιταλία της Κοινωνικής Δημοκρατίας του Σαλὸ την οποία και υπηρετεί με όλες του τις δυνατόεις έως και την κατάλησή της από τα αγγλοαμερικανικά στρατεύματα. Τον Μάρτιο του 1945 κατά την διάρκεια μίας σεροπορικής επιδρομής, θα τραυματιστεί και θα μείνει παραλυτός και από το δύο του πόδια έως και το τέλος της ζωής του, το 1974.

Από τις αρχές της δεκαετίας του 1950 ζώντας κατάκοιτος στη Ρώμη, αποφασίζει να προσδώσει στα κείμενά του έναν πιο πρακτικό και άμεσο πολιτικό προσανατολισμό. Στο πλαίσιο αυτό, ενοποιεί τις ελπίδες του για ηρωική αναγέννηση στην άνοδο στην εξουσία του Ιταλικού Κοινωνικού Κινήματος του Τζορτζιο Αλμπάντε παρουσιάζοντας μέσα από το έργο του «Ανθρώποι και τα Ερείπια» τις θέσεις κα συνάμια προτάσεις του για τον υπερβιτικό χαρακτήρα του κράτους. Έναντι της οικονομίας η προσδοκία του είναι χαρακτήρα αντιστοίχο ηρωικό (ερωτικό) Δεκα χρόνια αργότερα, μέσα από το έργο του «Ποιητισμός» τον Υγρή η

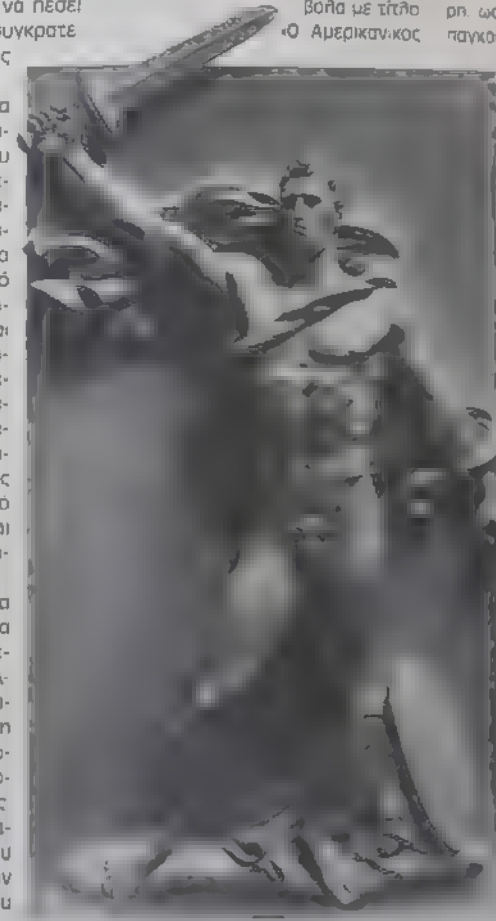
ρουσιάζεται απόλυτα αντιδραστικός θεωρώντας το σώμα των πάντων ως την μόνη υγιή αντίδροση στην ισοπεδωτική επέλαση του φιλελευθερισμού ενός φιλελευθερισμού ο οποίος είχε διαβρώσει πλέον τα πάντα

Η δυναμική δράση ήταν σύμφωνα με τον Έβρα, το μόνο αντίδοτο στην απόλυτη παρακμή, παρακινούμενος ίσως από τη ρήση του Νίτσε πως ό,τι είναι να πέσει, πέσει κανείς να το συγκρατήσει να το σπρώχνει προς το βάθος.

Το κήρυγμα του Έβρα για μια δυναμική αντιπαράθεση με το σύστημα του ιού και της παρακμής παρήλους διατέλεσε ταξίς του ιταλικού φασισμού και μέσα σε αυτές και υπό το βάρος της αναγκαιότητας των κοινών αναδύεται η Μεγάλη, εθνικοσοσιαλιστική οργάνωση με βαρύνουσα δομή, στρατιωτική και βιοδεσποτική χαρακτήρα οργάνωση της ηγείας ενός απόλυτα σταθερού και αμειωτέτου Έβρα Ράουτι

Λεόμενοι από τα μέλη του Έβρα Ράουτι του Πολέου «Δόγμα των Α-α τη Νίκη», διοποτι από την εβραϊανη φία για ολόκληρη ημερα και την φιλοημερα και την μόνης της ιδέας της μάχης το 1975 οι επαναστατημένες του ιταλικού υλισμού στραφικόν εναντίον αυτού του ίδιου

κα του κατεστημένου και μετά τον θάνατο του Έβρα το 1974, οι ιδέες του και η διακήρυξη του για πάλη των δυναμένων του φωτός ενάντια σε όλες τις χθόνιες δυνάμεις του καούς και του

Ποιητισμός», γραμμένο το 1945 στα οποία ο ιταλός φιλόσοφος καταδικάζει τις ΗΠΑ και το προτεκτοράτος θεωρώντας το ως το εσχάτο στάδιο της βυθίσης στην κενότητα υπό την κυριαρχία του χυδαίου

της κοινωνίας και την αποτροπή της παλινεστιακής βαβελ την οποία προσωπίζει το αμερικανικό ηρωικό καταναλωτικό πρότυπο Οι στατιστικοί του αυτοί, ανεδείξαν τον Έβρα σε ηρωικό κήρυκα της Ευρωπαϊκής πολιτικής ενότητας εναντίον στον εκφυλισμό και την αλλοτρίωση που μεθόδευε ο αμερικανοεβραϊσμός

και σήμερα ο διανοητής φιλοσοφικός λόγος του Έβρα και οι μυητικές διδασκαλίες του είναι ιδιαίτερα πολύτιμες διότι περνά του ότι εισάγουν τον ερευνητή στο πεδίο του φασιστικού ιδεολογικού αναδενκνούν την εσωτερική οριστοκρατική παράδοση εμβλαπόμενη στις υπερβόρειες διδασκαλίες, προσδίδοντας στο... (text continues but is partially obscured)

... (text continues but is partially obscured)

Η ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Το αίμα των ηρώων είναι πιο ιερό από το μέλι των σοφών και τις προσευχές των πιστών.
Ιουλιός Έβρα

ΙΗΣΟΥΣ: ΚΗΡΥΚΑΣ ΑΓΑΠΗΣ Η' ΜΙΣΟΥΣ;

Από τον Γεωργίο
Γρηγορίου-Ελλάκη

Ο Ιησούς, ο οποίος με τη μορφή που οικειοποιήθηκε, παρηγόρησε και διασκέπασε την «εξομολογημένη» διδασκαλία των απλών και πτωχών λαών.

τη σύγχρονη εκφάνση σκληρότητας κα δόξα λέγει ο ποιητής βασιλιάς στην παραβίαση των δεσμών. Σας βεβαιώνω, πως στον καθένα που έχει κριτική θα του δοθεί κ. αλήθεια απλά απ' την καρδιά δεν είναι να σωρευθεί κα το θύνο που είναι. Όσο γα τους εχθρούς μου που τους δεν με θελήσαν γα βασίλειά τους φέρτε τους εδω και φράζεστε τους μπροστά μου. (Λουκάς 19: 26-27)

Δεν καταλαβαίνουμε ποιά μήνυμα προσπαθεί να περάσει ο Ιησούς με την παραβολή αυτή. Η φωνή απειλή γίνεται κατανοητή μόνο αν ο Ιησούς υπονοεί ως βασιλιάς

τον εαυτό του. Αν μάλιστα συνδυάσουμε την παραβολή με το

«Ο μη των μετ' εμού εστί»
«Ο μη συνδύων μετ' εμού σκαρπιίζει», διαπιστώνουμε ότι δεν υπάρχει καθαρότερο μήνυμα δικαίου και απειλής απ' αυτό. Αλλά, σκεπάζει, ο Ιησούς δεν το απεκρίνω, ότι σκοπός του ήταν να απειλεί τον δικασμό και την δικαιοσύνη ανάμεσα στους ανθρώπους.

Φωτιά ήλθα να βάλω στη γη και πόσο θα θέλω να είχε κιάρας ανάψει. Πυρ ήλθον βάλεν επί την γην και τι θελήω ε πόη ανηφθην. (Λουκάς 19: 49)

Τι φρικαλέα απειλή!

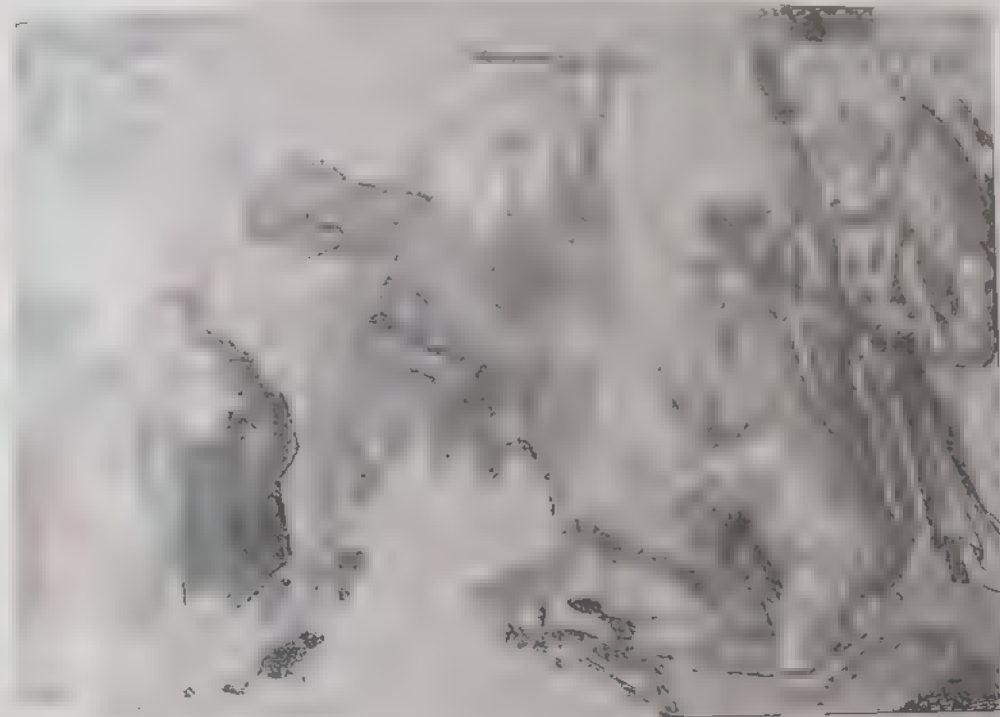
Ακόμη γα, ζετέ πως ήλθα για να επιβάλω αναγκαστική αμόνοια μεταξύ των ανθρώπων. Κάθε όπλο σας βεβαιώνω ότι ο ερχομός μου θα φέρει διαιρέσεις. Από τώρα και στο εξής μια οικογένεια με πέντε μέλη θα χωριστεί σε δυο παρτά. Ή τρεις εναντίον δύο και δυο εναντίον ενός. Ο πατέρας θα είναι εναντίον του γιού του, η μάνα με την κόρη και η κόρη με τη μητέρα. Ο αδελφός με τη νύμφη της και η αδελφή με τον πεθερό της. (Λουκάς 12: 51-53)

και ου μισεί τον πατέρα εαυτού και την μητέρα και την γυναίκα και τα τέκνα και τους αδελφούς και τας αδελφάς. Έτι δε και την εαυτού ψυχην (φονεύσους να μισήσεις και την δια την ψυχή σου) ου δύναται μοι μαθητής ειναι. (Λουκάς 14: 26)

Και ο Ιωάννης αέιο τέκνο του δασκάλου του δίνει την τερπνότητα εντολή. «Μην αγαπάτε τον κόσμον και ο,τι ανήκει στον κόσμον. Οποιος αγαπάει τον κόσμον δεν αγαπά τον Θεό. Ο κόσμος παρέχεται και η επιθυμία γι' αυτόν. Ενώ όποιος εκτε

τους κτελήσουσιν με τα εφιαλτικά απ' αυτούς κτεπήσεν τον δούλο του. (1ο Κεφ. 10: 25) «Κατά το έτος 1950, ο Ιησούς ΚΒ 49-50) «Τότε...» Τώρα όμως όποιος έχει χρήματα ως τα πόδια. Το ίδιο κι αυτός, που έχει σκεπιδία. Όποιος δεν έχει, που ήλθε το πανωφόρι του κι ως αγοράσει εἶφος. (Λουκάς ΚΒ 36)

Ο Ιησούς λοιπόν ο «κλήρικος» της αγάπης και της ειρήνης, προσέφερε τους μαθητές του να αγοράσουν απλά με κάθε θυσία που ήλω-

Συνθήκη της Αναστάσεως, μωσαϊκό των αρχών του 14ου αιώνα

Και ο Ματθαίος τα ίδια λέγει. «Μην αγαπάτε ότι ήλθον βαλείν ειρήνην επί την γην, ουκ ήλθον βαλείν ειρήνην, αλλά μάχαιρον. Ήλθον να δικάσω άνθρωπον κατά του πατρός αυτού και θυγατέρα κατά της μητρός αυτής και νύμφην κατά της μητρός αυτής. Και εχθροί του ανθρώπου οι οικισμοί αυτού. (Ματθαίον 10: 34-36). Με εκπληκτικούς σαφινεζα, ο Ιησούς προσέφερε, πρὸς μέλλουσιν. «Εί τις έρχεται πρὸς με

ήλει το θέλημα του Θεού παραμενεῖ αἰώνιος». (Εβαστολή Ιωάννη Α, Β' 15-17).

Θα ήλεγε κανείς ότι οι δώδεκα μαθητές δεν ήταν παρα μια ομάδα περιπλανώμενων αγαθών ανδρών που μαζί με το δάσκαλο τους δεν εκαναν τίποτε άλλο παρά να κηρύττουν την αγάπη. Κι όμως οι άνθρωποι αυτοί ήταν απλώς μεν ετοιμοί να σκοτώσουν αν χρειαζόταν: «Όταν είδαν οι μαθητές του τι μέλει να γίνει είπαν: Κυριε, να

β) Ανώτερος στόχος είναι η καλύτερη αναγνώριση της παγκόσμιας εικόνας του ελληνισμού.

ΠΑ. αφιέρωσε χρόνο για να συναντηθεί σε γεύμα εργασίας με τον Έρτουγκούλ μπέη τον διαδόχο του Οθωμανικού θρόνου που φέρει το ίδιο όνομα με τον πατέρα του Οσμαν του ιδρυτού της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας στον 15 αιώνα τον Έρτουγκούλ Σε όλα τα Βαλκάνια οι βασιλείς έπληραν τον όρομα της επιτροφής Εμες τι προτιμούμε να δούμε στην Κωνσταντινούπολη Τον Έρτουγκούλ * Αντάντι να Πάρε Άρσεκ ο οφφ πρωθυπουργός * * * * * ξη' θα συναντηθ' σε γεύμα εργασίας στο Άνκ' με τον Κ'α'ι' 10

επιστήμης και ιστορίας. Γι' αυτό και στις επόμενες εκδόσεις του βιβλίου αυτού, προσέθεσα και την παρακάτω σημείωση στην σελίδα 274: «Η Ρέξη Επανάσταση που χρησιμοποιήσα και στην πρώτη έκδοσή, για να χαρακτηρίσω το πραγματικό της 21ης Απριλίου, προκάλεσε ακραίες αντιδράσεις, ιδιαίτερα στους αριστερούς κύκλους που συνήθιζαν να δίνουν σ' αυτήν την λέξη ηθικό και προοδευτικό περιεχόμενο. Αλλά επανάσταση και πράξη-κοινωνία δεν είναι αντιφατικές έννοιες: η πρώτη έννοια δεν συνεπά-

- Η γνώμη σας περί Εθνικού

Ενα χρόνο μετά την πτώση το
κομμουνισμού στην Ελλάδα, το
1990 η πρώτη έκδοση του βιβλίου
που «Η Τρίτη Ιδεολογία» η δεύτερη
δεδομένη το κομμουνισμός έχο
μολέ καταποντισθή κα ο κομμ
τρομανμένος ευρισκόμε μόνος στα
χέρια της πρώτης ιδεολογίας (τον
καπιταλισμό), το πλέον ανάνθυ
πο κοινωνικό σύστημα που εγγυώ
σε ποτε η ανθρωπότητας από κατα
βολής κοσμού η Τρίτη Ιδεολογία
είχε καταστραφή το 1945. Ενω

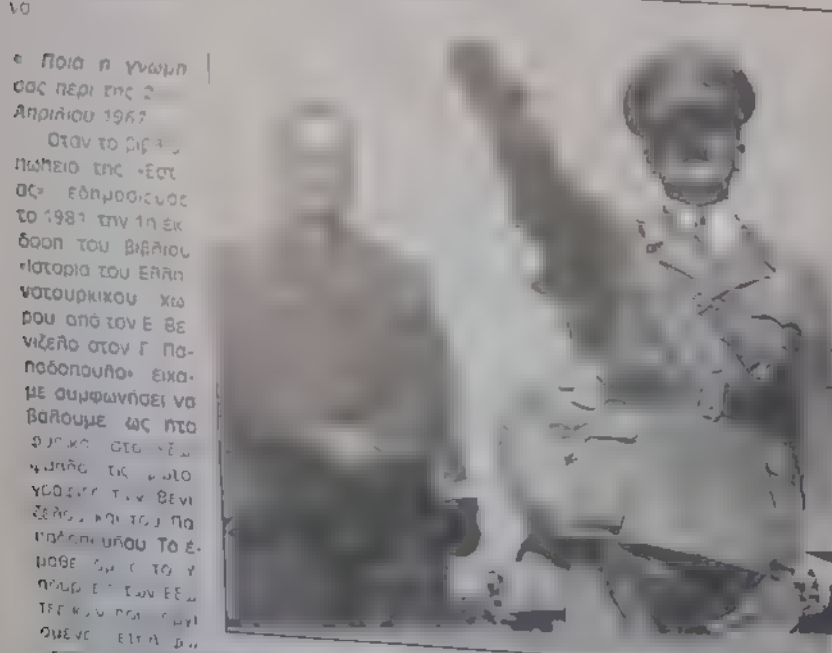
τοτε στο βιβλίο μου
αυτό «Η αντίδραση
κατα της σφαύρας
τικλής μανίας του πα-
γκοσμίου δυτικο-
φερμένου κομπογι-
σμού, εκφράζεται
με την παύδα εξα-
πλώση της τρίτης ι-
δεολογίας

Μετά την ολσχερή ήττα της στην Ευρωπη, στο τέλος του δευτέρου παγκόσμιου πολέμου ιδιαίτερα στην Ιταλία και στην Γερμανία, η ιδεολογία αυτή αναπτύχθηκε στις χώρες του Τριτοφύ Κόσμου, αρχίζοντας από την Αργεντινή του Περόν και την Αίγυπτο του Νάσερ.

Σε μερικά χρόνια
γινε η επικρατού-
σα ιδεολογία στον
Ελν των πτωχών
την Ανατολική Ευ-
ο δρόμος άνοιξε
άληψηση των φασι-
στών. Διότι πρω-
ς ίκαι εννοούμε
τους, άν τους σο-
μποτε εύκολα
στον φασισμό
να μετατρα-
θέρουν. Η τρίτη
δόση να κατα-
ώς την άσση ως
καπιταλισμού.

Τρίτο Κόσμο. Με την πτώση του κομμουνισμού στην Ανατολική Ευρώπη, το 1989, ο δρόμος άνοιξε πλέον για την εξάπλωση του φασισμού και στην Ευρώπη. Διότι πρώην κομμουνιστές και εννοούμε τους πραγματικούς, όχι τους ομοιοπαθητικούς) μπορεί εύκολα να μεταπηδήσουν στον φασισμό. Αλλά πολύ δύσκολα να μετατραπούν σε φιλελεύθερους. Η τρίτη ιδεολογία θα φιλοδοξήσει να καταστρέψει ολοκληρωτικά την άσχημη την του αστικού καπιταλισμού (α 307-308).

Ο ΕΘΝΙΚΟΜΠΟΛΕΒΙΚΙΣΜΟΣ ΕΙΝΑΙ

[illegible]

γεται υποχρεωτικό μία «καλή» αρ-
 λογή ούτε η δέσμευση των «καλών»
 επανοστάσεων σημαίνει εκ θρωπών
 υπάλληλων έστω και στις αρχικές προ-
 θέσεις της ένα προέκταση ή να
 τριπλαστεί κατόπιν με τις ώρες. Ε-
 ται η πραγματική επανοστάση
 της 10ης Οκτωβρίου του 1917. Πραγμα-
 τισμός είναι των αξιών με προ-
 ριζωμένα. Ως προς την έκβαση της
 σημαντικότητας αυτής επανοστά-
 σης της 27ης Απριλίου έβγαλλας
 γιναι της «επανάστασης» για αυτό και
 τα άλλα όρετα να συ-εξέτασται
 η μερική της ελληνικής επανα-
 στασης της 1917

γερμανικής εμψευσεως και ορι-
σμων. Οι αδελφοί Στράσσερ ειχαν
στενές επαφές με μια ομάδα με-
λων του ναζιστικού κόμματος, που
επικοινωνούσαν εθνικομπολεβίκοι
οι οποίοι προωθούσαν την φιλική
συνεργασία με την Μόσχα. Ο μετέ-
πειτα Υπουργός Προπαγάνδας του
Χίτλερ Ιωσήφ Γκαίμλερ, ήτο και
της φασιστικής
εθασμαζε τον Λένιν
πολεμολογία, οι θεωρητικοί
βονικού εθνικοσοσιαλ-
thur Moller van den Bruck
nther Grundel εσηγάνα
ια των προλεταριων ε
α συλλογιστικά φιλελευ-
μα έννοια που πρώτος ε
ο χίτλερ και μετα τον πό-
λο τσε-Τουγκ για τον Τρι-
μιο με συνθημα «προφeta-
-Ανη του κοσμου ενωθετε»
Ο Γερμανος επεδωκε την συμμαχία
νισ-σοβιετικής Ενωσης με
καπιταλιστικής Δυσσεως Σε
ντας τον χιλιερισμό και τον

...πολιτισμό. Αυτοί οι θεω-
...και δραματοποιούν τον ε-
...ρηγοποιεσθαικό του
...ντος ως συνθεση των
...πρωτων. Οι εθνοκομπο-
...και του Μεσοποταμίου α-
...κον στην Ανατολική Παρά-
...τη. Ο Μπρούκ επέμενε ότι έ-
...ελε η πολιτική του Τρίτου Ρά-
...να προσανατολισθαι προς την
...νατολή προς την «νέα Ρωσία»
...ως έβλεπε την υποδουλειά

Ακόμη και στο θέμα των Εβραίων οι κομμουνιστές και οι εθνικο-σοσιαλιστές βασικά είχαν την ίδια θεωρητική θέση. Ο αντισιωνισμός του Στάλιν δεν ήταν καθόλου αμείωτος. Όπως εξήγησα στην μελέτη μου «Το μέλλον του Ισραήλ μετά τον αντισιωνισμό και αντισιωνισμό» (Τριαντωνισμός και αντισιωνισμός) (Τριαντωνισμός 120) ο ανθεβραϊσμός του Καρλ Μαρξ διαφέρει από τον αντισιωνισμό του Χίτλερ μό- νον στο εξής. Ο πρώτος θέλει να ε- νωνόνε τον Εβραίο ως πολιτικό, ζοφονικό και κοινωνικό σν. κα Βροκκευτικό και κοινωνικό σν. κα ο Χίτλερ ηθέλει να τον εξοφον- νισόν ως βροκκευτικό σν. Με αήλη λό- γον ο Μαρξ επεξεργετό την εθνικο- γνισόν των Εβραίων ενώ ο Χίτλερ την γενεοκτονισόν. Γραφετό ο Μαρξ στο βι- βλίον του, «Το Εβραϊκό Ζήτημα» που συνέγραψε το 1843 «Ότι η κομμ-

κή λίστρια του εβραίου Το εμπό-
ριο Ποιός ο κοσμικός του Θεός Το
χρήμα Αρτόν εον απελευθερωθῆ
ἀπὸ το εμπόριο και το χρήμα δη-
λαδὴ ἀπὸ τὸν πρακτικὸ και πραγ-
ματικὸ εβραϊσμό η ὁδη σημερινῆς
ἐποχῆ θά απελευθερωνέτω Το
συναλλήλαγμα ἰδοὺ ο πραγματικὸς
Θεὸς του εβραίου Ο Χριστιαν-
ισμός προέρχεται ἀπὸ τὸν Ιουδα-
ισμό και κατ'ἐνέργειαν νά επανεθῇ
στὸν Ιουδαισμό

Η φιλελεύθερη Δύση εκπαισ-
ποίησε αμετρήτες φορές κατά των
αντιπρόσων της την αρχή του «δαι-
ρει και βασίλειε». Το εφάρμοσε το
1980 προκληώντας την επέθεσή
του Ιράκ κατά του Ιράν με στόχο
να εξασθενήσει και τις δυο χώρες
σε έναν φοβερό οκταετή πόλεμο
με εκατομμύρια θύματα και απο τις
δυο πλευρές. Εάν ο εθν κομποθη-
σικισμός είχε πλήρως εφηρμοσθεί
στον Μεσοποταμίο και η συμ-
μαχία Χίτλερ - Στάλιν
που επετεύχθη

παράμεινι σήμερα η καπιταλιστική Δύση θα είχε εξαφανισθεί από το πρόσωπο της Γης. Το Λαόνοβο έζησε ταχθείσα διαφορές μεταξύ των δύο αυτών επαναστατικών αντιπαρατακτικών χώρων με αποτέλεσμα σήμερα ο καπιταλισμός να κυριαρχεί στον πλανήτη, ενώ η εθνικοσοσιαλιστική Γερμανία κατέρρευσε το 1945 και η κομμουνιστική Ρωσία το 1989 όμοιας με το Ιράκ το σοσιαλιστικό Μπντάβ κατέρρευσε το 2003 και η Δύση ελπίζει σύντομα να καταρρεύσει και το χαμηνικό Ιράν

Στην Ελλάδα του Β παγκοσμίου πολέμου, όπως το εξήγησε πρώτος ο καθηγητής Δημήτριος Τσάκωνας στα βιβλία του ο σλοβένος της γαλλοβλαχικής καταγωγής διαμαρτυρητής Γεωργίου-ΕΥΔΑ, επέφερε τρεις φο-

27. Η ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΕΝ ΤΗ ΕΠΟΧΗ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗΣ ΤΩΝ
ΕΛΛΗΝΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΕΞΩΤΕΡΗΣ
ΕΞΙΛΟΥΣΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΕΝ ΤΗ ΕΠΟΧΗ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗΣ ΤΩΝ
ΕΛΛΗΝΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΕΞΩΤΕΡΗΣ
ΕΞΙΛΟΥΣΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

[illegible]

πυρργοί της Νέας
 ο χυτημά της 11ης
 : 2001 Τα κίνητρα και
 πθεςης παραμένουν

περιλαμβάνανε τόσο αριστερές
όπως και Αραβες εθνικί-
στη ή προσχωμένους στο Ισλάμ.
Έτσι αυτό το ηγέτης του σπλι-
ντ για μακρά περίοδο υπήρξε ο
ληφθείς το 1994 κόμμας του Αλ-

...πρωτόκολλο δεν
...πρωτόκολλο να είχε «απώ-
...πρωτόκολλο από τις σοβιετικές μυ-
...πρωτόκολλο ή αντίστοιχες σ-

2004 η εφημερίδα "Αυριανή", έχοντας πρωτοσελιδα θέμα της του εγκρίθηκε το νέο "Συνεργασμο αξιωματικό της ΕΛ ΑΣ, για εμπόριο όπλων με μουσουλμανικές τρομοκρατικές οργανώσεις". Γνωστό αξιωματικό αυτό σκρίβας το δημοσίευμα να αντανακράσει μια αλήθεια, που ίσχυσε εδώ και κάποιες δεκαετίες και που αφορά στις σχέσεις Ελλήνων αξιωματικών με Άραβες και ισλαμιστές φονταμενταλιστές.

Με δυο βόγια η Ελλάδα ήταν πάντα από τις πρωτοπόρες χώρες στο ζήτημα των κινημάτων εθνοαπελευθερωτικού ή αβίβου χαρακτήρα (χαρακτήρα κατά του συστήματος και της χειραγώγησης στον Τρίτο Κόσμο).

και είναι βέβαιο ότι τέτοιες κινή-
 δει ενσπάρκωνουν παρά τον
 ο της ευρωπαϊστικής γαιομάζας
 μια δική της αυτοκυριαρχία
 γ δικό της φυσικό χώρο.

... να είναι πρωτίστως γεωπολιτικό
... ωνικό και πολιτισμικό ως η έκ-
... ση της θάλασσας τριτοκοσμικής

Ο αρχαίοι πρόγονοί μας
φρευνώντας το φαινο-
μενο της υποτροφίας που
ως ανθρώπινη
- ευρύτερη συμπεριλη-
κτανόησαν ότι εκ του
- υ χάρις ουδέν προ-
- ήλποισαν ότι τα πα-
- σε μια πρωταρχική
- αρχή, ολότα τον οποίο
- στην Ελληνική Πα-
- ράδοσι η φύση η κα παμμυτε-
- θα καθορισμένη δ εδομένη η
- για της από τον Νόμο ο ο-
- ναι προσώπων, αυθυπαρ-
- ρήτουργια η οποία αναγε-
- αν αρμονικά διακανονισμό
- κα, εκτός του οποίου ου-
- δε ζυνταί να υπάρξει. Ευσταθία

Ωστόσο είναι ορθότερο εσφαλ-
μενο να υποστηρίζουμε ότι οι αρ-
χαίοι προγονοί μας ήταν δώδεκα-
θεϊστές αντίθετα τους προσοιδιάζει
η επωνυμία «πολυθεϊστές» και αυτό
γ ότι

Ηταν ο πρώτος συνδυασμός εκτός του συν-
δεκάθετου. Ο Πάνας, ο Διονύσιος και
Νημέριος η Νημερία είναι μερικές
οὐτως ενδεικτικά αναφερόμενες ο-
πο την πλειάδα των θεών εκείνων
μορφών που συνθέτουν την Ελληνι-
κή θεοποίησι τάξη. Βεβαίως με-
ζόνος σημασίας είναι η τάξη εκείνη
που συγκροτείται από τις ουρανίες

Οι κυριοί θεοί υ-
πῆρξαν ὅντως ὡ-
δεκα διότι ὡδε-
κα ἦσαν οἱ το-
μῆεις/υποδιοιρέσεις
τοῦ φυσικοῦ νομοῦ
ὡδεκα ἦσαν οἱ μῆ-

διδουθιου που
διετρεχον
τη γη. Τουτο
εστι βε-
βαιωνει
και με-

Την αποδοχή της θέσης σου
μπορείς να αποκτήσεις με διάφορους
τρόπους. Μπορείς να αρνηθείς τον
αποδοχισμό των άλλων. Ή μπορείς
να τον αποδέχεσαι με τον τρόπο
που θέλεις. Μπορείς να αρνηθείς
ποτέ να μην διαβάσεις σταδιακά
βιβλία, αλλά όμως να μην ανα

Οι Εβραῖοι προσέδωσαν στοὺς
Θεοὺς τοὺς ἀνθρώπων ὁμοφυλὴ ἀπει-
κονισμὸν ὥστε καὶ τοὺς καθάρισαν.
Προσέβηκε καὶ οὐκ ἐβόησε ὡς ἔνός
πρὸς τὸν ἄνθρωπον ὡς ἑτέρου ε-
πειδὴ οἱ Θεοὶ ὑπῆρξαν τελειοποι-
θέντες ὄντες ἐμφανι-
ζόμενοι στὸ γένος
τῶν βρωτῶν μετὰ
μορφῇ καὶ ἐφῆραν
κατὰ τὴν τελειότητα
ἐνσαρκωτῶν τοὺς στὸ
πᾶν πᾶσι

θρησκευτική πα-
 ραδοση θέλει τον
 άνθρωπο συ-
 τοκυρίαρχο
 να ως έναν
 άλλο προ-
 ρόχο.

ἡμεῖς οὖν οὕτως ἡμᾶς ἐν ἑαυτοῖς
 ἡμεῖς βλάπτειν ἡμᾶς βλάπτειν ὁ
 ἡμεῖς οὖν τὴν ἐκκλησίαν ἀναδοῖ
 ἡμεῖς οὖν τὴν ἐκκλησίαν ἀναδοῖ
 ἡμεῖς οὖν τὴν ἐκκλησίαν ἀναδοῖ
 ἡμεῖς οὖν τὴν ἐκκλησίαν ἀναδοῖ

Μία άλλη σημαντική διάσταση της ελληνικής θρησκείας, υπήρξε ο πρωτοπατριάρχης της χαρακτήρας. Οι Πατριάρχες της θρησκείας προέβλεπαν ως επιταγή τον υπέρ βωμών και εστιών αγώνα σε κάθε δύσκολη περίπτωση. Η πατριάρχη θρησκεία τιμούσε τους θνήσκοντες ήρωες της φυλής με εναγισμούς, τελετές, με αποδόσεις τιμών στο ήρωα, κι ένα τεράστιο πρώτο συνιστούσε στην αρχαιότητα η τέρψις θόος δημιουργώντας μία ψυχική δύναμη μεταξύ των πολεμών-οητών και των τελευτώντων πολεμιστών. Η πατριάρχη θρησκεία τιμούσε τους προδότες εις θερμότητα, ενώ είχε θείους ειδικούς τελετές προς τιμήν των μαχητών των Πλαταίων της μάχης του Μαραθώνα, της ναυμαχίας της Σαλαμίνας και για άλλες εξαιρετικές σημαντικές πολεμικές συμπεριφορές. Σε κρίσιμες στιγμές ο πόλεμος στο πεδίο της μάχης του Μαραθώνα, μαχητές ισχυρίστηκαν ότι είχαν τον Πάνα να διασπείρει τον φόβο στις τάξεις των εχθρών ενώ ψευδείς εκπαρωτωτικές και κραυγές βέλτικες είδαν και άκουσαν οι πολεμιστές της Σαλαμίνας. Η πατριάρχη θρησκεία οδήγησε στο Ελευσινίο ιερό. Να τον τον Εκέλευτο ελέγχον στους ζητούντες χρησμό από το Δελφικό Μαντείο θειώντας να ηρωοποιήσουν την ιδιότητα του τελευτώντος διασπείροντας έγκαιρα αγροπολεμική στην οδό ως έρωτα, στο πεδίο της μάχης του Μαραθώνα θανόντων άωρων του έρωτα με ένα τεράστιο αίσθημα. Η μυστική άρωθρευτική πατριάρχη απεκορύφωσε στους ψυχικά

και νοητικά ώριμους αναζητητές
μεγαλές αλήθειες περί της Δη-
μιουργίας, της μετενορκωσας
παληγγενεσις, του νόμου της α-
νταποδοτικής δικαιοσύνης την ε-
ξελικτική ανάπτυξη του ανθρώπου
καθιστάμενος στο δρόμο της θα-
λων ημείας Θεός και προχωρών-
τας περαιτέρω προς τους Ανωτέ-
ρους Κόσμους

Εξ αυτών καθίσταται αντιληπτό ότι η Ελληνική θρησκεία υπήρξε και παραμένει φυσιοπατρική ηνευματώδης και εθνοκεντρική-ηρωοπατρική Συνέβαλλε στην ενότητα

ως που θέλει ως θεμέλιο της Ελληνικότητας τη μέθεξη του σώματος στο Όμαιμο, στο Ομόθρησκο στον Ομότροπο και στο Ομόγνωστο κατά τον Ηρόδοτο στοιχείο.

Η Ελληνική θρησκεία ανήκει στο έθνος που τη σφραγίστηκε, απευθύνεται στην φυλετική ψυχών των Ελλήνων και προαιολίζει στην ιδιοσυστασία και στην πνευματική αντίληψη των Ελλήνων. Δεν είναι κοσμοπολιτική ούτε μητρε να παρθε ως ένα ο κομμεν στικό θρησκευτικό μόρφωμα. Είναι συνυφασμένη με τα όσια και τα ιερὰ αυτού του τόπου, εξέρχεται από τα όδύτα της φυλετικής ψυχής, συνυφάνεται με την ίδια την ιστορία και την από καταβολών κόσμου παράδοση του γένους των Ελλήνων. Η Ελληνική θρησκευτική παράδοση αποσταγματίζεται με μεταφυσικών αντιληψεων της Φυλής μας, είναι η ηερμτωσία της Ελλήκου διερευνηήσεως της θείας ουσίας που διέπει το Συμπαν και ολόκληρο το κοσμικό γίγνεσθαι, συμφωνά με την προχρήσιμη αντίληψη

Ναύατος η Ελληνική θροσκευτική Παράδοση δεν συνιστά μία εξώκοσμική δοξασία, πολλω δε μάλλον ένα νεφεληώδες και αγκυλωτικό όραμα. Τουναντίον είναι συνυφασμένη προς τις Επιστήμες και τις Τέχνες διαμέσων των οποίων ο άνθρωπος οδηγείται σε ανωτερες βαθμίδες κατονομασεως της υφής και της λειτουργίας των φυσικών νόμων καθως και σε υψηλότερες βαθμίδες θεσσεως και εμπειροσεως του Κάλους ως απόλυτης αισθητικής πραγματικότητας.

Η Ελληνική Θρησκευτική Παράδοση αποτελεί την ατραπή εκείνη διαμέσου της οποίας αφυρληστούνται οι ενωτικοί δεσμοί των Ελλήνων και αναδεικνύεται η ερμηνευτική κλημάκωση των πρώων, των μυστών, των ημιθέων και των υποθιγών ανωτέρων οντοσιτών που διαρρώνουν τους Ανώτερους Κόσμους, κοσμώντας το ένδοξο Ελληνικό Πάνθεο

Η Ελληνική θρησκεία έχει κορο-

[illegible]

ΕΡΩΤΗΡΗΣΕΙΣ ΠΟΥ Ε-
ΧΟΥΝ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ, Ο-
Ι ΜΥΣΤΗΡΙΑΚΕΣ ΤΕΛΕ-
ΡΑΙΟΥ ΑΠΕΛΕΥΘΥΝΟΝΤΑΙ
ΤΟΥΣ ΚΑΙ ΣΥΝΕΙΔΗ-
ΤΗΤΕΣ ΤΗΣ ΑΓΓΛ-
ΚΗΣ ΚΑΙ ΟΙ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙ-
Σ ΩΠΩΣ ΤΑ ΠΥΘΙΑ ΤΑ
ΑΓΓΛΙΚΑ ΤΑ ΝΕΚΡΑ, ΤΑ ΟΥΝ-
ΑΝ ΠΑΝΣΕΝΤΕΣ ΕΚΘΗ-
ΚΕΙΝ ΣΤΙΣ ΟΠΟΙΕΣ ΜΕΤΕΙΧΑΝ
ΕΛΛΗΝΕΣ ΤΟ ΓΕΝΟΣ Ε-
ΜΕΛΩΝ ΤΩΝ ΔΟΔΟΦΩΝΩΝ
ΟΥΛΩΝ ΣΕ ΑΥΤΕΣ ΠΡΟ-
ΟΝ Η ΕΝΟΤΗΤΗΣ ΤΟΥ ΚΟ-
ΜΩΝ ΓΥΝΩΜΟΝ ΤΗΝ ΑΡΧΗ
ΠΛΑΝ. Η ΔΙΟΥΣΤΗ ΚΗ ΠΛΑΝΗ
ΧΑΚΟΥ ΠΟΥ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙ-
ΟΜΗΤΟΓΕΝΕΙΣ ΑΝΤΙΔΗ-
ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΕΣ ΔΕΝ ΕΙΧΕ
Η ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΟΙΝΩΣΕ-

Συμφώνα με την Ελληνική
ποκευτική αλήθ και ευρυ-
ερα κοσμοπολική αντίληψη
συνοστως εις πολλαπλές κ
ημέρους εκδηλώσεις του φυ
νομου ΕΞ ενός τα πάντα και ει
πάντων το εν Υψιστη αρχή ει
Ζεου, η εννοσιότες δηλαδή δι
νοως επιβεβαιώνει τον νόμο
δυσάδοκτος Εις Θεός εν ται
οιαι και τας ανθρώποις μεγ
αποφασίζεται ο Ξενοφώντας ο
φώνιος Ενώ ο αρχιερέας των
φών Πλούταρχος στο συγγρ
των «Περὶ Ισίδου και Οσιρίδος»
ζει ότι ένας είναι ο Λόγος και
Πρόνοια του κυβερνήτο το Συμ

Συνεπώς το διλήμμα που εντέ-
χως προβαλλέται και συνίσταται
στην διαρωτική «Ένας ή πολλοί
θεοί είναι κιβδηίο. Το βέον μετέ-
χει και της ενότητας και της πολλα-
πλότητας», είναι σύμβαση της Μο-
νάδος και της αμοιβαίου διαφοράς.
Ζητούμε δεν τίθεται επομένως στο

Αδριάντος του εσπεμένου φιλοσόφου Ιουλιανού
στον οποίο απεικονίζεται ενδεδυμένος τον
φιλοσοφικό τριβώνα

ΞΗΜΕΡΟ ΤΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ ΕΩΝ ΟΗΘ-
ΩΗ ΕΧΟΥΜΕ ΕΝΑΝ Η ΠΟΛΙΤΕΥΣ ΘΕΟΥΣ
ΑΛΛΗ ΕΠΙΚΕΝΤΡΩΝΕΤΑΙ ΣΤΗΝ ΠΟΙΟΤΗ-
ΤΑ ΤΟΥ ΘΕΙΟΥ ΟΗΘΩΩ ΕΣΤΙΖΕΤΑΙ
ΣΤΟ ΕΡΩΤΗΜΑ ΠΟΙΕΣ ΙΔΙΟΤΗΤΕΣ ΠΡΟ-
ΑΓΙΩΒΑΝΕΙ ΤΟ ΘΕΙΟΝ

Συμφώνα εξ όλλου με την Εθ-
ληνική κοσμοσαντίφιση, η φυσική ει-
γία έμψυχη και ιερή και η θεία ευ-
χία ευηπάρεξε σε όλη τα έμψυχα ό-
ντα και διαχέεται παντού. Κάθε αν-
θρώπος έχει εν εαυτώ τα θείον όρ-
μα όστις διατείνεται ο Πλάτων στον ό-
λογο «θεοειπτός». Η δε ανάπτυξη
του θείου σπινθήρα ο οποίος εμ-
φωλείται σε κάθε ανθρώπινη υπάρ-
ξη οδηγεί μέσο από την πολλαπλή-
ση εξέλιξη στην θέωση, στο πρότυ-
πο του θείου ανθρώπου ή υπε-
ρανθρώπου.

Τι σημαίνει όμως ιερότης του κόσμου σύμφωνα με την Ελληνική αντίληψη; Κατ' αρχήν η Δημιουργία

στο συνακό της είναι καθο-
γισμένη όρα πρέπει να
καθίσταται αντικείμενο σε-
βασμού και όχι να τη διατο-
ράσουμε και να την κατα-
στρέψουμε. Ως ακάθου-
στης της θεσεως και αντι-
ληψεως επερχεται η κατά-
ληξη του διαχωρισμού με-
ταξύ του στο και αόριστου
κόσμου τον οποίο εισήγαγε
ο Ιουδαϊσμός. Η ανθρωπώ-
τητα της επιθεσης δημιούρ-
γιας και απαξιωνοντας την
Εφ' όσον το θεϊον ενυπαρ-
χει εντός του κόσμου και
δεν προσλαμβάνει υπερβα-
τικές διαστάσεις τότε ο αν-
θρώπος δεν έχει ανάγκη
ενδοσμήμων να επικαιρωνή-
σει με το θεϊο όποτε και
ταρχειται ο ρόλος του ε-
πανεγξήματικού ιερατείου
το οποίο εν είδε μεράζο-
ντα απομυζά οικονομικά
και ελέγγει νομικά το πλι-
θος με σωμό του τον φό-
βο την δεσποδισμό και
την αγνοία που συνιστά
την σκληρότερη μορφή
σκληρίας

ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΥΠΗΡΞΑΝ
ΘΕΟΟΡΕΤΕΣ ΟΥΔΕΝΟΤΕ ΟΜΩΣ
ΘΕΟΔΟΥΡΟΙ. ΟΙΛΕ ΖΕΙ ΠΡΟ-
ΣΩΠΟΝΟΥΣΑΝ ΤΗΝ ΥΠΟΤΗ ΘΕ-

αττα οι πρόγονοί μας το δε παρό-
δειγμα της υποδείξεως δύο κορυφε-
ρών αγαθών στον περιβάλλον του
ναού του Απολλωνος στους Δελ-
φούς, απεικονίζοντας τον Όμηρο
και τον Δία υποδείχωνει την ισό-
τιμη σχέση, από απόψεως οεθάρμου,
που διακρίνει θνητούς και θνατά-
τους, διδόνοντας ταυτόχρονα ότι
οι άριστοι των θνητών δυνατόν να
αποβέβουσιν

Ολοκληρώσε ο θεϊκός κόσμος που ενοικεί στον Ολυμπο αλλά και υποθήκες πνευματικές και στοιχειώδεις δυνατότες που καθίστανουν στην Φύση η ενοίκηση στα ήθη και Πέδια προκειμένου α γυμνάσει ο ντόπιος. Δεν υφίσταται υπερφυσική δύναμις οργάνων, δυναμικών ούτε παντοδυναμία του κακού να σπέρσει ήττονοση, των σκοτοδισμών της ύστερης εποχής. Επλήρουν ο Ελλην γυμνάζεται για ανάταση

ψυχική, πνευματική και συνακόλουθα υλική, μη προσδοκώντας μεταφυσικές αμοιβές ούτε αποβλέποντας σε ουτοπικούς παρ' αδείσους. Η «αμοιβή» του είναι η υστεροφημία και η απόκτηση του κλέους, της επικής δόξας, όχι ωφελημιστικές απολαβές.

Η Ελληνική Παράδοση προσβύει την εικονική απεικόνιση του θεού εναντιθέσει προς τα ιουδαϊογιοχβικά δόγματα τα οποία προκειμένου να αποκρύψουν

την παντελή έλλειψη καλλιτεχνικής εμπνεύσεως και δημιουργικότητας, στοιχεία που χαρακτηρίζουν τους σημίτες, έθεσαν κάθε έκφραση θείας καλλιτεχνίας υπό απαγόρευση και διωγμό, αναγοντας το θείο στην σφαίρα του άουθεωρητου για τον κοινό νου, τα ανθρώπινα και του απροσέλαστο, περιβαλλόντος το με δέος και τρόμο.

Εκμεταλλευόμενοι την περιοχή της ελληνιστικής παρακμής και των ρωμαϊκών χρόνων, επικόες κατά τις οποίες η σημαντική ανατολή άρχισε την διαβρωτική επενέργειά της στο σπαρσόμενο κορμό του ελληνικού κόσμου, οι σημίτες επέφεραν σταδιακά την νόθευση της πολιτιστικής και θρησκευτικής ταυτότητας του Ελληνισμού με ξένα δεισιδαιμονικά δόγματα και μεσαιανιστικές δοξασίες, εισάγοντας στοιχεία αρνητικά όπως οι μαγικές μαγισσικές, εξορκισμοί που τελούσαν οι αγύρτες ορφεοτελεστές ή ηλάνθιστοι μάγοι.

Νασι ξένων θεοτήτων όπως η συναγωγή στη Δήλο ή ο ναός της Ίσιδας στο Δίον και του Ξερπίδος στον Μαραθώνα και όχι μόνο, ανεγέρθηκαν, η πάνδημος Αφροδίτη και οι φοινικικές επιρροές σημείωσαν έξαρση στον Πειραιά και στην Κόρινθο, τα πάνσοπα Μυστήρια διαπομπεύθηκαν και ασεβείς βάρβαροι τα βεβήλωσαν σε ανεπανόρθωτο βαθμό.

Η έλλειψη του ιουδαίου χριστιανισμού, του καθουμένου και πνευματικού μορλοσεβικισμού της αρχαιότητας, με το σπινελίο του κήρυγμα και την μεσαιανιστική του ηθική, βρήκε κάτω από αυτές τις συνθήκες της συγκυσεως και του πνευματικού χάους προσφορά έδαφος για να εξαπλωθεί.

Ο ιουδαϊοχριστιανισμός ηγήρε η αιχμή του δόρατος του αιώνιου εκθροιστού Ελληνισμού του μισήτου εβραίου, για να θανατώσει τον Ελληνικό Πολιτισμό. Με το πρόσχημα ότι οτιδήποτε το αρχαιοελληνικό δημιουργήμα συνυφαίνεται προς την «ειδώ-

Απόψη του ναού της Αφαιάς Αθηνών, στην Ακρόπολη

λοτρεία», αποκαθώντας με αυτό μειωτικό χαρακτηρισμό την παλαιά θρησκεία ναοί ισοπεδωθήν, φιλοσοφικές σχολές έκλεισαν, γαλήναι και λοιπά έργα τέχνης σταστροφράκταν, συγγράμματα παραδόθηκαν στην πυρά, ενώ όσοι έμειναν στις πατρίδες παραδόσεις προσηλακίσθηκαν διώχθηκαν ή στάλθηκαν στην Γκυθαλοπλη προς εξόντωση.

Εκτάς ο ιουδαϊοχριστιανισμός «φαρμαξέ ηλειατά όσα στοιχεία από τις αρχαιοελληνικές θρησκευτικές τελετές και παραδόσεις, προσαρμόζοντάς τις κατά τρόπο προκρούστειο στις δικές του ήε τουργικές ανάγκες.

Σήμερα, στον ελληνικό χώρο, δικαίωμα λόγου και προστάτας από τον Νομο έχουν βουδιστές γιανχιστές, ινδουίστες, μουσουλμάνοι και οποιοσδήποτε αλλόθρησκος δόγματος εκπρόσωποι εκτός από τιμητές της Πατρίδας θρησκείας και του Εθνικού μας Πολιτισμού.

Το γεγονός αυτό οφείλεται αφ' ενός στην αιώνιστική τυραννία που διερχεται η Πατρίδα μας αλλά και αλόκληρος ο λευκός κόσμος, αφ

ετέρου στην αυτοσυναγωγή του πονηρού κόποιων φαιδρών ως εκπροσώπων της Ελληνικής θρησκείας.

Η Ελληνική θρησκεία δεν μπορεί να εκπροσωπείται από αναρχοειδίς και απατρίδες διεθνιστές που σπείδεν της εναντίας τους προς την χριστιανική εκκλησία υποκρυπτούν τις αντιεξουσιαστικές απίως τάσεις και θέσεις τους ταυτίζοντας τον χριστιανισμό προς την καθεστηκυία τάξη.

Η Ελληνική θρησκεία συνυφαινόται προς την Τάξη και την Αρμόνία δεν είναι ατακτική, δεν απευθύνεται από σε αρνήτες των ιδανικών της Πατρίδας και της Φύλης. Αλλωστε τόσο η σεπτός θρησκευτικές εορτές του Ελληνικού Κόσμου ΙΟήυμνια Νέμεα, Πυθια κ.ο.κ.) όσο και τα Μυστήρια ακόμα απευθύνονταν μόνον σε Έλληνες το γένος, εξαφρονόμενων των ασεβών φανένων των μοιραίων και των ιεροσυλίων.

Η Ελληνική θρησκεία επιηλθεν είναι δημοκρατική και ανάγει την φιλοπατρία σε υπέρτατη αρχή της για αυτόν οκριβώς τον λόγο οι αρχαίοι

πρόγονοι μας είχαν θεσπίσει ειδικές εορτές θρησκευτικού χαρακτήρα, προς τιμήν των πεσόντων σε σημαντικές μάχες και εν γένει πολεμικές συγκρούσεις είτε για τις ελπίσεις των θερμολυτών και των Πρωταίων επόρκετο είτε για εκείνη της Σαλαμίνας, επέτειοι στις οποίες εστιάζετο η αρχή ότι η πατρίς ιστάται υπέρνω όλων και τις οποίες οι ιουδαϊοχριστιανοί, κοσμοπολίτες έσημεισαν να καταργήσουν για ευνοήτους λόγους.

Συνεπώς τούτων καθίσταται αντιληπτό ότι οι διάφοροι ερμολογισμοί και τυχαίοι διεθνιστές που αισθάνονται «πολίτες του κόσμου» προσάδωντας παράλληλα μέσα στην γενικότερη πνευματική σύγχυση τους έναν θρησκευτικό - πολιτιστικό συγκρητισμό, με στοιχεία από ξένες παραδόσεις, συνεπώς δεν μπορούν να έχουν θέση στις τάξεις της.

Η Ελληνική θρησκεία απευθύνεται στην σε φυσικά και ψυχικά Έλληνες πολίτες σε αυτούς δηλαδή που τιμούν και σεβόντα την αρχή της ιστορίας και τις δοξασίες αυτού του τόπου.

Ελευσίνα, άνω: Αφειμένη ηοι δόδες, σύμβολα της Δήμης. Ελευσίνα, κάτω: Απόψη του ναού των γένων και Μαρμαρίνα μελην με ρόδακες πυξίδα κέρματα τούρου και στήλησ θανάτο μυστηριακό σύμβολα των ιερών δρωμένων των Ελευσινίων Μυστηρίων.

ΚΩΤΕΣ

Η ΑΠΟΝΟΜΗ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΣΤΗΝ ΕΠΟΧΗ ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

Από τον
Θεόδωρο Παπουλάκο
Νομικό

Ας δούμε συνοπτικά και παραστατικά πώς απενεμετο δικαιοσύνη στους ομηρικούς χρόνους κατά το ισχύον εθιμοτυπικό ποινικό δικαίο. Δια μέσου των επικών ποιημάτων του Ομήρου, της «Ιλιάδος» και της «Οδύσσειας», αλλά και της «Θεογονίας» και των «Εργών και Ημερών» του Ησίοδου, πληροφορούμεθα διάφορες διαδικασίες επιδίωξης των φιλονικιών.

Στους πρώτους χρόνους, εάν ένας άνδρας εφονευετο απόρρητο του φόνου ήτο η έκκληση εκδίκησης εκ μέρους της οικογενείας του θύματος και ο φόνιος θα μπορούσε να δασωθεί οδευώντας οικειοθελώς προς την εξορία. Η βεντέτα, ο φόνος προς εκδίκηση φονευθέντος συγγενούς ήτο νόμιμος. Έτσι ο Ορέστης σκοτώσε τον δολοφόνο του πατρός του Αγαμέμνωνος Αίγισθο και η πράξη του υπεβλήθη υψηλή αξία τιμής. Στην ομηρική εποχή κυριαρχούσε η αρχή της αποδοχής σε αποκατάσταση της ανθρωπότητας αποζημιώσεως, που καθοριζόταν σε περιουσία ή σε πολύτιμο μέταλλο, διότι τα χρήμα που δεν έχει οσμή, κατά τη ρήση του Ρωμαίου Αυτοκράτορος Βεσπασιανού, δεν είχε ανακαλυφθεί, η χρήση του οποίου μετέληπε διαφθείρει τους ανθρώπους.

Οι συγγενείς του φονευθέντος αντ' να πράξουν σε εκδίκηση του θανάτου του συγγενή τους και να θανατώσουν τον φόνιο ή να τον καταδικάσουν και να τον καθάσουν να εξοριστεί συμφωνούν να αποδεχθούν αποζημίωση σε διευθέτηση της ρήονικας συνθήκης, δε και η εξορία οφείλει να ανθρωποκτονία μεταξύ συγγενών διεύχεται συχνά με την εξορία και φαίνεται ότι δεν υπήρχε κίνδυνος εάν καταπνιγόταν ο άνθρωπος.

Η θεά της Δικαιοσύνης, θεμέλιο αγαθό, εμπεδισμένη στην κοινωνία των Ελλήνων.

κτόνος συναντούσε τους συγγενείς του θύματος. Ο Πατρόκλος είχε εξοριστεί, διότι μικρός είχε διαπράξει ανθρωποκτονία.

Και όμως η κοινή επικρατούσα συνήθεια, μέθοδος να επιτυχής αποκατάσταση κατά τους ομηρικούς

χρόνους, ήτο η αυτοδικία. Ο οικοδεσπότης τιμωρούσε τους δούλους του, ακόμη τους θανάτωνε. Ο Οδυσσεύς θανάτωσε τους γιδοβοσκούς του και τις άπιστες δούλες

του το νομικό σύστημα ήτο σε πιο ανεπτυγμένο στάδιο σε σύγκριση με την ομηρική εποχή.

Η αφετηρία των λεγόμενων δημοκρατικών αποφάσεων μπορεί να εντοπισθεί στους ομηρικούς χρόνους, όταν οι αποφάσεις ελήμβανοντο από τον βασιλιά ή από τους μεγαλύτερους, τους πρεσβύτερους που επηρεάζονταν και καθοδηγούνταν από τον ήσο την ομηρική όπως συμβαίνει με τον χορό στις τραγωδίες. Η συνελεύση των γερόντων αντιστοιχεί με τον Αρείο Πάγο και η Ηλιαία με την ομηρική αγορά.

Οι γερνότεροι καθήμενοι σε λίθινες εδρές σε ένα κερύπεριβο και φερόντες σκήπτρα εγειρόντο και εξέφραζαν τις γνώμες τους κατά σειράν εκ περιτροπής. Και στο μέσο της ημέρας δύο τάλαντα χρυσού εδίδαντο σε εκείνον τον δικαστή που έδωσε την πιο δίκαιη απόφαση μεταξύ των αλλών.

Το αντικείμενο της εριδος ήτο η λήρωμη αποζημιώσεως για ένα σκοτωμένο άνδρα.

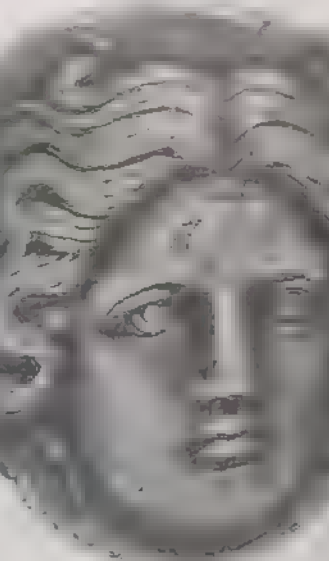
Η ποινή δεν εκτελείτο από το κράτος, στο οποίο έλλειπε η συμμερινή κατανομή σκληρής ισχύος του, αλλά επαφίετο στην ηθική πίεση των αποφασιστών η εκτέλεση της.

Στην ομηρική εποχή το δημόσιο σύστημα κατά των οδικούντων ανόμιμων και υφιστάται ως μία φιλέβα, ένα ψήγμα αυθιήσεως του ποινικού νόμου και είναι ενεργό και ισχυρό. «Κάθετη ό έχε δημίου φήμιν» λέγει ο Οδυσσεύς, όταν επεσκεφθή την Ιθάκη.

Ενώρις οι Ελλήνες συνέστησαν λαϊκά δικαστήρια με κυρωτικές και τιμωρητικές ποινές. Στην Ερωφωδία της «Ιλιάδος» του Ομήρου περιγράφεται η μεγαλειώδης ασιόδα του Αχιλλέως, κατασκευασμένη από τον θεό Ήφαιστο, ενώ θρηνεί γοηρά τον χαμό του φίλου του Πατρόκλου και ορκίζεται να εκδικηθεί

του το νομικό σύστημα ήτο σε πιο ανεπτυγμένο στάδιο σε σύγκριση με την ομηρική εποχή.

Η αφετηρία των λεγόμενων δημοκρατικών αποφάσεων μπορεί να εντοπισθεί στους ομηρικούς χρόνους, όταν οι αποφάσεις ελήμβανοντο από τον βασιλιά ή από τους μεγαλύτερους, τους πρεσβύτερους που επηρεάζονταν και καθοδηγούνταν από τον ήσο την ομηρική όπως συμβαίνει με τον χορό στις τραγωδίες. Η συνελεύση των γερόντων αντιστοιχεί με τον Αρείο Πάγο και η Ηλιαία με την ομηρική αγορά.

Κεφαλή παριστάει την μορφή του θεού Ηλίου, ο οποίος ριπεί τις ακτίνες του και διεισδύουν σε κάθε πτυχή Αντιστοιχεί και η δικαιοσύνη της οποίας ο θεός Ηλιος ήταν προστάτης φωτίζει, κάθε τι αποκρυφτό. Γι' αυτό και το μέλη του δικαστηρίου της Αθηνάς ηλιαίοι άμυναν τον λεγόμενο ηλιαστικό ορκό.

Ενώρις οι Ελλήνες συνέστησαν λαϊκά δικαστήρια με κυρωτικές και τιμωρητικές ποινές. Στην Ερωφωδία της «Ιλιάδος» του Ομήρου περιγράφεται η μεγαλειώδης ασιόδα του Αχιλλέως, κατασκευασμένη από τον θεό Ήφαιστο, ενώ θρηνεί γοηρά τον χαμό του φίλου του Πατρόκλου και ορκίζεται να εκδικηθεί

του θανάτου του Αντιπροσώπου ή είναι περί της τιμωρίας και η σκοπούση σκληρή. Στην ομηρική στην συνελεύση του ήσου είχε συγκεντρωθεί πολλός κόσμος. Έχει εγερθεί μια φιλονικία δυο άνδρες. ρίζουν για την αποζημίωση για ένα νεκρό. Ο ένας ισχυρίζεται ότι την έκει καταβολή ηλήρωας, δηλώνοντας προς τα πλήθος καταφασικά ολλό ο άλλος αρνείται να λάβη κάτι.

Αμφότεροι επιθυμούν να έχουν μια δική ενωτίον ενός δικαστού. Ο ήσος τσούζε και φωνακούσε προς τους δυο υποστηρίζοντας και τους δυο. Και ο κερύκεας επέβαλε παύση στον ήσο.

Οι γερνότεροι καθήμενοι σε λίθινες εδρές σε ένα κερύπεριβο και φερόντες σκήπτρα εγειρόντο και εξέφραζαν τις γνώμες τους κατά σειράν εκ περιτροπής. Και στο μέσο της ημέρας δύο τάλαντα χρυσού εδίδαντο σε εκείνον τον δικαστή που έδωσε την πιο δίκαιη απόφαση μεταξύ των αλλών.

Το αντικείμενο της εριδος ήτο η λήρωμη αποζημιώσεως για ένα σκοτωμένο άνδρα.

Η ποινή δεν εκτελείτο από το κράτος, στο οποίο έλλειπε η συμμερινή κατανομή σκληρής ισχύος του, αλλά επαφίετο στην ηθική πίεση των αποφασιστών η εκτέλεση της.

Στην ομηρική εποχή το δημόσιο σύστημα κατά των οδικούντων ανόμιμων και υφιστάται ως μία φιλέβα, ένα ψήγμα αυθιήσεως του ποινικού νόμου και είναι ενεργό και ισχυρό. «Κάθετη ό έχε δημίου φήμιν» λέγει ο Οδυσσεύς, όταν επεσκεφθή την Ιθάκη.

Ενώρις οι Ελλήνες συνέστησαν λαϊκά δικαστήρια με κυρωτικές και τιμωρητικές ποινές. Στην Ερωφωδία της «Ιλιάδος» του Ομήρου περιγράφεται η μεγαλειώδης ασιόδα του Αχιλλέως, κατασκευασμένη από τον θεό Ήφαιστο, ενώ θρηνεί γοηρά τον χαμό του φίλου του Πατρόκλου και ορκίζεται να εκδικηθεί

Η ιδέα του μίσσητος δεν ήτο

γνωστή στους χρόνους του Ηοιδού, διαμορφώθηκε στους χρόνους του Αθηναίου άρχοντος και νομοθέτου Δράκοντος κατά το δεύτερο ήμισυ του δού αιώνας. Παρ' όσα αυτά ο Προκλής στην συγγραφή του Αισθιοπής του Αρκτου δηλώνει ότι ο Αχιλλεύς ηναγκάσθη ηθικά να μεταβή στη Λέσβο προς το σκοπό να απαλλάξη από το μίσμα αφού είχε σφάξει τον Θερσίτη.

Συμπερασματικά και εμείς η ιδέα της ηθικής μοήυνσεως, του μισοματος αναβρυόμενη από την τελική της ανθρωποκτονίας διαπληθίζεται και διαμορφώνεται ο τυμίας οριη ο iuris ac necessitas. Ο Levi στο έργο του «Δίκαιο και Πένες στην σκέψη των Ελλήνων» γράφει ότι εγκλήματα και εγκλήματα είναι άγνωστα στον Όμηρο.

Το μόνο εκφωτισμένο θά είχαμε, που εκβράζει η είναι η περίπτωση του φονερού αλλήλ ο έκδομηρ στην οντες Robert Bon Gertude Smith υποστήριξε αυτό δεν ημπαρεί να χαρακτηριστεί και να μορφωποιηθεί εγκλημα.

Το εναντίον ο αέτινός ενος εκ των Πηνελόπης ο της Πηνελόπης ο την φρικτή σφαγή στην από τον Οδυσσεύ.

Ενώ από τον κυκλό των συγγενών και φίλων του φονευθέντος δεν υπάρχει τινί τρόπον ένδειξη έγερσεως του δημοσίου αισθήματος κατά της κοινής ηθικής.

Αλλά στην «Οδύσσεια» για τον φόνου του φίλου από τον Ηρακλή όταν πήγε να του ζητήσει τα κλημένα άγαθα και φιλοξενήθηκε από

αυτόν, παρτιθενται τα έντονα οίκτρο και αποδοκιμαστικά λόγια.

«Ός μιν Ξεινον εόντα κατεκτονεν ω ενι οίκω οχετήριος ουδ' θεών όπιν αιδεσας ουδε τρέπεζαν ην παρεθηκεν».

Στο χωρίο αυτό της Οδύσσειας στηλιτεύεται, με επιβορυντικούς όρους η ανθρωποκτονία με ρεκτήρα τον Ηρακλή που έγινε την στιγμή της φιλοξενίας. Η περι δικαίου αντήλη ανθρωσκει και αθρώνεται γνωση δικαίου. Ο Levi πρεσβεύει ότι η ιδέα του φονιά ως απειλή για την κοινωνία είναι καινή και στην εποχή του Ομήρου εκλαμβάνετο ως υποθέση αμφιλεγόμενη μεταξύ των Έλλήνων.

Ο δημοσίου αισθημα όχι μόνον την βεντέττα, αλλά και αηπε, εδωσπιζε με άγρας νόμους. Δόξα προσέμενε τον κομμένο, όπως συνέβη με τον Δύο ήσαν οι λόγοι της πάς του κράτους για την ακτονία.

Πρώτος η ιδέα της μοήυνσεως, η την προστάσία της πολιτείας η πρόληψη της αυτοδικίας και η αντεκδίκησεως, της βεντέττας, ο διορκούσε η βεντέττα, καθίστατο διακεκριμένη και ευκρινής η ηη κατά της ευημερίας και ειρήνης του κράτους-πόλεως. Ο Αρτος Κανονισμός, που αναφέρει ο Ευριπίδης απεικονίζει τον αποφακό ρόλο της πόλεως-κράτους με την εξορία δικαιολογείται, όχι αμα για το αμα αλλήλ πολιτεία νομικά υπεύθυνη να επιβλή τον

Ενώ από τον κυκλό των συγγενών και φίλων του φονευθέντος δεν υπάρχει τινί τρόπον ένδειξη έγερσεως του δημοσίου αισθήματος κατά της κοινής ηθικής.

Υπεστηρικτική από εξαίρετους μελετητές, ότι η έννοια του εγκλήματος ως απειλή της κοινωνίας δεν είχε ακόμη διαπαισθεθεί στους ομηρικούς χρόνους. Εν αντιθέσει ο σοφός βασιλιάς της Πύλου Μέστωρ την εκδηλώνει και την διατυπώνει στον πιθανό επερχόμενο εμφύλιο πόλεμο.

«Αφρήτωρ, αθέμιστος, ανέστιος εστιν εκείνος».

ος πολέμου έραται επιδημία οκρυδέντος, 'Ασοςας, άσπιτος, άνομος ας είναι εκείνος που πολυδόκρυτο πόλεμο ο δέηφοκτόνο αγαπάει.

Και την κατοχύει η απόφαση της αγοράς της Ιθάκης να σκοτώσει τον Οδυσσέα, ο οποίος εθανάτωσε τους Μνηστήρες, όπως καταθέσαμε. Κατά την εποχή του Ομήρου και του Ηοιδού εδωροδοκούντο οι δικαστές. Αναφέρεται η περίπτωση του Ηοιδού κατά του οδελφού του Πέρου για αστικές και κληρονομικές διαφορές στο «Έργα και Ημέραι» του Ηοιδού, όπου ο ίδιος ο φιλόσοφος-ποιητής κατηγορεί τους αργυρώνητους και λαωμένους δικαστές «ταύτα φυλάσσονται βασιλίδες. Ιθύνετε δίκας, δωροφάγοι, σκοπιέων δε δίκων επιπάγυ λαθέσθε».

Ο Αριστοφάνης στην κωμωδία του «Σφήκες» αποκαλεί τους Αθηναίους δικαστές φαρμακερά και ισβόλα κεντριά οι οποίοι ενδιαφέρονται περισσότερο για την αμοιβή τους παρά για την απονομή της δικαιοσύνης. Ήσαν γενικά αμόρφωτοι και δικομανείς, «φιλοφιλότης έστιν ως ουδεις ανήρ».

Ευκλής φιλόσοφος και νομομαθής Ιταλός είχε διακηρύξει, τον περασμένο αιώνα, ότι τα μεγαλύτερα εγκλήματα τα έχει διαπραχθεί η δικαιοσύνη. Νομίζετε, ότι αμαρτάνει; Δείτε το ναυόγιο «Σομίν» μία εκατομνη, για την οποία η δικαιοσύνη μεσημεριάζει.

Ο δια λιθοβολισμού ήτο ο κοινός τρόπος εκτελέσεως της θανατικής ποινής στην αρχαιότητα: Στην τραγωδία «Αντιγόνη» του Σοφοκλέους εντέλλεται η θανατική ποινή εναντίον εκείνου που θα αποτύληση να θάψη τον νεκρό του Πολυνείκους, που σκοτώθηκε από τον αδελφό του Έτεοκλη σε μονομαχία για τον θρόνο των αρχαίων Αθηνών.

«Αη! ός αν τούτων τι άρα φόνον προκεισθαι δημόηευσον εν πόλει-όποιος κινήσει για να πράξη το παραμικρό, τον θάνατο θα βρη στην αγορά με λιθοβολισμό».

Ο ΕΒΡΑΙΟΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΣ ΣΚΟΤΩΝΕΙ ΤΗΝ ΨΥΧΗ ΤΩΝ ΛΑΩΝ

Η ευγενής έκβαση του Β παγκοσμίου Πολέμου για τις δυνάμεις της ευρωπαϊκής - ραδόμεως συνεπαγόμενη την εγκαθίδρυση αμερικανικού στρατού κατοχής στην Δυτική Ευρώπη και την πλήρη υποδομήωση της Ανατολικής στις αρδές του μισοεβραϊσμού, επέφερε την αθεματοφυλίδων του Αντισημιού και του Πολιτισμού από την καταπίεση μισομα κυρίαρχο της αμερικανικής αστικής δημοκρατίας στην

Ευρώπη, αρχικά, σε όλη την Γηραιά Ήπειρο πλην της προεκτάσεως που σημειώνει την εκκωρνή της εξουσίας αλλήλ και του γκού της κοινωνίας όπως κάθε εκφάνσεως της ζωής από μία αδιαστακτη οικονομική αλληγορία και τους εκπορώπους του διεθνοποιήνου κεφαλαίου, οι οποίοι έλαβαν την ψυχή των λαών στην ύλη καθιερωντας και επιβάλλοντας μέσω της χειραγωγήσεως της εξουσίας και των ΜΜΕ πρωτογνώρα ήθη εκθεσμού.

Η πνευματική ερημωση η ψυχική αλλοτρωση και η αναγώρευση του χρυσού μίσχου σε απόλυτο ιδανικό για την ευδαιμονιστική αγέλη των μαζανθρωπων, η καταστροφή της φυσικής στον βωμο του άμετρου ηλυστισμού και η διατήρηση των φυσικών νόμων η χρησιμοποίηση της τεχνολογίας χωρίς ηθικές αναστολές για την μεγιστοποίηση της παραγωγής και ο παραγωγισμός-υποβιβασμός του ανθρωπίνου παράγοντα σε έναν απλο παραγωγικό συντελεστή όλα αυτά οδήγησαν σε ένα τέλμα ανυθμένο.

Ο καπιταλισμός εκπορεύει ψυχικά, πνευματικά και σωματικά τον άνθρωπο διότι καθιέρωσε τον νόμο της προφορας και της ζήτησης ως καθοριστικούς παράγοντες στη ζωή εκπορίζοντας κάθε αξία

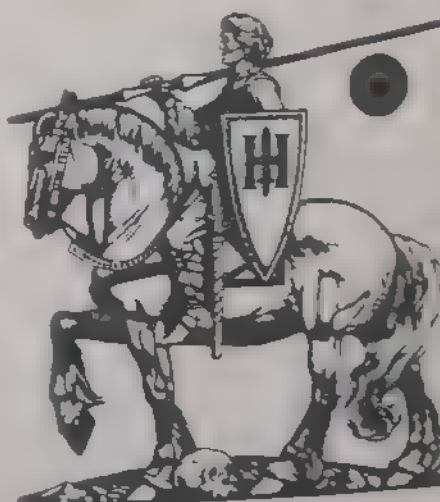
και ιδανικό. Η ακορεστή δίψα για το υλικό κέρδος κατέστη αυτοσκοπός αποθεωνώντας την ποσότητα και καταργώντας ουσιαστικά την ποιότητα και κάθε αξιολογική διαβολή.

Ο υλιστικός μαζανθρωπος ο χυδαίος αποθηκευτικός ασκός τρωφών με τα σγχετικά συνδρομα ο δέσμιος της δουλείας των τόκων που σπηνγαε την αναληψία και την απόβεια για το κοινό καλό σε σημαία του, εν ονοματι ενός σταμακέντρικου ωφέλιμισμού, ο εκφυ-

λυστικός φρόνιμο με απστελέστω την κατάσταση του περιβάλλοντος και την διασποδή κάθε έννοιας κοσμοδόξης με τη φυσική αποπρωγνίζοντας κάθε δυσία ηθού του παραγωγικού πνεύματος.

Η μόλυψη της αμεσοφασίας το βρονόμενο της ζώνης βροχής η μόλυψη των υνόμενων βελυστών αλλήλ και της ιδίας της γης από δηλητήριο και βιοχημικό-ροδένερ για σπαβήματα η σπληση ηψέως μετρών στον βωμο της μεγιστοποίησης του κέρδους ο εφιαλτικός

των μεταρραγμένων και γενετικά τροποποιημένων τροφικών είναι μερικά από τα φαινόμενα που συντελούν

Ενώ από τον κυκλό των συγγενών και φίλων του φονευθέντος δεν υπάρχει τινί τρόπον ένδειξη έγερσεως του δημοσίου αισθήματος κατά της κοινής ηθικής. Αλλά στην «Οδύσσεια» για τον φόνου του φίλου από τον Ηρακλή όταν πήγε να του ζητήσει τα κλημένα άγαθα και φιλοξενήθηκε από αυτόν, παρτιθενται τα έντονα οίκτρο και αποδοκιμαστικά λόγια. «Ός μιν Ξεινον εόντα κατεκτονεν ω ενι οίκω οχετήριος ουδ' θεών όπιν αιδεσας ουδε τρέπεζαν ην παρεθηκεν». Στο χωρίο αυτό της Οδύσσειας στηλιτεύεται, με επιβορυντικούς όρους η ανθρωποκτονία με ρεκτήρα τον Ηρακλή που έγινε την στιγμή της φιλοξενίας. Η περι δικαίου αντήλη ανθρωσκει και αθρώνεται γνωση δικαίου. Ο Levi πρεσβεύει ότι η ιδέα του φονιά ως απειλή για την κοινωνία είναι καινή και στην εποχή του Ομήρου εκλαμβάνετο ως υποθέση αμφιλεγόμενη μεταξύ των Έλλήνων. Ο δημοσίου αισθημα όχι μόνον την βεντέττα, αλλά και αηπε, εδωσπιζε με άγρας νόμους. Δόξα προσέμενε τον κομμένο, όπως συνέβη με τον Δύο ήσαν οι λόγοι της πάς του κράτους για την ακτονία. Πρώτος η ιδέα της μοήυνσεως, η την προστάσία της πολιτείας η πρόληψη της αυτοδικίας και η αντεκδίκησεως, της βεντέττας, ο διορκούσε η βεντέττα, καθίστατο διακεκριμένη και ευκρινής η ηη κατά της ευημερίας και ειρήνης του κράτους-πόλεως. Ο Αρτος Κανονισμός, που αναφέρει ο Ευριπίδης απεικονίζει τον αποφακό ρόλο της πόλεως-κράτους με την εξορία δικαιολογείται, όχι αμα για το αμα αλλήλ πολιτεία νομικά υπεύθυνη να επιβλή τον Ενώ από τον κυκλό των συγγενών και φίλων του φονευθέντος δεν υπάρχει τινί τρόπον ένδειξη έγερσεως του δημοσίου αισθήματος κατά της κοινής ηθικής. Αλλά στην «Οδύσσεια» για τον φόνου του φίλου από τον Ηρακλή όταν πήγε να του ζητήσει τα κλημένα άγαθα και φιλοξενήθηκε από αυτόν, παρτιθενται τα έντονα οίκτρο και αποδοκιμαστικά λόγια. «Ός μιν Ξεινον εόντα κατεκτονεν ω ενι οίκω οχετήριος ουδ' θεών όπιν αιδεσας ουδε τρέπεζαν ην παρεθηκεν». Στο χωρίο αυτό της Οδύσσειας στηλιτεύεται, με επιβορυντικούς όρους η ανθρωποκτονία με ρεκτήρα τον Ηρακλή που έγινε την στιγμή της φιλοξενίας. Η περι δικαίου αντήλη ανθρωσκει και αθρώνεται γνωση δικαίου. Ο Levi πρεσβεύει ότι η ιδέα του φονιά ως απειλή για την κοινωνία είναι καινή και στην εποχή του Ομήρου εκλαμβάνετο ως υποθέση αμφιλεγόμενη μεταξύ των Έλλήνων. Ο δημοσίου αισθημα όχι μόνον την βεντέττα, αλλά και αηπε, εδωσπιζε με άγρας νόμους. Δόξα προσέμενε τον κομμένο, όπως συνέβη με τον Δύο ήσαν οι λόγοι της πάς του κράτους για την ακτονία. Πρώτος η ιδέα της μοήυνσεως, η την προστάσία της πολιτείας η πρόληψη της αυτοδικίας και η αντεκδίκησεως, της βεντέττας, ο διορκούσε η βεντέττα, καθίστατο διακεκριμένη και ευκρινής η ηη κατά της ευημερίας και ειρήνης του κράτους-πόλεως. Ο Αρτος Κανονισμός, που αναφέρει ο Ευριπίδης απεικονίζει τον αποφακό ρόλο της πόλεως-κράτους με την εξορία δικαιολογείται, όχι αμα για το αμα αλλήλ πολιτεία νομικά υπεύθυνη να επιβλή τον

Μηδὲ δίκην δικάσας οὐκ ἐν δίκῃ μὴδὲν ἀκούσας (Θουκυδίδης, Γ. 37, 1).

Ο Εμπεδοκλής όταν αναφέρεται λοιπόν εις την «Κατά τύχη» συμπο- ντική γένεση δεν αποδίδει την ση- μερινή έννοια της Τυχής. Εννοεί έ- να συμπαγ γεννημένο από διαρκώς μεταβαλλομένους παραγοντες οι οποίοι είναι Αγαθοί δηλαδή Αρι- στοί Έχουν επομένως την ευνοιο

δωρη-Αίρη είναι η αυτή με την Πλα- τωνική θεωρία περί αυτής της αριθ- μητικής σχέσεως και σταθεράς των στοιχείων Είναι αεί κινούμενος ο «τυχαιος» παράγων, ως άστατος και αβέβαιος.

Ακρώς επιστημονική αλήθεια, διότι τίποτε μα τίποτε δεν δη-

και απλότητα λέγει: «Τα πάντα ρει και ουδέν μένει» Τι παράξενο κα- γοητευτικό αλήθεια, εις το «Τυχαί- ον» του Εμπεδοκλέους να ενυπάρ- χε και του Ηράκλει του η αντίληψη και η πλατωνική θέση Τι παράξενο και γοητευτικό να επικρατούμεθα από το όλοι οι θνητοί με διαδο- ρους τρόπους αυτήν την γνωστή- ανγνωστή θεα

Θάρρε και έχει περασθεί στην αρχέγονη μνημη μας από την ιστο- ρία του κόσμου ότι είναι κάτι πολύ δυνατό πέρα από τα γνωστά δεδο- μένα Ο Τυχών και η Τύχη!

Το ζεύγος που καθορίζει το συ- μπαντικό «είναι» και «γίνεσθαι» ο- ταν η θεία Ανάγκη το απαιτεί κα ε- μείς οι θνητοί άνθρωποι, εκ βάθους καρδιάς και ψυχής, να επιζητούμε την εύνοιά της, με καταστροφικό ποητικές φορές τρόπο σε νους συγχρόνους όπως πέσες καζάνο, λαχεία κ.α., προσμένοντας βέβαια να είναι αγαθή και με καλή διάθεση πάντοτε. Το συμπέρασμα είναι ότι ναι! Υπάρχει η Τύχη!

Η Ελληνική φιλοσοφική σκέψη, συμβαδίζει με το σύγχρονο δεδο- μένα της φυσικής επιστήμης, όπως θα δούμε εις την συνέχεια, η οποί- α περιέχει την θέση των συγχρό- νων ερευνητών περί του Τυχαίου. Θα δούμε, επίσης, εάν μπορούμε κι θα δούμε να προκαλέσουμε ή να επη- ρεάσουμε -εν δυνάμει- την θεα αυτήν και με ποιόν τρόπο.

Ο Ορφεύς και οι Ορφικοί καθώς και οι σοφοί και οι φιλόσοφοι της προκλασικής και κλασικής περιό- δου, αποδέχονται την αναμφισβή- τητη αξία του διδύμου αιτίας και τυχαίου. Εγνωρίζον και πίστευαν ό- τι είναι ένας πρωταγωνιστικός πα- ράγοντας εις την γέννηση (την πα- ράγωγο δηλαδή αιτία) του Κόσμου και γενικώς εις το σμπαντικό «εί- ναι» και «γίνεσθαι». Στηρίζουν δε εις αυτό, φιλοσοφία και επιστήμες Η σύγχρονη φυσική επιστήμη λέγει ότι, το «τυχαίο» δηλαδή «η τύχη» εί- ναι απαραίτητο στοιχείο της κοσμι- κής γονιμότητας

Η ταύτησ αυτή των συγχρόνων ερευνητών και των αρχαίων Ελλή- νων, δεν διευκρινίζεται πλήρως ε- άν προκύπτει από τις έρευνες και την πρόοδο της φυσικής επιστήμης και της μελέτης και αποδοχής των

θεωριών και της βαθιάς γνώσεως των προγόνων μας

Όμως από το γεγονός αυτό, ση- μειώθηκε μία απροσδόκητη αντι- στροφή και το «τυχαίο», γνωστό ως στροφή απόδιοργανώσεως και στο- φικής αναγνωρίζεται πλέον ως φο- ρέας της οργανώσεως. Ένας ρέας της οργανώσεως. Ένας φυσικός έλεγε «Ο θεός δεν παίζει ζάρια» προσπαθώντας να εξηγήσει την «τύχη» του κόσμου κατά την διάρκεια γνώση και άποψη (Εκτός της θεωρίας της σχετικότητας η ο- ποία είναι γνωστό πως αποτειεί η «τύχη» τέκνο του Ελλήνων ε- λληνιστικού θεοδώρου Καραθεο- δωρίδη)

Οι όμως λάθος λέγουν οι με- αυτόν φυσικοί ερευνητές και η κβαντομηχανική. Ο θεός, ο «επινόησε» ένα κοσμικό ζεύγος διότι ήσυχρευσε τα ζάρια. Εις το «κρουσιεργίδες» αγνοούν σκέες ζαριές. Εις τον αρχέγονο «σπό του Κοσμικού «καζάνο», εις την την γιγαντιαία φυσική «ρου- πυρήνες περιπλανώνται Πυ- ρρές οι οποίοι έχουν προκύψει α- π' το έδαφος τα οποία έχουν προκύψει από την διάσπαση υπερβαριών τοκετωδών σωματιδίων

Μα συγκρούση γίνεται και ένας ρυτερός πυρήνας προκύπτει από μόρια έρχονται σε επαφή μέσο εις τον αρχέγονο Νέανον Εννοείται και γεννούν ένα συνεπότερο συ- στήμα. Στους κόλπους ενός κυττά- ρου μία κοσμική οκτίνα προκαλεί μια μεταλλαγή Αποτέλεσμα Μία πρωτεϊνη αποκτά νέες ιδιότητες. Το καθ' ένα βεβαία από αυτά τα σωματίδια διεθείται ήδη εκπορευό- μενο από την «πρωτη αρχή» την ι- κανότητα να ενωθεί και να μετα- τρέπεται

Χρειάστηκε όμως ένα «τυχαίο» συμβάν ο άγνωστος δια την αν- θρωπινή διανοία, ασταθμικός πα- ράγοντας όπως λέγουν οι Ελλή- νες, ώστε η δυνατότητα αυτή να υ- ποστηθεί. Η οργάνωση του κό- σμου απαιτεί η Ύλη να εγκαταλεί- φθει στα παιχνίδια του τυχαίου των ασταθμικών αυτών παραγο- ντων Η θεία Ανάγκη και η Τύχη, συγχρονίζον και μετασχηματίζον και η φύση λειτουργώντας κατά την βούληση της Ανάγκης δι- μιουργήσει τις βιοχημικές δομές οι

οποίες επιτρέπουν να μετρούν μό- νον «οι καλές ζαριές» και να γνω- ούνται τα ασταχνηματα της

Οι θεμελιώδεις μονάδες της ζω- ης, πρωτεΐνες, ένζυμα, νουκλεϊνικά οξέα, περιέχουν κηλιδές άτομα οι συνδυαστικοί τρόποι είναι αναριθ- μητοί Πρόκειται για μια διαρκή α- ναζήτηση «του σμπαντικού κερ- δους» που δεν είναι τίποτε άλλο α- πό την σταθερότητα των μοριακών δομών. Εις την αναζήτηση αυτή ε- πιτρέπονται εκατομμύρια νέες δια- μορφώσεις, εκατομμύρια δυνατές επιδοσεις Ο κάθε πυρήνας έχει αυ- την την «σχετική ελευθερία» της ε- λαστικής του θωκυ που θα επικα- θήσει «θα ενωθεί»

Και είναι «σχετική» καθώς το τυ- χαιο είναι «καθηνογυγμένο» και καθοδηγούμενο από την Ανάγκη της πρώτης αρχής. Αυτό διαρκώς- νεται απολυτως εις το γεγονός ότι εάν θελήσουμε να κατανοήσουμε ένα συμβάν και ανατρέξουμε εις τους φυσικούς νόμους οι οποίοι εκ- πονήσαν αλήθα και χαρακτηρίζουν αυτό θα διαπιστώσουμε ότι καθώς οι νόμοι υπό την μελέτη μας προ- σποθέτουν την λησθή αλήθων νό- μων και ήθιστων θα οδηγηθούμε εις το συγκλησιστικό αποτέλεσμα της παρεμβάσεως όποιου του συ- μπαντός μέσα στον χρόνο και στον χώρο

Εις αυτόν τον «καμβά» εξυφαι- νεται το «τυχαίο». Το επιβεβαιώνει και η φυσική των ατομών η κβα- ντομηχανική η οποία μας λέγει πως το τυχαίο εγγράφεται ο ένα βαθυ- τέρα επιπέδο μέσα στην φύση.

Έ' ένα επιπέδο όπου υπάρχει δι- καιωματικά και απ όπου ούτε προ- κλητικά ούτε θεωρητικά δεν μπορεί «έως τώρα βέβαια» να εκτραπεί από την υπάρχουσα γνώση. Και ε- μείς οι θνητοί, ο άνθρωπος

Ο άνθρωπος ως στελής ον ένα μικρό ζυμωτήριό μιας μόνης του προσπαθεί να ελπίσει το παρόν, να νεί τ' αυτούς νόμους της θεάς Τυχής η και έλω από αυτούς

Ος ζυμωτήριος όμως και αστο- χηματο» και καλές ζαρές αλήθ' δεν έχει την «παρακαταθήκη» στην «ικανότητα να τις αναπείσει κα να μενε ανεπηρεάστος από αυτές. Δεν έχει την Σοφία την Γνώση την Αρετή το «θέος του Σμπαντικού και

του Παγκοσμίου Νόμου που διέπει αυτό

Πλημυρισμένος, αντίθετα από αδυναμίες και παθη επηρεάζει σ- ναστρωφα από το ζήτημένο, την οποία εη θυμιά του και στόχο του. Περιφέρεται λοιπόν στον χωροχρό- νο μας και επιδιώκει επιτυχίες συν- δασμούς κα κέρδη-κέρδη!

Μα κέρδος είναι και η καλή υ- γεία! Κέρδος είναι μία καλή οικογέ- νεια! Η ψυχική καλήέργεια! Η πνευματική μόρφωση! Μέγιστο κέρδος είναι να επιτύχουμε το «ε- πασθαι και ομοιάσθαι του θεού», του Πυθαγόρου διότι τότε θα παυ- σαι και η Οδύσσεια της ψυχής μας. Σταίχεια για την Ελληνίδα θεα Τύ- χη. Κατά τον Ηρόδοτο ήτο η θεα της τύχης και της ευτυχίας. Κατά τον Όμηρο ήτο θυγάτηρ του Νηκεανού και της Τηθύος, δηλαδή μια Νηρη- ίς. Κατά τον Πίνδαρο ήτο μια από τις Μορές και η μητέρα των Ωρων. Πολλοί Ελληνες γήλυτες φιλοτέ- χνησαν αγάλματα της. Ο Πραξιτέ- λης εις τα Μεγαρα και ο Βουπάλλος στην Αθηνά. Στην Χίο επίσης υπήρ- χε ωραιότατο άγαλμα της θεάς με καπέλο στην κεφαλή και κερας Α- μαλθείας στο δεξί χέρι. Ο Δορυ- κλείδης που συμπλήρωσε το συ- μπλήρω των θυγατέρων της θεάς, των Ωρων στο άγαλμά του είχε φι- λοτεχνήσει ο Σμηλός

Ο Ξενοφών εκάμε αγάλμα της θεάς στην Θηβα, με τον πλούτο στην αγκαλιά της (Επικλή Μ. Αλε- ξάνδρου) Στην Αλεξάνδρεια ληήρ- χε ναός της Τυχής που λεγόταν «Τυχας κα αγαθός της στεφας νόμος την Γη κα στεφανούσα τον Αλ- ξάνδρου. Εξέωρε το ποτήριος θεός καθε πόλεως και της οπεδόν της αναμονής της κα της ελπίδας. Αυ- τό γα την θεα που κανε τους συ- χρόνους ερευνήτες της ο. οικίας να ομολογούν «Ο θεός, σφοδρώς πα- ζει, ζαρ ο Γη αυτόν γα μετρούν μόνον ο ελπίδες» Ερωσθε και ελδοσμονεστε

BIBΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Ρ. Γκαλβάν Α. Α. Λέξικον της Ελληνικής Αρχαϊολογίας. Κωνσταντι- νου- δν
Ηρόκλειτος «Απαντα»
«Οδρ κα» του Ηρότου
Πλάτων «Τιμαίος» Εκδ. Παπαρρ

των θεών καθώς οι ίδιοι εποπτεύ- ουν και αυτήν την διαδικασία. Μας δίνει, σαφέστατα την αριθμητική α- ναλογία βάζει της οποας γίνεται αυτή η μεταβολή των τεσσάρων στοιχείων εκ των οποίων συνετέθη η Ύλη κα ο Κόσμος. Πυρ+Γη+Υ-

μιουργείται χωρίς την κίνηση. Και το Σμπαν όλο κινείται κατά μία «τύχη» η οποία χαρακτηρίζεται από θεϊκή αρμονία και ευταξία και από την οποία απορρέουν όλοι οι γνω- στοί (και οι άγνωστοι) φυσικοί νό- μοι. Ο Ηράκλειτος με τόσο σοφία

ΣΤΗΝ ΠΡΕΣΒΕΙΑΝ ΒΡΕΤΑΝΙΚΗ ΚΑΙ
ΕΝ ΤΗ ΠΕΡΙΤΤΩ ΟΡΧΕΣΤΩ ΤΟΥ ΟΥ-
ΚΑΝ Ο ΕΘΝΟΤΙΚΟΝ ΑΣΤΑΝ

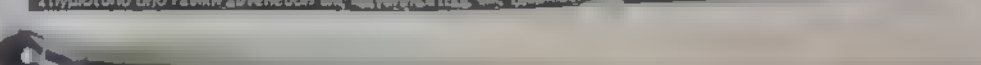
μόνο κατά την δεκαετία του
1. ξόδεψε 25 30 εκατομμύρια

ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΤΕ ΤΟΝ ΠΑΝΤΕΛΛΗΝ

1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 2679, 26

ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΤΟ ΟΡΘΟ ΡΕΥΜΑΤΙΣΜΟΥ

ΕΣ-ΕΣ, ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΤΗΣ ΘΟΥΛΗΣ ΚΑΙ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΠΡΟΓΟΝΙΚΗΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΣ

Η γενεση και ανόρθωση των Ες Ες υπήρξε αποτέλεσμα μιας σειράς διεργασιών σε εσωτερικό επίπεδο, τα νήματα των οποίων κινούσε η παγερμανική εταιρεία που ήταν γνωστή ως Γερμανικό Τόγμα και αργότερα ως Εταιρεία της Θούλης, μια οργάνωση με αξίωμα της ταν μυστικής φυλής τσιτς και κυρίως σκοπό της την αναγέννηση του Γερμανικού Ράιχ και την ακμή και αήλι της

οργανωτικές προσπάθειες που κατέβαλλε το Γ Ράιχ να διερευνήσει και να αποδείξει τους μύθους και τις δοξασίες της Φυλής, προσδίδοντάς τους επιστημονική βάση και τεκμηρίωση

Η Εταιρεία Προγονικής Κληρονομιάς γνωστή στα γερμανικά υπό την επωνυμία «Das Ahnenerbe» αποτελούσε ένα παρακλάδι της μυστικιστικής εταιρείας της Θούλης, η ίδρυση της οποίας ανάγεται στο έ-

σκοπούς ερευνητικούς και στοιχειώνοντας να ενισχύσει τις ιδεολογικές θέσεις του Εθνικοσοσιαλισμού, τεκμηριωνοντάς τις μέσω της επιστημονικής πορίσματος

Η Εταιρεία Ahnenerbe διαρθρωνόταν σε 46 συνολικά τμήματα των οποίων οι υπεύθυνοι τομάρχες ήταν επιστήμονες με σοβαρή κατάρτιση και ειδικευμένοι ερευνητές σε διάφορα γνωστικά αντικείμενα όπως αρχαιολογία ιστορία βιολογία

Πολικής φυλής Στα πλαίσια αυτά η Εταιρεία της Θούλης μερίωνσε ώστε το Ες-Ες να αναπτύξουν τόσο την στρατιωτική τους αποστολή όσο και να επιδοθούν σε σοβαρό ερευνητικό έργο το οποίο επωμίσθηκαν θυγατρικές οργανώσεις του μεγάλου αυτού οργανισμού Η Εταιρεία Προγονικής Κληρονομιάς ήταν μία από τις πλέον σοβαρές και

τος 1935 τέλλουσα υπό την καθοδήγηση αρχικά του Φρ Χίτλερ συνεργάτη του Στρατηγού Χάουζοφφ

Η Εταιρεία Προγονικής Κληρονομιάς αναγνωρίστηκε επισήμως από τον ανώτατο αρχηγό των Ες-Ες Χ Χίτλερ και υπήλθε διοικητικά στο SS, με Διοικητή τον Συνταγματάρχη Βόλφφραμ Σίλβερε, έχοντας

α. ανθρωπολογία, ψυχολογία και Υπό την αιγίδα της, λειτουργούσαν αρκετές δεκάδες ερευνητικών ιδρυμάτων παράγοντας ένα σημαντικό έργο το οποίο αξίζει να σημειωθεί ότι ουδέποτε βρέθηκε μετὰ τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, καθώς οι νικητές του Β' Παγκοσμίου Πολέμου φρόντισαν να εξαφανίσουν τα αρχεία της Εταιρείας υ-

φορηζόντων. Ηλθωρα στοιχειών και αξιοποιώντας τις όποιες ανάγκες της σε διαφορετικούς τομείς Ηλθωρα αξιοποιώντας τις όποιες ανάγκες της σε διαφορετικούς τομείς Ηλθωρα αξιοποιώντας τις όποιες ανάγκες της σε διαφορετικούς τομείς

Ηλθωρα αξιοποιώντας τις όποιες ανάγκες της σε διαφορετικούς τομείς Ηλθωρα αξιοποιώντας τις όποιες ανάγκες της σε διαφορετικούς τομείς Ηλθωρα αξιοποιώντας τις όποιες ανάγκες της σε διαφορετικούς τομείς

Ηλθωρα αξιοποιώντας τις όποιες ανάγκες της σε διαφορετικούς τομείς Ηλθωρα αξιοποιώντας τις όποιες ανάγκες της σε διαφορετικούς τομείς Ηλθωρα αξιοποιώντας τις όποιες ανάγκες της σε διαφορετικούς τομείς

Ηλθωρα αξιοποιώντας τις όποιες ανάγκες της σε διαφορετικούς τομείς Ηλθωρα αξιοποιώντας τις όποιες ανάγκες της σε διαφορετικούς τομείς Ηλθωρα αξιοποιώντας τις όποιες ανάγκες της σε διαφορετικούς τομείς

αυτή λάμβανε χώρα στα πλαίσια μιας οργάνωσης η οποία είχε ενταχθεί στο στοιχείο της αριστες θρησκευτικής αντίληψης στοιχείο όχι από την ιουδαϊοχριστιανική παράδοση αλλά από το θρησκευτικό υπόβαθρο των βορειών λαών Εν μέσω βαλκανικής και εμβολιαστικής μουσικής αναπεμπόντας υμνους προς τους θεούς της μυθικής Θού-

Εμβλήματα της εταιρείας προγονικής κληρονομιάς των SS (Ahnenerbe)

"DU BIST NICHTS"

OHNE DEIN VOLK UND DEINE ZIPPE!

της Ο θωρ ο Οντιν ο Μπαλντουρ ο Βοταν αποθεωνόνταν μέσα στις μυθικές δοξασίες των Ες Ες προσφιλούντας το δικό τους των θεών και την αναγέννηση ενός αιώνιου εξαγνισμένου στα πλαίσια της νέας τάξεως πραγμάτων όπου μόνο με το χρυσό γενός του Ηλθωρα θα μπορούσε να συγκριθεί Έκει το στελέχη των Ες Ες επιμελούνταν την προσήλωση στις φυ-

λετικές δοξασίες, μέσα από την έμπρακτη απόφαση στις δυνάμεις του Αιματος και της Γης. Μόλις στα υποστηρίζεται ότι επι μια εβδομάδα λάμβανε χώρα ένα σεμινάριο στο τον ίδιο τον Χίτλερ το οποίο περιελάμβανε απολυτή παρουσίαση και χοροκινήματα από την διεξαγωγή ασκήσεων και δοκιμασιών που είχαν σχέση με την πνευματικότητα και την καθύδωση της αποφασιστικότητας των νέων στελεχών Στο σημείο αυτό να τονισθεί ότι τα Ες Ες αναδειχθήκαν εν μέρει σε θεματοφύλακες της αρχαίας αρχής κληρονομιάς απορριπτόντας τον ιουδαϊοχριστιανικό υπολασβετισμό και τις αντιπαράδοσιακές θεωρίες της σύγχρονης εποχής επιδιώκοντας μια επανόδο στις αρχικές, αποθευτικές ρίζες. Προς την ίδια κατεύθυνση εκίνητο ο θεωρητικός του Γ Ράιχ Αλφρεντ Ρόζενμπεργκ καθώς και ο Υπουργός Γεωργίας του Γ Ράιχ Βάλτερ Ντάρρε αποβλέποντας στην αναβίωση μιας κοινωνίας όπου θα κυριαρχούσε η ληστρεία προς την φύση και η ηρωική ηθική μια κοινωνία με σαφή οριστοκρατική δομή και διαρθρωμένη όπου όπως ο όρος οριστοκρατία προσλαμβάνει περ εχόμενο πνευματικό ηθικό και ηρωικό και σε κομμία περίπτωση δεν σχετίζεται με τον παρανόμο της οικονομικής επιφάνειας και της συσσωρευσεως πλούτου

Στο σημείο αυτό θα πρέπει να τονισθεί ότι η Εταιρεία Προγονικής Κληρονομιάς είχε άμεση συνδεση με τον ανώτερο και εσωτερο πυρήνα της Εταιρείας της Θούλης, ο οποίος εφάρτε την εμφορτη συμβολισμού επωνυμία «Μουρς ΗΛΘΕ» (Schwarze Sonne) Ροδό ανωτάτου ιερέα σε αυτή διαδραματίσε ο Ταξάρχης των Ες Ες Καρλ Μαρία Βίλγκουτ, ο οποίος έδρασε στο Καστρό Βέλδερμπουργκ την ανώτατη έδρα του Μουρς Ταγματος

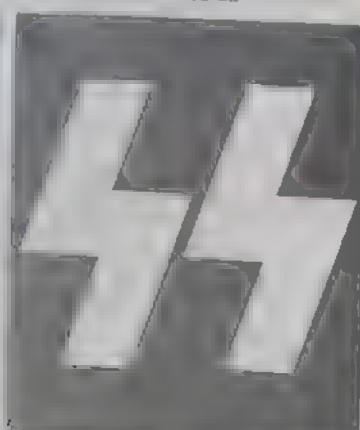
Έχοντας την τεχνική και στρατιωτική υποστήριξη των Ες-Ες η «Ahnenerbe» ανέπτυξε μεγάλη κλίμακα δραστηριότητα θέτοντας κατ εντολή του ίδιου του Χίτλερ σε εφαρμογή την επικήρση «Υπερβορεα» με σκοπό την εύρεση των καταβολών των Υπερβορείων προγόνων και την ανακάλυψη της

εισοδού προς το εσωτερικό της γης στην περιοχή του Βορείου Πόλου. Η Εταιρεία της Θούλης πρόβλεψε την αντίληψη ότι κοιτίδα των Αρίων ήταν η Εσχάτη ή Υπερτατή Θούλη η οποία χρονολογικά ήταν προγενέστερη κατά ποσόν της Ατλαντίδας. Είναι ο μυστικός τόπος στον Βόρρο όπου ο Ηλίας δεν δίνει ποτέ σύμφωνα με τις δοξασίες των Σκανδινακών ακόμη και σήμερα, Εκεί σύμφωνα με τις ίδιες παραδόσεις φυλλοσσοταν η μυστική χαμένη γνώση των Υπερβορέων κτητόρες της οποίας πηδάν να γίνουν

την καθοδήγηση του Ε. Φον Στρόουσεμπεργκ, με άγνωστο ωστόσο αποτέλεσμα καθώς και οι έρευνες υπό την κωδική ονομασία «Εντελ-Γής» οι οποίες έλαβαν χώρα στην Ελλάδα, κατά την περίοδο 1941-1944, με ιδιαίτερη έμφαση στην περιοχή των Δελφών της Πεντελίδας, στο Δίστομο και στην Αωδώνη, έρευνες τις οποίες επίσης κάλυψε πλήρως μυστηρίου και σιγής.

Ο ΜΥΣΤΙΚΟΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΤΩΝ ΕΣ-ΕΣ

Διοικητής της Εταιρείας προγονικής κληρονομιάς, συνταγματάρχης των ΕΣ-ΕΣ, Βόλφραμ Φον Σελβερς. Στο κέντρο το διπλό ρουνικό σύμβολο Σίγκελ. Συμβολο της νίκης σε υλικό και πνευματικό επίπεδο. Δεξιά ο ανώτατος διοικητής Ραϊχαφουερ ΕΣ-ΕΣ, Χάινριχ Χίμλερ

οι Γερμανοί προς πραγμάτωση της Αριστες Ανάγκης τους πράγματι είχαν πάρουμε υπ όψιν μας το γεγονός ότι προς το τέλος του Β Παγκοσμίου Πολέμου οι Γερμανοί επέδειξαν επιφύρεεις και παρουσί-σαν κατοσκευές κυρίως πτητικές προηγμένης για τα δεδομένα της εποχής τεχνολογίας σε συνάρτη-ση με το γεγονός ότι επιστημονικά στελέχη του Γ Ραϊκ όπως ο Βέρνερ Φον Μπράουν υπεκυψαν μετοπο-λέμια σε εκβιαστικά διλήμματα φθάνοντας να καταλαμβάνουν θέ-σεις όπως του Διευθυντή της ΝΑΖΑ ανακυπτουν παλλο ερωτήματα ως προς την μυστική τεχνολογία των Γερμανών και την προέλευση των πηγών της

Μετά την συγκένωση των Ταγ-μάτων Εφόδου με τα Ες-Ες το 1934 και εντολήν του εσωτερικού κυκλίου της Εταιρείας της Θούλης το Μαυρο Τάγμα απέκτησε πλέον και μυστικές προεκτάσεις με ανω-τάτο καθοδηγητή τον Χάινριχ Χίμ-λερ. Έχοντας οικειοποιηθεί τυπικά και τελετουργικά στοιχεία από την θρησκευτική παράδοση των Γερμα-νών και εν γένει των Βορείων Λα-ών το Μαυρο Τάγμα ανέδειξε μία αμ γώς επιθετική κοσμοθεωρηση αξόνος της οποίας ήταν οι φυλετι-κές δοξασίες και η λατρεία της θρησκείας του αιματος. Καθόλου τυχαία προς αυτές τις διαπιστώσεις δεν είναι και η υποθέτηση ως έμ-βλημά τους του διπλού ρουνού Σ, γνωστού και ως Σίγκελ (το ρουνικό αλφάβητο ήταν ο τρόπος γραφής των αρχαίων βορείων λαών). Ο δι-πλός ρουνός Σίγκελ υποδηλώνει

αμούς ακόμη και για κοινωνικής φυσικής τελετές όπως ο γάμος ή η βάπτιση. Χαρακτηριστικό είναι το παράδειγμα στελέχων των Ές-Ες που υποθέτουσαν τελετές ονομα-τοδοσίας για τα παιδιά τους, καμί-ζοντας χωμα και ύδωρ από τα τέσ-σερα σημεία της Γερμανίας. Ήδη θα πρέπει να τονισθεί ότι όλες οι εκ-δηλώσεις συνιστούσαν αναβίωση η εστώ υπόμνηση αρχαίων φυλετι-κών όρων

Μετά την νικηφόρα για το Γ Ραϊκ έκβαση του Β Παγκοσμίου Πολέμου ο Χίμλερ οραματίζονταν την εγκαθίδρυση μιας φυλετικής α-ριστοκρατίας, αποτελούμενη από τα Ές-Ες τα οποία ως ανταμοιβή θα είχαν την ευχέρεια να δημιουρ-γήσουν μια δική τους «αυτοκρατο-ρία» μέσα στο Ραϊκ ενώ παραλλή-λα θα καταργούσαν κάθε θεσμό παράδοση πρακτική ξενή προς το

πνεύμα
για να επανέλθουμε ωστόσο
τις θέσεις, κατ' έφεκταση, σε συμ-
βολικά και αλληγορικά επίπεδα ερ-
μηνείας, ο ρουνός σίγκελ σημαίνει
την ηλιακή ενέργεια και ακτινοβο-
ρία η οποία διαπνέει όλα τα σκότη
και επιβάλλει την ηλιακή παρουσία
σε κάθε επίπεδο. Εικονιζόμενος δι-
πλός δηλώνει ταυτόχρονα τη νική-
ρα έκβαση του αγώνα τόσο στο
μαστικό/ουράνιο όσο και στο
ηκόχθονο πεδίο

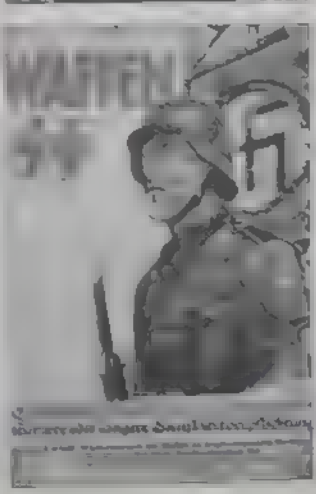
Στο Κάστρο Βεβέρσμπουργκ το
πολλο αποτελούσε το μυστικό αν-
τα των ανωτάτων στελεχών των
Ες-Ες, υψίστατο η αιθούσα επί του
επίπεδου της οποίας υπήρχε ο μου-
ς ηλίας ενώ ειδικά κρηνη υπή-
τατο με σκοπό την αποτεφρωση
η αναπόθεση των ηγέτων των Ες-
Ες που θα ένεψαν στην μάχη ή θα
αποτώναν την θνητή τους παρού-
σια. Στην κεντρική αιθούσα των συ-
μμελών ο Χίμλερ είχε τοποθετη-
σει μια στρογγυλή τραπεζα με δώ-
δεκα μεσαιωνικού τύπου πολυθρό-
νες προσοριμένες για την ηγεσία
του Μαυρού Τάγματος κατ' αντι-
ποικία προς την στρογγυλή τραπε-
α του βασιλίου Αρθούρου

Η αναβίωση της μυστικο-ετικης
αυτής παραδόσεως, προέβλεπε κά-
θε «ιπποτικές» αξιωματικού να φε-
ρει ένα οικόσημο το οποίο ήταν
ακαθόριστο και επί της πλάτης της
πολυθρόνας του. Στον χώρο αυτό
που αποτελούσε την έδρα της ορα-
ματιζόμενης αυτοκρατορίας των
Ες-Ες τελούνταν όλες οι επίσημες
τελετές των ανωτάτων αξιωματου-
χών και γίνονταν ειδικά σεμινάρια
και επιμορφωτικές διαδραματίσεις περι-
θεμάτων φυλετικής πολιτικής όσο
και για την αποκρυφή παραδόση
των αρχαίων βορείων

Προ της εξέσεως των συμμαχι-
κών στρατευμάτων στην περιοχή
του Κάστρου όπως αλλήωστε και σε
όλα τα υπόλοιπα κάστρα Ordensburg (Βαυαρία Βολγκενσ-
γκ Πόμερανια κ.α.) οι θύοντες
των Ες-Ες απεικονώνον στα αρ-
κεία ήταν δυνατόν να απομακρύν-
θουν και τα υποήκοητα τα παρεδω-
σαν στην πυρά όπως επίσης παρ-
έδωσαν στην πυρά και το ίδιο το κά-
στρο. Στο δάσος της ίδιας περιοχής
της Βεστφαλίας αξιωματικού των

Ο ταγματάρχης ΕΣ-ΕΣ, ο οποίος απεδύθη
στον πόλεμο για την νίκη
σκοπία την αναγέννηση
ενοκαποτρίου κάτω
κομμάτος και των ΕΣ-ΕΣ

πιστοι στον όρκο τους α
γούσαν για τελευταία
Εμβλημα. Κι όταν μια μέ-
ρα όλοι γίνουν πιστοι, εμείς θα
παραμεινουμε πιστοι γιατί πάντα
αυτοί θα σιωπούν να πολεμούν
με υπο τη σκεπη της «ανόμιαν» πυ-
ρά και ακολούθησε η τελετουργική
αυτοθυσία τους, ανάλογη προς την
αυτοθυσία αυτοκτονία καρνα-
λίου, στην...

Το οραμα του Χάινριχ Χίμλερ
ακούσαν μαζί με την καταρρευ-
ση του μετωπύ και την αποπείωση
μιας προς μιας των πολεμών της Γερ-
μανίας. Στον αγώνα ωστόσο αυτοί
διακρίθηκαν όσο ποτέ κανείς άλ-
λος το μαχίμα Ες-Ες, ήδη από την
αρχή του πολέμου με ορμή και
μεγαλύτερη «ηλεκτρική» της όρση
αυτή και τον πόλεμο τους προς το τέ-
λος. Δεν είναι υπερβολικά να υπο-
στηριχθεί ότι, χωρίς την συμβολή
των Ες-Ες στο πολεμικό πεδίο ο
πόλεμος για την Γερμανία θα είχε
κάθε ποσόν νωρίτερα. Συνάμα όμως
προς την ανόρθωση των Ες-Ες
σφραγίστηκε και η πρώτη συ-
σθετική προσπάθεια για την συ-
γκρότηση ενός ευρωπαϊκού στρα-
τού εξέδοντων για την προστασία
της Ευρώπης και των Παραδόσεων
της θύμα το οποίο διαπραγματεύε-
ται το άρρο που ακολουθεί στο ε-
πομένο τεύχος

Κ. ΙΩΑΝΝΟΥ

Κι όταν με πέρα όλοι
γίνουν πιστοι, εμείς θα
παραμεινουμε πιστοι, γιατί
πάντα θα υπάρξει μια
πυρά υπό την σκεπη της
οποίας θα αγωνιζόμαστε.
Πλην μας η πίστις.
Απόσπασμα από ύμνο των
ΕΣ-ΕΣ

ΟΙ ΔΙΑΣΗΜΟΤΕΡΟΙ ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΗΣ ΜΑΣΟΝΙΑΣ

Από τον Κ. Λαζαρου

Ποιος ήταν ο Ηλίας Αρμού (1617-1692). Ήταν ένας χημικός και παλασηλός στα τέλη του 16ου που είχε σχέση με την Οξφόρδη. Καποιες πηγές τον αναγνωρίζουν ως το πρώτο άτομο που το όνομα του καταγράφηκε ως Ελευθεροτεκτονός. Ενδιαφερόταν έντονα για τις ιατρικές χρήσεις των φυτών και έγινε μέλος της Βασιλικής Εταιρείας στο 1661, αν και δεν μπορεί ποτέ να ενερ

χρησιμοποιήθηκε
5329 του
Μουσείου
10, 11, 12 της
Εταιρείας Λι
του IB αλφάβη

και η... ο Α...
...τον μυ...
...στις
...τελετουργι...

Η φημη του Αρμού
...στον αναμεικτο στους
...χρόνους του τον π...
...ιστορικό και ειδικό
...στα παλαιά αντ κείμενα
...και ότι στις τελετουργι...

• Ποιος ήταν ο Φραν-
σίσ Μπέικον (1561-
1626). Ήταν ένας άγ-
γλος φιλόσοφος πολι-
τικός και συγγραφέας.
Τα έργα του «Νέο Οργα-
νό» και «Νέο Ατλαντίς»

...δύνασαν μια σημαντική επιδραση
...στης εποχής του. Αλλά πρό-
...πως η αλήθεια δεν προέρχε-
...από την εξουσία και πως η γγω-
...ση είναι το προϊόν της εμπειρίας.

Στην αυτοβιογραφία του
«Νέο Ατλαντίς», ο Μπέικον έγραψε
για έναν «Οίκο του Σοφομαντα», έ-
να κολλέγιο επιστημονικής παρο-
τήρησης και έρευνας. Είναι αμφίβο-
λο εάν σχετίζεται ή εάν επηρεα-

στηκε από τον Ελευθεροτεκτονι-
σμό, ο οποίος οικειοποιείται πρό-
σωπα και καταστάσεις για λόγους
προπαγάνδας και αγωγής. Ο Κρι-
στόφ Νικολάϊ έγραψε στο 1782
πως ο Μπέικον χρησιμοποίησε υ-
παινυγμούς από τα γραπτά του
Τζων Αντρεα, του ιδρυτού του Ρο-
δοσταλισμού και του Αγγλου μα-
θητή του Φλουτ και πως οι ιδέες
του επηρεάστηκαν έντονα από τον
Ηλία Αρμού.

Ο Νικολάϊ ισχυρίστηκε πως ο Ά-

ομοή και άλλοι χρησιμοποιήσαν
την τεκτονική αίθουσα του Λονδί-
νου για να αποκρυψουν τις μυστι-
κές πολιτικές τους προσπάθειες για
την παλινόρθωση του Οίκου των
Στουαρτ και την δόμηση ενός αλ-
ληγορικού «Σοφομαντικού Οίκου».
Η Νέα Ατλαντίς δόκλεσε μια ισχυρή
επιδραση στην δημιουργία της Ε-
ταιρείας των Αστρολόγων με τον Η-
λία Αρμού στα 1646 και πραγματι-

κά συναντώντο στην τεκτονική αί-
θουσα. Πολλοί μέλη της Εταιρείας
αυτής έγιναν μασόνοι.

Ο Άλμπερτ Μακ Κη αναφερόμε-
νος στην θεωρία του Νικολάϊ για
την καταγωγή των εμπνεύσεων
του Μπεκον και τη συνάρση με τη
Μεγάλη Στοά της Αγγλίας, την θε-
ωρεί «ιδιορρυθμ».

• Ποιος ήταν ο Άββας Μπαρουέλι;
Ο Αυγουστίνος Μπαρουέλι (1741-
1820) εξέδωσε τα Απομνημονευ-
ματά του για να περιγράψει την ι-

στορία του Ιακωβινισμού,
σε τέσσερις τόμους, στο
Λονδίνο το 1797. Κατηγό-
ρησε τους τέκτονες για ε-
παναστατικές αρχές στην
πολιτική και σπύισα στην
θρησκεία. Ισχυρίστηκε
πως οι μασόνοι προέρχο-
νται από τους Ναζαίτες και
αυτοί με τη σειρά τους α-
πό τους Μοναχούς.

• Ποιος ήταν ο Καλλισ-
τρο; Ο Τζιουζέπε Μπάρι-
σμο (1743-1795) ήταν έ-
νας ιταλός τυχοδιώκτης
και χαρισματικός απατεώ-
νας. Ισχυρίζεται πως μυ-
ήθηκε τον Απρίλιο του
1776 στην Στοά «Εσπε-
ρανς» Νο 289 του Λονδί-
νου. Μετέτρεψε τις σχέ-
σεις του με τον Ελευθε-
ροτεκτονισμό σε οφέλος.
Πείθοντας πειθιστές του
στην Αγγλία και την Ευ-
ρώπη να επενδύσουν
στην δική του εθνικοποι-
ση του «Αιγυπτιακού Ελευθε-

ροτεκτονισμού». Με ενέργειες των
μασονών συνελήφθη στη Ρώμη
στα 1789 και πέθανε στην φυλακή.

• Ποιος ήταν ο Άλμπερτ Πάικ
(1809-1891); Ήταν στρατηγός
συγγραφέας και Κυρίαρχος Μεγα-
λής Διοδοκλαίας του Νοτίου Μεγά-
λου Συμβουλίου του Αρχαίου και Α-
ποδεγμένου Σκωτικού τυπου. Εί-
ναι συγγραφέας του έργου «Ηθικη
και Δόγμα» για το οποίο χρησιμο-

...ς πηγή πολλούς προηγου-
...ς συγγραφείς σε σημείο ω-
...ν πρόλογο του βιβλίου να
...όζουμε: «Ισως θα ήταν καλυ-
...και πιο αποδεκτό να ε-κα χρ-
...ρησιμοποιήσει λιγότερους και να ε-κα χρ-
...τάσει λιγότερους». Ο πρόλογος επι-
...να αναφέρει: «Κάθε ένας είναι ο
...ακέρωτος ελευθερός να απορ-
...ψη ή να παραβλέψει ό τι του φαι-
...ται αναληθές ή αστηρικό».

Ο Άλμπερτ Πάικ είναι διάσημος
...τους αντισμασόνους για τρεις λό-
...ους: 1) Ο Λεο Ταξίλ τον κατηγορη-
...πως ισχυρίστηκε ότι ο θεός του
...ελευθεροτεκτονισμού ήταν ο Εω-
...φόρος Ισημερινός στην δημοσία ο-
...μολογία του Λεο Ταξίλ. 2) Η Σού-
...ζαν Ντενθίς και ο Γουάιτερ Φέρμ-
...γκ ισχυρίστηκαν πως ήταν ηγέτης
της Κου-Κλούς Κλάν. 3) Η μεγάλη
έκταση των γραπτών του Πάικ πο-
...λυ ευκολο μπορεί να παρερμηνευ-
...θεί και να ισχυριστεί κάποιος πως
...είναι αποκρυφιστικές κρίσεις.

• Ποιος ήταν ο Τζων Ρόμνινσον
(1739-1805); Ήταν καθηγητής της
φυσικής φιλοσοφίας στο Πανεπι-
στήμιο του Εδιμβούργου, γραμμα-
τέας της Βασιλικής Εταιρείας της Ι-
...δίας πόλης και συγγραφέας του βι-
βλίου «Αποδείξεις για μια Συνωμο-
...σία εναντίον σε όλες τις θρησκείες
και τις κυβερνήσεις της Ευρώπης»
που πραγματοποιείται στις μυστι-
κές συναντήσεις των Ελευθεροτε-
κτόνων των Πεφωτισμένων και
των Αναγνωστικών Εταιρειών που
συνελέχθησαν από αξιοσημείωτες η-
...γες. Εξ αιτίας των αρνητικών αι-
...σθημάτων προς τους Ιακωβινούς

Αριστερά: Γουλιέλμος,
αυτοκράτορας της Γερμανίας
Δεξιά: Φρειδερίκος Γουλιέλμος Ι',
επίσης Γερμανός αυτοκράτορας να-
...σεβασμός στους

την εποχή εκείνη το έργο είχε με-
γάλη απήχηση. Ο Ρόμνινσον για να
αποκαλύψει την συνωμοσία μυσ-
...θηκε στον τέκτον ομο στη Λίεγη.

• Ποιος ήταν ο Λεο Ταξίλ, γεννή-
θηκε στη Μοσαλία το 1854 και τε-
...ζε ως τη Σχολή των Ιησουϊτών. Το
πραγματικό του όνομα ήταν Μαρι-
Ζοζέφ Γκαμπριέλ Αντουάν Ζογκκ-
...ντ-Ποζ.

Εκίνησε με οικονομικές σπασές
και όταν τον ανακάλυψαν δραπέ-
...τευσε από την Γαλλία στη Γενεύη.
Εκεί υποθέθηκε το όνομα Λεο Ταξίλ.
Απελάθηκε από την Ελβετία για α-
...στην και επεστρεψε μετά από α-
...μνηστία στη Γαλλία στα 1879.

Το ισχυρό αντιεκκλησιαστικό κω-
...κλήμα που υπήρχε ο...ακλήρητη τη
Γαλλία έκανε τον Λεο Ταξίλ να πι-
...στεψει πως θα ευρισκόμεν ετοιμη
αγορά για αντικληρικές εκδόσεις.
Έγραψε αντικαθολική σατυρά πε-
...ργεμάτων τους εκκλησιαστικούς
ηγέτες. Ελπίζοντας πως θα συλλη-
...ξει αντικεκκλησιαστικό υλικό εισήλ-
...θε στη στοά του Παρισιού. «Ναός
της Γαλλικής Τιμής», στα 1881 ο
πραγματικός του χαρακτήρας απε-
...καλύφθη γρήγορα και απεπεμφθη
από την στοά πριν περάσει τον
πρώτο βαθμό.

Τα επομένα χρόνια τα αντικαθo-
...λικά του αισθήματα του έφεραν ε-
...να πολύ μικρό εισόδημα. Δεχόμε-
...ως σκληρή κριτική και κατηγορι-
...ες από τον κληρο. Χρησιμοποιήσαν έναν
αλλο στόχο για το θροντεκτονικό του
...τοποτε.

Τον Απρίλιο του 1885 εξομολο-
...γήθηκε τα αμαρτήματα που διε-
...πραξε γράφοντας και εκδίδοντας
αντικαθολικά φυλλάδια. Αρχίσε
...τωρα να γράφει μια σειρά έργων
που καταδίκάζουν τους τέκτονες. Α-
...ναμειο στους τίτλους του είναι: «Οι
Αδελφοί των Τριών Σημάτων», «Ο Α-
...ντιχριστός και η καταγωγή της Μα-
...σωνίας», «Η Αστρεία του Μεγαλού
Αρχιτεκτονού», «Πώς η Ελευθερο-
...τεκτονός» και «Οι Μοσωνοί Δοκo-
...φρον».

Ο Ταξίλ απεβίωσε στον Άλμπερτ

...άικ την δόξαση. Ο Εωσφορος ει-
...να, θεός» που υποθέεται πως την
...έκανε σε τέκτον κο ακρόαση ο την
...ημερο της πτώσεως της Βασιλίδης
...στις 14 Ιουλίου του 1889.

Ισχυρίστηκε επίσης πως ο Πάικ
...είχε τον τίτλο «Κυρίαρχος Ποντίφη
...κάς του Παγκόσμιου Ελευθεροτε-
...κτονισμού». Στα 1887 ο Ταξίλ κρη-
...οιμοποίησε τη φημη του για να
...προσελκύσει ένα μεγάλο ακρόαση
...ριο σε μια συνάντηση στο Παρισι.
...ήλθαν οι δημοσιογράφοι με μέλη
της καθολικής ιεραρχίας. Εκεί ο Τα-
...ξίλ δηλώσε πως κάθε λέξη που ε-
...γράφε για τη μασωνική Αστρεία του
Διαβόλου ήταν προϊόν της γονιμής
φαντασίας του.

Μια παρίσηνη εφημερίδα εξέδω-
...σε την επομένη εβδομάδα τα τρία
...ντάτημα σε τίτλων το αριθμός των
...αριθμών δεν είναι τυχαίος. Κε μένο
της ομιλίας του. Ο οδοιπόρος τυ-
...χοδιώκτης έφυγε από το Παρισι με
κατεύθυνση ένα σπίτι στην εξοχή
...οπου και έζησε μια άνετη ζωή μέ-
...χρι τον θάνατό του στην ηλικία των
53 ετών στα 1907.

Η αγγλική μετάφραση της δη-
...μοσίας ομιλίας του Ταξίλ εξέδo-
...θη από τις μασωνικές εκδόσεις από
τον Μπρεντ Μορρις.

• Ποιος ήταν ο Αδόλφ Βαϊσχαουπτ,
γεννηθηκε στις 6 Φεβρουαρίου του
1748 στο Ινγκολστάτν και σπουδα-
...σε στους ιησουϊτες. Ο διορισμός
του ως καθηγητή του φυσικού και
...μαθηματικού στο Πανεπιστήμιο
της γένετης του στα 1775
...για θέση που πριν κατείχε ένας εκ-
...κλησιαστικός προκάλεσε μεγάλες

αντιδράσεις από τον κλήρο την εποχή εκείνη

«Ο Βαϊσχαουπτ που οι απόψεις του ήταν κοσμοπολιτικές και γνώριζε και καταδίκασε τις αησίες και τις δεισιδωμονίες των ιερών εκκλησιών ένω αντιτιθέμενο τμήμα στο Πανεπιστήμιο. Αυτή ήταν η αρχή του Τάγματος των Πεφωτισμένων». Ο Βαϊσχαουπτ μνησθηκε στη στοά «Θεόδωρος του Καλού Συμβουλή» στο Μόναχο στα 1777

ΝΕΟΤΕΡΟΙ ΜΑΣΩΝΟΙ

Ήταν ακόμη μασώνοι οι ακόλουθοι:

• Ο Αμερικανός πρόεδρος Τζωρτζ Μπους. Κάποιοι τον σχετίζουν με την μασωνία επειδή χρησιμοποίησε την φράση «Μέγα Παγκόσμια Τάξη» υπηρέσε μέλος της αδελφότητας «Φοίνικα και Νεκροκεφαλή» στο Πανεπιστήμιο Γεϊλ το οποίο έχει κάποια στοιχεία κοινά με τον Ελευθεροτεκτονισμό που το κυριότερο μπορεί να περιληφθεί στην φράση «Με-

• Ο Αλίστερ Κρόουθου ο οποίος μνησθηκε σε μία μη κανονική στοά στο Μεδικό. Είχε τέσσερις εποχές με τον κανονικό Ελευθεροτεκτονισμό δεν ήταν ενεργός ελευθεροτέκτονας και η μασωνία ισχυρίζεται πως δεν είχε επιδράση στα μέλη της ούτε ανήκε στο κυρίο σώμα της αν και τα Τάγματα των οποίων

πηλήθηκε είχαν άμεση σχέση τόσο με τον οστανισμό και πανσεξουαλισμό, όσο και με τον τεκτονισμό.

• Ο Γουόλτ Ντιονέ (Γουόλτ Ελίας Ντίονε, 1901-1966) υπηρέσε μέλος της τεκτονικής οργανώσεως για αγόρια «Ντε Μολέ», ενώ ο τεκτονισμός δεν δέχεται ότι υπηρέσε μέλος της. Η άλλη πλευρά ισχυρίζεται ότι ήταν τέκτονας 33ου βαθμού

• Ο Ρον Χάμπαρντ, ο συγγραφέας του «Ντιονέτικ» (1950) και ιδρυτής της Εκκλησίας της Σαιεντολογίας γεννήθηκε στα 1911 και πέθανε στα 1986. Σχετιζόταν με τον Τζων Γουάτσορντ Πάρασονς (1914-1952), χημικό και ιδρυτή των εργαστηρίων προώθησης ΤΖΕΤ. Ο Πάρασονς ήταν επικεφαλής της στοάς «Αγόνι» του ΟΤΟ στο Λος Άντζελες της Καλιφόρνια και αργότερα επικεφαλής του παραρτήματος του ΟΤΟ στην Πασαδένα

Ο Χάμπαρντ υποτίθεται πως μνησθηκε στο Order Templis Orientis τον Αυγούστο του 1945, είτε από τον Αλίστερ Κρόουθου είτε από τον Πάρασονς. Δεν υπάρχουν έγγραφα για την μνηση του Χάμπαρντ. Υπάρχουν στοιχεία σύμφωνα με τα οποία ο Χάμπαρντ ήταν κατάσκοπος είτε του FBI είτε των μυστικών υπηρεσιών του αμερικανικού ναυτικού

• Ο Καρλ Μαρξ (1818-1883) υποτίθεται πως ήταν ένας ορκισμένος άθεος γι αυτό και δεν θα μπο-

ρούσε να γίνει μέλος της μασωνίας. Ο Μαρξ συμμετείχε στην «Ένωση των Δικαίων». Ο Φρίντριχ Ένγκελς (1820-1895) βοήθησε να μεταμορφωθεί η σοσιαλιστική αυτή μυστική εταιρεία των μεταναστών Γερμανών ανδρών σε κομμουνιστική ένωση, όταν πραγματοποιήσαν το πρώτο τους συνέδριο στο Λονδίνο τον Ιούλιο του 1847.

Το επόμενο έτος αυτός και ο Καρλ Μαρξ, εξουσιοδοτήθηκαν να δημιουργήσουν το «Κομμουνιστικό Μανιφέστο». Η μυστική αυτή εταιρεία σχετιζόταν με τους πεφωτισμένους και κατ'επέκταση με τον Ελευθεροτεκτονισμό

Σαράντα χρόνια αργότερα η κόρη του Καρλ Μαρξ, η Ελέανορ Μόρρις, συνιδρύτρια της Σοσιαλιστικής Ένωσης και ο μασώνος απατεώνας Θεόδωρος Ράους εισήχθησαν στον τεκτονισμό. Αυτό αποδεικνύει πως η πρώτη Κομμουνιστική Ένωση είχε σχέση με τους Πεφωτισμένους

• Ο Κάρολος Τέιζ Ράουσεϊ (1852-1916) που ήταν ο ιδρυτής της Διεθνούς Ένωσης Βιβλικών Σπουδαστών, προδρόμου των Μαρτυρών του Ιεχωβά, χρησιμοποίησε στα πρώτα τεύχη του περιοδικού «Κοιμή» τεκτονικά σύμβολα και στην ταφόνηλά του υπάρχει ο τεκτονικός σταυρός και το στέμμα

Σε μια ομιλία του στην τεκτονική στοά του Σαν Φρανσίσκο στα 1913, ο Ράουσεϊ αποδέχθηκε την ιδιότητά του ως τέκτονα. Αργότερα ανέπτυξε την εξής ιδέα. «Οι πραγματικοί πιστοί της Βίβλου μπορούν να ανήκουν ή να μην ανήκουν στην μασωνική αδελφότητα, είναι όμως όλοι μασώνοι του πλέον υψίστου τάγματος αφού τους σφραγίστηκαν και τους γυάλισε ο Παντοδυναμός για να χρησιμοποιηθούν ως ζω-ντανοί ήλιοι στο κτίσιμο του Ναου. Είναι ελεύθεροι από αμαρτίες και άρα αποδεκτοί από τον Θεό του Ουρανού ως ταίριαστο. ήλιοι του ουράνιου ναού». Επίσης ο Ράουσεϊ έγραψε περί πυραμίδων και Ναϊτών .ηοτών

Ο Φρειδερίκος ο Μέγας της Πρωσίας διευθύνει γέφυρα μνήσεως στο Βραδεμβούργο, 1740

ΟΙ ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΕΚΤΟΝΕΣ ΚΑΙ Ο ΕΛΕΓΧΟΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Από τον Γ. Γρηγορομικαλά

Ο Ελευθεροτεκτονισμός έχει δεσθεί κάθε είδους κατηγορία από την επιρροή του στις διεθνείς υποθέσεις έως και τον χειρισμό συμφωνιών και συμμάχων. Πολλές φορές οι διάφορες ιεραρχίες και δεισιδωμονικές ιδεολογίες διαστρέφουν την αλήθεια

Ενώ δεν είναι βέβαιο εάν έχουν ποια μυστική συμμαχία με τον τανάν συμμετέχουν στα ανώτερα ήμεδα στην Μαγεία και σε μεγαλύτερα στοίχη Μαύρη Μαγεία. Η τακτική των τεκτόνων υπηρέσε πάντοτε η παραπλάνηση των μαζών για να μην μπορούν να συνειδητοποιήσουν αυτές τον στόχο τους θα να φέρουμε μια σειρά από παραδείγματα για την χρήση την προσηλα και την διατήρηση της εξουσίας

Στα 1900 ένας εφευρέτης με το όνομα Νικόλα Τέσλα ανεπτυξε με θοδούς δωρεάν ενεργειες που θα μπορούσαν να τροφοδοτήσουν ολόκληρο τον κόσμο με δωρεάν ηλεκτρισμό. Σε ένα από τα πειράματά του χρησιμοποίησε έναν πυργό που κτισθηκε στα Κολοράντο Σπρινγκς που θα μπορούσε να παρέχει δωρεάν ενέργεια σε ολόκληρες τις ΗΠΑ και πιθανώς σε ολόκληρο τον κόσμο

Η αντίληψη του πειράματος ήταν βασισμένη στην απλή θεωρία πως η γη πάντοτε περιστρέφεται δημιουργώντας τριβές στο Σχημα. Η τριβή δημιουργεί ηλεκτρισμό στην ιονόσφαιρα κι έτσι έχουμε τους κεραυνούς ή τις ηλεκτρικές καταιγίδες.

Η ενέργεια λοιπόν και ο ηλεκτρισμός δεν χρειάζεται να παραχθούν.

Ο χρηματοδότης του Τέσλα Τζ. Π. Μόργκαν είχε τα δικαιώματα των εφευρέσεων του Τέσλα και ο Τέσλα παρήγαγε δεκάδες εφευρέσεις. Όταν ο άνθρωπος εκτί-

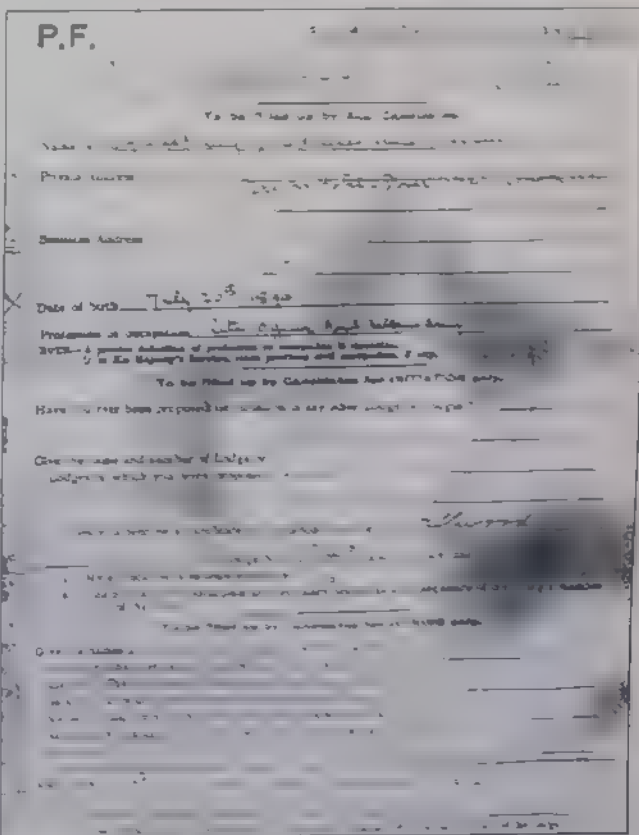
τον πυργό εκείνον στο Κολοράντο Σπρινγκς, ο Μόργκαν δεν γνώριζε τι ακριβώς εκτίζε. Μόλις τελείωσε και ο Τέσλα είπε στον Μόργκαν πως θα μπορούσε να τροφοδοτεί ολόκληρο τον κόσμο με ηλεκτρισμό ο Μόργκαν ρώτησε «Ωραίο! Και που θα βάλουμε τους μετρητές» για να λάβει την απάντηση «δεν υπάρχουν μετρητές. Αυτός είναι δωρεάν ηλεκτρισμός χωρίς καλωδία»

Στο σημείο αυτό ο Μόργκαν σταμάτησε την χρηματοδότηση του Τέσλα και έβαψε την εφευρέση. Ο ίδιος ο Μόργκαν δεν είναι το

πανίσχυρο πρόσωπο που όλοι πιστεύουμε. Όλοι πανίσχυροι είναι ο τεκτονός και τα μέλη της οργανώσεως «Κρανίο και Οστά» (Skull and Bones) που βρίσκονται πίσω από αυτόν. Παρακάτω θα αναφερθούμε εκτεταμένα στον ρόλο αυτής της διαβόητης στοάς και μακόβριας μυστικής εταιρείας

Η Τραπεζα του Μόργκαν έληεν κοταν από τον χαρτόνι Στάνλεϋ μέλος του Skull and Bones. Σήμερα η τραπεζα αυτή ονομάζεται Μόργκαν-Στάνλεϋ

Ο Τέσλα δημιούργησε επίσης

Η στήση μνήσεως του Γεωργίου Β' σε στοά του Λονδίνου

τον πρώτο ιπτάμενο δίσκο ο οποίος εκινείτο με ωρεάν ενέργεια. Οι τέτοιες εκθέσεις την τεχνολογία του με αποτέλεσμα αυτή να διαρρεύσει στους ανώτερους κύκλους των αμερικανικών και βρετανικών μυστικών εταιρειών και διαμέσω αυτών να καταλήξει στις γερμανικές μυστικές εταιρείες θούλη και Βρίλ.

Ο Ροκφέλλερ συμμετείχε πάντα σε τεκτονικές ομάδες που σε ένα κατώτερο επίπεδο αποτελούσαν μία οικογένεια εξουσίας στην πραγματικότητα η οποία αληθινή εξουσία πίσω από την Στόντντ Όϊλ την κατέχουν οι Γουίτνι.

Ο Χάρνι Τέιν Γουίτνι ο οποίος εισήλθε στην οργάνωση Skull and Bones το 1894, στη συνέχεια δύο περιουσιών της Στόντντ Όϊλ από τις οικογένειες Πέιν και Γουίτνι. Ο Γουίλνι Κόλιν Γουίτνι παντρεύτηκε την Φλόρα Πέιν, κόρη του ταμεία της Στόντντ Όϊλ. Ο Χίμπερ Πέιν, οι Πέιν δεν ανήκουν στην Skull and Bones, προσθέτοντας όμως το δικό τους κομμάτι της Στόντντ Όϊλ στην συνολική περιουσία, έκαναν την περιουσία του Γουίτνι πολύ μεγαλύτερη.

Στα 1930 ο Λόζοτ Ντιν, πρόεδρος της Εταιρείας Ντιν, δήλωσε: «Τα συνθετικά ηθικά βράβια στην εφαρμογή τους στην κατασκευή ενός ευρέως φάσματος αντικειμένων, πολλή από τα οποία στο παρελθόν κατασκευάζονταν από φυσικά προϊόντα... Σκεφτείτε τις φυσικές μας πηγές. Ο χημικός βοήθησε στην προστασία των φυσικών πηγών αναπτύσσοντας συνθετικά προϊόντα για να βοηθήσει ή να αντικαταστήσει πλήρως τα φυσικά προϊόντα». («Αιχκή Μηχανική», Ιούλιος 1939).

Οι τραπεζικές εταιρείες της Γουίλ Στρίτ, Χάρριμαν, Γκαραντί Τραστ και Γιούνιον Μπάνκινγκ Κορπορέισον, ελέγχονταν από τους ελεύθεροτέκτονους και τα μέλη της οργάνωσης Skull and Bones, χρηματοδοτώντας και τους δύο μεγάλους πολέμους. Στην Σοβιετική Ε-

Πίστο με τεκτονική απεικόνιση των αδελφών του Μ. Νιπολέωντα.

νωση η τράπεζα Ρούσσοφσκιαν ελέγχονταν από την Γκαραντί Τραστ. Οι Σοβιετικοί δεν είχαν χρήματα. Οι

Καυκάσιοι ήταν πλούσιοι σε πετρέλαιο, οι Ρώσοι όμως δεν είχαν τα γεωτρήσιμα που χρειαζόνταν και τον αντίστοιχο εξοπλισμό για την εξόρυξη των πετρελίων.

Η ιστορία είναι μακρά και σύνθετη και ξεκινά με την βιομηχανία Ντρέσερ. Ο Χένρυ Ντιλ Μάθον και ο Χένρυ Πίτερ Ιαχόζ ήταν και οι δύο μέλη της Skull and Bones που μνησκον στο 1917 μαζί με τον Πρέσκατ Μπουκ, με αποτέλεσμα να κατευθύνουν οι Skull and Bones την βιομηχανία Ντρέσερ.

Ο Χένρυ Μάθον ήταν αυτός που έδωσε στον Τζωρτζ Μπουκ την πρώτη του δουλειά στην βιομηχανία Ντρέσερ. Η Ντρέσερ παρείχε τον εξοπλισμό γεώτρησης στους ρώσους και η Εταιρεία Χάρριμαν έλεγε το μαγνητικό της Γεωργίας. Η Μπάρνστεϊλ παρείχε τα γεωτρήσιμα και εκπαιδευτικούς Ρώσους στην γεωτρήση πετρελίου. Η Εταιρεία Μπάρνστεϊλ κατείχε το 75% της Μπάρνστεϊλ Ιντερνσιοναλ, στην οποία κύριοι μέτοχοι ήταν η Εταιρεία Χάρριμαν και η Εταιρεία Λη Χίγκενσον, που αντιπροσωπευόταν από τους Χάρριμαν και Φρέντερικ Γουίλντορν Άλνεν.

Ο Χάρριμαν μνησκον στους Skull and Bones στα 1913 και ο Άλνεν στα 1900. Ο τρόπος συνεταιρισμού ήταν ο Ευγένιος Στέντον, που εργαζόταν για την Γκαραντί Τραστ. Οι Skull and Bones έλεγχαν επίσης και την τράπεζα.

Η Γιούνιον Μπάνκινγκ Κορπορέισον ήταν προεξέχουσα στην οικονομική ανασύσταση της Γερμανίας. Συνιδρυτές της ήταν ο Τζωρτζ Χέρμπερτ Γουίκερ, ο πομπικός του Μπουκ, Πρέσκατ, ο Φρίτς Τίσεν και ο Γουίλνι Α. Χάρριμαν. Συμμετείχε επίσης το γραφείο της Νέας Υόρκης της Τζέιμς Στρίτ Τραστ.

Ιδιαίτερα αποκαλυπτικός, περί του ρόλου που διαδραμάτισαν οι μυστικές εταιρείες στην προέλαση του Α' Παγκοσμίου Πολέμου, μέσω των τραπεζικών κολλοσσών που ε-

χον υπό τον έλεγχό τους, είναι ο εκπρόσωπος της Μοντάνα, Τζ. Θόρκελσον, ο οποίος στις 19 Αυγούστου του 1940 είχε δηλώσει τα ακόλουθα: «Ήταν την χρονιά πριν τον Παγκόσμιο Πόλεμο, έναν πόλεμο στον οποίο εμπλεκόμαστε επίσημα όπως ο καθένας γνωρίζει στο 1917, αυτό όμως που κανείς δεν γνωρίζει είναι πως είχαμε ανάμειξη στον πόλεμο αυτό ήδη από το 1910, όταν η Εταιρεία του Τζ. Π. Μόργκαν άρχισε να χρηματοδοτεί την τριηνή Αντάντ. Η δήλωση αυτή προέρχεται από την μαρτυρία του ίδιου του Τζ. Π. Μόργκαν ενώπιον της επιτροπής της Γερουσίας που ερευνούσε την βιομηχανία πυρομαχικών».

Πράγματι, πίσω από τις μυστικές εταιρείες, δομείται ένα αόρατο εγκληματικό παρακίνητο, με τεράστια οικονομικά κέρδη και εξουσιαστικές επιδιώξεις. Ασφαώς και δεν είναι τυχαίο το γεγονός ότι σήμερα το έγκλημα, τα ναρκωτικά και οι συμφορές και γενικά η διαφθορά στην κοινωνία πλήττουν ολόκληρο τον δυτικό κόσμο. Η Βρετανική Εταιρεία των Ανατολικών Ινδιών είναι η μεγαλύτερη νομιμοποιημένη εταιρεία διακίνησης ναρκωτικών και σκληρών στον κόσμο.

Η CIA δεν είναι δυνατόν να διωχθεί για εγκληματικές της πράξεις εξαιτίας της έγκρισης που έχει από ένα υψηλότατο επίπεδο. Οι μυστικές υπηρεσίες που είναι όλες δομημένες πάνω στον ελεύθεροτέκτονισμό, ελέγχουν το διεθνές κύκλωμα.

Οι βρετανικές μυστικές υπηρεσίες που εργάζονται για τους ελεύθεροτέκτονους, δραστηριοποιούνται κατά τρόπο ώστε να μην μπορεί κανείς να ανταγωνιστεί την αυτοκρατορία των ναρκωτικών που αυτές έχουν στήσει και κατευθύνουν. Έχουν δημιουργήσει ολόκληρες τραπεζές από τους ελεύθεροτέκτονους, οι οποίες δέχονται καταθέσεις ύποπτης προέλευσης και ξεπλένουν τα ναρκωτικά από τις διεθνείς οικονομίες.

Αποψη από τον αποκρουστικό διακόσμηση του λεγόμενου «Κοιτίσινου θαλάμου» η διακοσμητική του διαστήματος εκείνου, στο οποίο ο υποψήφιος προς μνησκον, εισέρχεται για να συντάξει την τεκτονική του διαθήκη.

Την ίδια εποχή που η Κίνα με μια πλημμυρίδα οπίου που εισεβαλλε στην χώρα μετά την επιβολή του ελεύθερου εμπορίου στην Κίνα

από την Μεγάλη Βρετανία. Υπάρχουν ναρκωτικά στους δρόμους της Αμερικής σήμερα και όλη στο κέρμα των εγκλημάτων, διότι έτσι θέλουν οι ελεύθεροτέκτονες. Θυμηθείτε το ρητό τους: AD ORDO UB CHAO (Τόση από το χάος). Ποιός πιστεύετε πως κατασκευάζει και διακινεί τα όπλα; Ποιός προωθεί τα εργοστηριακά ναρκωτικά; Ποιός ελεγχεται από το εμπόριο του θανάτου; Να υπενθυμίσουμε ότι μετά την κατάληψη του Αφγανιστάν από τα αμερικανικά στρατεύματα το 2001, η παραγωγή οπίου εξακοντίστηκε στο ύψος.

Εκεί υποστηρίχθηκε έντονα ότι ο Αδόλφος Χίτλερ ήλμβανε πληροφορίες από τους ελεύθεροτέκτονους, χωρίς να το γνωρίζει ότι οι κύκλοι που διακινούσαν τις πληροφορίες ήταν τεκτονικοί. Οι ελεύθεροτέκτονες επιχείρησαν να διαβρώσουν τις γερμανικές μυστικές υπηρεσίες με ανθρώπους τους και τότε ο Χίτλερ αντεπεσθή στην διείσδυση των τεκτονικών στον ευαίσθητο αυτό τομέα. Δημιουργώντας αυτόνομη πολυηλεκτρική υπηρεσία πληροφοριών εντός του κομμουνιστικού του στρατού των Ές-Ες.

Ο Χίτλερ μόλις προχώρησε πολύ παραπέρα, θέτοντας τον τεκτονισμό σε διωγμό σε ολόκληρη την Ευρώπη, ακριβώς διότι είχε επιγνώση των συνωμοτικών του δραστηριοτήτων και εξουσιαστικών σκοπών εκ του αφανούς. Εφάρμοσε μόλις σε σημείο να αποτελέσει αληθινή απειλή για την εβραϊοτεκτονική δομή εξουσίας, η οποία στράφηκε παγκοσμίως ριζοσπάστως εναντίον του. Κατ'ανάλογο έπραξαν οι τέκτονες και με τον Ναπολέοντα Βοναπάρτη.

Εν τέλει υπάρχουν στοιχεία τα οποία αποδεικνύουν ότι μία σειρά καταδικών στα πλαίσια της δικής της Νυρεμβέργης έγιναν προκειμένου να εκδιωχθούν οι εθνικοσοσιαλιστές εκείνοι αξιωματούχοι που καταδίωξαν τους εβραϊοτέκτονες.

ΤΕΚΤΟΝΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΑΝΑΡΧΙΑ

Οι σχέσεις του τεκτονισμού με το αναρχικό και κομμουνιστικό κίνημα, είναι ιστορικά γνωστές, ιδίως από το γεγονός ότι μέσα στις στοές γεννήθηκε το κίνημα με την παραπληθυντική επωνυμία «Πεφωτισμένοι» του εβραίου Αδάμ Βαϊσάουιτ, ένα ρεύμα αναρχικό-ανατρεπτικό με σαφή μηδενιστικό προσανατολισμό, στόχος του οποίου ήταν η καταστροφή των εθνικών και κοινωνικών δομών. Δεν είναι τυχαίο το γεγονός ότι της μπολσεβίκικης επανάστασης του 1917, κατά την οποία συγκροτήθηκαν τα επαναστατικά συμβούλια - Σοβίετ, αποτελούμενα σε βαθμό άνω του 90% από τέκτονες και τέκτονα Κερένσκι. Ωστόσο, για του λόγου το αληθές, και για να μην θεωρηθεί ότι διαφημούμε από εμπάθεια ή προκατάληψη τους τέκτονες, θα παραχωρήσουμε τον λόγο σε έναν ενεργό τέκτονα, τον Ανδρέα Ριζοπουίδη, για του αποθανώντος Μεγάλου Γραμματέα της Μεγάλης Στοάς της Ελλάδος, παραθέτοντας ένα απόσπασμα ομιλίας του, επ' αυτού του θέματος, το οποίο δημοσιεύθηκε στο περιοδικό «Πυθαγόρας», που αποτελεί ως γνωστόν, όργανο της Μεγάλης Στοάς. Κατά την αυτή, να θέσουμε το ερώτημα, τι σχέση μπορεί να έχει μια οργάνωση, η εσωτερική λειτουργία της οποίας διέπεται από το στοιχείο της τάξεως, εξ' ου και ο αυτοπροσδιορισμός της ως Τάγμα, με την αναρχία, εάν όχι συνωμωτικές-ανατρεπτικές, οπότε δικαίως κατηγορείται ο τεκτονισμός ως μυστική εταιρεία;

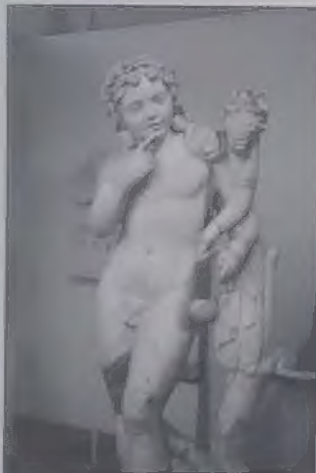
ΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ ΤΟΥ ΑΝ. ΡΙΖΟΠΟΥΛΟΥ

Ο αναρχισμός με τη σημερινή του πολιτική έννοια είναι γέννημα του 18ου αιώνα, έχει όμως τις ρίζες του στην αρχαιότητα ως τις παρυφές των μύθων... Στους θεωρητικούς του αναρχισμού, περιλαμβάνονται οι αδελφοί (τέκτονες): Προυττόν, Μασκούιν και Ρελίου, που υποστήριζαν τον απόλυτο ή αναρχικό σοσιαλισμό. Ο κόμης Τορσάι, απόστολος της μη βίας και των συνειδησιακών αντιρροποιών. Ο αδελφός Ερρίκο Ματτάεστα, συγγραφέας της «Αναρχίας». Ο πρίγκιπας Π. Κρονστέιν, συγγραφέας με ταξιδύ δόλων, της «Αναρχικής Ηθικής». Ο αδελφός Τσαρλς Ματτάο, συγγραφέας της «Φιλοσοφίας της Αναρχίας» και συγγραφέας του «Ελευθερού Έρωτα». Ο αδελφός Χαν Ράινερ, συγγραφέας του βιβλίου «Το Έγκλημα της υποαχής». Ο αδελφός Ροβ Ρόμπιν, πρωτοπόρος του νεομαρξιστικού και της αναρχικής εκπαίδευσης. Ο αδελφός Αύγουστος Μπλανκί, ιδρυτής του λεκταριστικού αναρχισμού και άλλων.

Ο αδελφός Λεό Καμπιόν, γνωστός αναρχικός του αιώνα μας, υποστηρίζει στα βιβλία του «Οι αναρχικοί στον Ελευθεροτεκτονισμό ή οι αναρχικοί κρίκοι της τεκτονικής αλυσίδας» ότι ο Τεκτονισμός είναι, αν όχι ο μοναδικός, ένας από τους ελάχιστους οργανισμούς όπου ο οποσδήποτε της απόλυτης ελευθερίας και ο αναρχικός μπορούν να ανή-

κουν χωρίς να εγκαταλείψουν τις πεποιθήσεις τους.

Στη συνέχεια αναφέρεται στους τέκτονες και τους αναρχικούς και τονίζει δύο σημεία: Όπως δεν μπορεί να κρίνει κανείς τον Τεκτονισμό από την συμπεριφορά ορισμένων τεκτόνων, έτσι δεν πρέπει να κρίνει και την Αναρχία από ορισμένους αναρχικούς. Επισμαίνει δε ότι δεν

Αρκαράτης, η θεότητα της μυστηριακής αιγής.

γίνεσαι κανείς αναρχικός χάρη σε μία δήλωση, όπως δεν γίνεται και τέκτων επ' όσον απλώς έχει υποστεί κάποια τελετή μύησης. Αλλά τι δίνει στον αδελφό Καμπιόν το δικαίωμα να συνδέει τον Τεκτονισμό

με την αναρχία;

Οι περισσότεροι θεωρητικοί αναρχικοί είναι έτοιμοι να συνυπογράψουν τις περισσότερες από τις θεμελιώδεις αρχές του Τάγματος. Ιδιαίτερα τα ακόλουθα σημεία:

III. Εργάζεται αδιαλείπτως υπέρ της πρόοδου και της ηθικής και πνευματικής αναβάσεως της ανθρωπότητας δια της εφηνικής και βαθμιαίας ανυψώσεως του Ατόμου.

IV. Ως ύπατον αγαθόν ο ελευθερός τέκτων θεωρεί την ελευθερίαν σκέψης και συνειδήσεως.

V. Οι Ελευθεροτέκτονες προσβέβουν ότι οι άνθρωποι, οιαδήποτε και αν χωρίζη αυτούς διαφορές πνευματικών ή υλικών προσόντων, καταγωγής, κοινωνικής θέσεως, εθνικότητας, φυλής, χρώματος, γλώσσας ή θρησκείας, γεννώνται ελεύθεροι, έχοντες τα αυτά δικαιώματα.

Το μόνο πρόβλημα που μπορεί να έχουν ορισμένοι αναρχικοί στην Ελλάδα θα ήταν η αρχή περί υπέρθεως Θεού και της αθανασίας της ψυχής. Στις χώρες όμως όπου εφαρμόζονται τα Αρχαία Καθήκοντα ως οδηγός υπάρχει διέξοδος. Συγκεκριμένα γράφει ο Άντερσον: «Ο Τέκτων αν κατονοεί την Τέχνην ποτέ δεν θα είναι ένας μωρός αθεϊστής ούτε ελευθεριάζων άθρησκος». Αυτό έχει ερμηνευτεί ότι δεν αποκλείει τους μη μωρούς και μη ελευθεριάζοντες. Αλλά ως μην ξεφεύγουμε από το θέμα. Αλλάστε το θέμα της εισδοχής εξαρτάται και από τη συνείδηση του συγκεκριμέ-

νου ατόμου και τις απαντήσεις που θα δώσει στο σχετικό ερωτηματολόγιο. Στη δε Γαλλία έχει πόψει από χρόνια να αποτελεί λόγο απόρριψης της αίτησης ενός τέκτονος να γίνει μέλος στο κομμουνιστικό κόμμα και ενός κομμουνιστού από το να μνησθεί στον Τεκτονισμό ή άλλη τους ιδιότητα.

Αλλά ως επανέλαβουμε στον Τεκτονισμό. Ένας αναρχικός μπορεί να ορκισθεί στην πορεία του στον Συμβολικό Τεκτονισμό και να φθάσει ως τους λεγόμενους επιγενομένους βαθμούς του σκωτικού τύπου, χωρίς να αντιμετωπίσει πρόβλημα συνειδήσεως. Μάλιστα σε ορισμένους όρκους θα βρει πολλά σημεία που φαίνονται σαν να έ-

χουν γραφτεί από τους μεγάλους αναρχικούς ή σοσιαλιστές συγγραφείς. Παραθέτω ένα χαρακτηριστικό κείμενο: «Ουδέποτε και δια να σώσω την ζωή μου δεν θα συνθηκολογήσω και ουδέποτε θα υποταχθώ εις οιονδήποτε δεσποτισμόν υλικόν, όστις υφάρηζει και καταχράται την κυβερνητικήν δύναμιν δια να καταθλίβει και να υποδουλώνει τους ανθρώπους...» «Ουδέ θα υποταχθώ ποτέ εις οιονδήποτε διανοητικόν δεσποτισμόν όστις δεσμεύει τας συνειδήσεις, προσδένει την ελευθεράν σκέψιν και θεωρεί ως μισαρών έγκλημα τας ενουσιότητες ήσυχας και τους ειδικρείς και τιμίους διαταγμούς».

Το 1930 το γαλλικό αναρχικό περιοδικό «Revue Anarchiste» δημοσίευσε σε σειρά τευχών μία έρευνα για τις σχέσεις αναρχισμού και τεκτονισμού. Στην έρευνα παρουσιάστηκαν απόψεις τεκτόνων αναρχικών και αναρχικών που αντιτίθεντο στον τεκτονισμό. Αποσπώ ορισμένα από όλα γραφτικά.

Έγραφε ο αδελφός Ρενέ Βαφρό: «Παρά το γεγονός ότι η πλειοψηφία των δημοκρατών τεκτόνων δεν πιστεύουν στην δυνατότητα δημιουργίας μιας αναρχικής πόλης, αυτό δεν σημαίνει ότι είναι ασυμβίβαστη η τεκτονική ιδιότητα με τον αναρχισμό. Και οι δύο δύνανται να βρουν στην ανθρώπινη προ-

σωπικότητα. Οι δημοκρατικές θεωρίες του τεκτονισμού είναι αντίθετες προς τους εκθροούς της ελευθερίας και όχι σε αυτούς που ισορροπών την ιδέα της ελευθερίας στα άκρα... Τα τεκτονικά ιδεώδη δεν αντιτίθενται σε ορισμένες μορφές αναρχισμού, ή στην ιδέα της απόλυτης ελευθερίας».

Ο αδελφός Μάριος Λεπάζ έγραφε: «Κοινωνιολογικά είμαι αναρχικός. Φιλοσοφικά είμαι τέκτων». Και ο ίδιος υπερασπισμένος των τεκτόνων έγραφε: «Υπάρχουν τρία είδη τεκτόνων. Οι αριθμιστές, οι ανόητοι και οι ειλικρινείς. Ο Τεκτονισμός, όμως, είναι ένας». Και τελειώνει: «Ο Τεκτονισμός εργάζεται στο ιδεολογικό επίπεδο, η αναρχί-

ΠΟΡΤΡΑΙΤΑ ΤΕΚΤΟΝΩΝ ΑΝΑΡΧΙΚΩΝ

Ας δούμε λίγο παραπάνω στοιχεία για ορισμένους αδελφούς που είναι περισσότερο γνωστοί για την αναρχική παρά για την τεκτονική τους ιδιότητα.

Πιερ Ζοζέφ Προυττόν. Μυήθηκε στις 8.1.1847 στη Στοά Sincinthe Parfaite Union et Constante Amitie Rieuses

στην Ανατολή Μνεζανόν της Γαλλίας. Σε συνεδρίαση της Στοάς το 1926, ο πριτορός της, αναφερόμενος στον Προυττόν, είπε: «Δε γνωρίζουμε τους λόγους που έκαναν κάποιον να πει για τον Προυττόν, ξεβόταν ιδιαίτερα την προσωπικότητά του, ώστε να μη συμμετέχει σε οποιαδήποτε οργάνωση. Μπορούμε να υποθέσουμε λοιπόν ότι ο φίλος των δυστυχεμένων, ο υπέρμαχος των ιδανικών και της δικαιοσύνης, ο ερευνητής της αλήθειας και του κάλλους, γνώριζε ότι εισερχόμενος στον Τεκτονισμό, δεν αλληλοπληρούσε την προσωπικότητά του, και ότι παρέμεινε, όπως όλοι μας, ο εαυτός του».

Σε αυτό με τη μύηση του αδελφού...

Ο αδελφός Ανρί Λαφονταίν επισημαίνει ότι στις Στοές προετοιμά-

στην Ανατολή Μνεζανόν της Γαλλίας. Σε συνεδρίαση της Στοάς το 1926, ο πριτορός της, αναφερόμενος στον Προυττόν, είπε: «Δε γνωρίζουμε τους λόγους που έκαναν κάποιον να πει για τον Προυττόν, ξεβόταν ιδιαίτερα την προσωπικότητά του, ώστε να μη συμμετέχει σε οποιαδήποτε οργάνωση. Μπορούμε να υποθέσουμε λοιπόν ότι ο φίλος των δυστυχεμένων, ο υπέρμαχος των ιδανικών και της δικαιοσύνης, ο ερευνητής της αλήθειας και του κάλλους, γνώριζε ότι εισερχόμενος στον Τεκτονισμό, δεν αλληλοπληρούσε την προσωπικότητά του, και ότι παρέμεινε, όπως όλοι μας, ο εαυτός του».

Σε αυτό με τη μύηση του αδελφού...

φού Προυντόν αναφέρεται και η ακρόαση ημεπομέρεια από τον ίδιο τον Προυντόν στα απομνημονεύματά του (de la justice dans la Revolution et dans l'Eglise). Στο διασκεπτήριο έδωσε τις ακρόασεις απαντήσεις στα ερωτήματα. Ποιο το καθήκον προς τους ομοίους σου; Δικαιοσύνη σε όλους τους ανθρώπους. Ποιο το καθήκον προς την Πατρίδα; Αφοσίωση. Ποιο το καθήκον προς τον Θεό; Ο πόθος!

Ο αδελφός Αλεξ Μελιόρ σχολιάζει σχετικά: «Αυτό που τόνισε ο αδελφός Προυντόν με τόσο έντονο τρόπο δεν ήταν αδελφός με τη συνήθη έννοια της λέξης, αλλά αντιδότης, σύμφωνα με τη φιλοσοφία του».

Μηηκε στη Στοά με το κόλλυμμα των μοτιών και επασκοπούθησε έντονη συζήτηση για την απονιότη του. Μετά το τέλος της συζήτησης η Στοά αποφάσισε την αποδοχή του και συνεκίστασε η Μήληση. Την προσηύνηση των νεομνητών έκανε ο Εξάδελφος του Προυντόν, Μελέχιος.

Ο Προυντόν παρμένει μαθητής. Έγραψε σχετικά σε ένα γράμμα του το 1861: «Έχω μόνο το βαθμό του μαθητή γιατί οι αναταράξεις της ζωής μου (αναφέρεται σε συνεχείς φυλακίσεις και εξορίες του) δε μου επέτρεψαν να προχωρήσω στη Στοά. Έχω, όμως, ακόμα την κατήχηση του βαθμού». Ο αδελφός Προυντόν μετέστη στην Αιώνια Ανατολή στις 19.12.1864.

1845. Όταν βρισκόταν το 1864 στο Τορίνο και φοιτούσε στη Στοά II Progresso Sociale, κατείχε τον 32ο βαθμό. Στη Στοά είχε κάνει και ομιλίες για τον αναρχισμό και είχε γράψει και μία κατήχηση του σύγχρονου Ελευθεροτεκτονισμού.

Πολιτικά, ενώ συμμετείχε με τον Μαρξ το 1864 στην Πρώτη Διεθνή, δε δεχόταν τον αυταρχισμό του μαρξισμού και ίδρυσε τη δική του αναρχική ομοσπονδία, την Federation Jurassienne.

Ο αδελφός Μπακούνιν μετέστη στην Αιώνια Ανατολή το 1876.

Οι αδελφοί Ρεκλάου. Η οικογένεια Ρεκλάου έβγαλε τρία αδέρφια

της Στοάς Les Elus d' Hiram στο Παρίσι. Ο Αδελφός Σεβαστιανός Φωρ γεννήθηκε στις 6.1.1853. Το 1888 έγινε τέκτων και την ίδια περίοδο εγκατέλειψε τις άλλες του πολιτικές απασχολήσεις και συνταχίστηκε με τον Μπακούνιν και τους αδελφούς Ρεκλάου. Συμφυέθηκε και χώρισε γρήγορα γιατί οι συγγενείς της γυναίκας του είχαν ενδοκηθεί που παντρεύτηκε αναρχικό, τέκτονα και ελευθεροφρόνα. Η σύζυγός του όμως συνέχισε να τον παρακολουθεί σε όλες του τις μετακινήσεις και τελικά έζησαν μαζί τα τελευταία χρόνια της ζωής του.

Από τον Τεκτονισμό αποχώρησε το 1914, μαζί με άλλους αναρχικούς. Η διαφωνία του συνίστατο στο γεγονός ότι ο γαλλικός Τεκτονισμός είχε πάρει θετική στάση για την είσοδο στον Πόλεμο της Χώρας. Ο αδελφός Φωρ μετέστη στην Αιώνια Ανατολή στις 11.7.1942. Μπορώ να συνεχίσω για αρκετές ώρες αναφέροντας αναρχικούς τέκτονες και περιστατικά από την τεκτονική και αναρχική ζωή τους. Μερικά ονόματα τα ανέφερα ήδη στην αρχή. Θα περιοριστώ μόνο σε ένα ενδιαφέρον περιστατικό

που αφορά τον αδελφό Βησάλμυρο Ουλιάνοφ, ο οποίος όμως δεν ήταν αναρχικός. Ο Ουλιάνοφ ήταν μέλος της Στοάς L'Union de Belleville στο Παρίσι και τα οικονομικά του ήταν πάντα περιορισμένα. Ένα βράδυ ζήτησε δανεικά από τον αδελφό Μοντεχους, ο οποίος του είπε: «Είσαι άτυχος Βησάλμυρε γιατί μου ζητάς δανεικά το βράδυ, οπότε με έχουν προλάβει άλλοι». Αντιμετωπίζοντας, όμως, την απογοήτευση του Ουλιάνοφ, έβγαλε από την τσέπη του ρολόι του και το έδωσε λέγοντας: «Δώστω στο ενεχυροδανειστήριο και θα βολευτείς».

Ο Ουλιάνοφ ήταν μέλος της Στοάς L'Union de Belleville στο Παρίσι και τα οικονομικά του ήταν πάντα περιορισμένα. Ένα βράδυ ζήτησε δανεικά από τον αδελφό Μοντεχους, ο οποίος του είπε: «Είσαι άτυχος Βησάλμυρε γιατί μου ζητάς δανεικά το βράδυ, οπότε με έχουν προλάβει άλλοι». Αντιμετωπίζοντας, όμως, την απογοήτευση του Ουλιάνοφ, έβγαλε από την τσέπη του ρολόι του και το έδωσε λέγοντας: «Δώστω στο ενεχυροδανειστήριο και θα βολευτείς».

Οι αδελφοί Ρεκλάου ήταν μέλη

πολλά χρόνια μετά και ενώ είχε ξεχάσει το περιστατικό, ο αδελφός Μοντεχους έλαβε εκ μέρους του Προέδρου του Κ.Σ. της Ε.Σ.Σ.Δ. ένα θαύματα χρυσό ρολόι για να αντικαταστήσει αυτό που είχε παραμείνει στο ενεχυροδανειστήριο.

Ο Αδ. Ουλιάνοφ ήταν τώρα περισσότερο γνωστός με το ψευδώνυμο Λένιν! Αυτό που δεν είναι γνωστό αν το ρολόι είχε τριγωνικό σχήμα, όπως συνήθιζόταν για τα ρολόγια τότες των τεκτόνων εκλείνουν την εποχή.

Στην Ισπανία ιδρύθηκε το 1910 η Confederacion Nacional del Trabajo και το 1927 η Federacion Anarquista Iberica. Και στις δύο αυτές αναρχικές οργανώσεις που έπαιξαν σημαντικό ρόλο στην προ-φρανκική περίοδο, πολλοί από τα ιδρυτικά μέλη ήταν τέκτονες. Δύο μάλιστα από αυτούς, οι Vincente Ballester και Sanchez Rosa τουφεκίστηκαν από τους φρανκιστές.

ΑΝΑΡΧΙΚΟΙ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Ας ελθουμε τώρα σε λίγο πιο επικινδύνο έδαφος. Όπως είναι γνωστό οι δονήσεις είναι ισχυρότερες όσο πιο κοντά βρισκόμαστε στο επίκεντρο. Έτσι, ως τώρα μπορούσαμε να αντιπαρέθωμε τους Γάλλους, Ιταλούς, Βρετανούς, Ρώσους, Γερμανούς και Ισπανούς αναρχικούς. Τι γίνεται την ίδια περίοδο στην Ελλάδα;

Δανειζομαι στοιχεία από το βιβλίο του Μκ. Δημητρίου «Το ελληνικό Σοσιαλιστικό Κίνημα». Πρώτος τόμος: «Από τους Ουτοπιστές στους Μαρξιστές». Γράφει λοιπόν ο Δημητρίου: «Σε πολλές περιοχές της Ελλάδας γινόντουσαν εξορίες οι αναρχικές ιδέες την τελευταία δεκαετία του 19ου αιώνα.

Τέσσερις είναι οι βασικές τάσεις αναρχοσυνδικαλισμός, αγροτικός αναρχισμός, χριστιανοαναρχισμός και η ατομική τρομοκρατία. Και σε

άλλη σελίδα: «Την περίοδο 1893-95 υπήρχαν δέκα περίπου σοσιαλιστικές, αναρχικές και ουτοπιστικές τάσεις». Και επισημιάει δύο που μας ενδιαφέρουν:

«1. Θεοσοφιστές και ουτοπιστές οπαδοί του Πλάτωνα Δρακούλη. 2. Σοσιαληστριώτες που ζητούν την εξέγερση των υποδουλωμένων Ελλήνων, εκδίδουν τη βραχύβια εφημερίδα «Νέος Σοσιαλισμός» στην οποία στεγάζονται και αναρχιστές».

Παράλληλα είναι πασίγνωστος και ο αναρχοσοσιαλιστής Ρόκκος Χολιάς.

Αν υπήρχε δυνατότητα έρευνας σε τεκτονικά αρχεία ίσως να εντονίζαμε και άλλα ονόματα τεκτόνων

αναρχικών ή σοσιαλιστών, αλλά δυστυχώς τα σχετικά αρχεία καταστράφηκαν κατά τη διάρκεια του τελευταίου Πολέμου.

Ο αδελφός Πλάτων Δρακούλης γεννήθηκε το 1858 και μετέστη στην Αιώνια Ανατολή το 1932. Μυήθηκε στη Στοά Ευθαγόρας την 10.12.1883 και έγινε και διδάσκαλος. Το 1884 δημοσιεύτηκαν μεταφράσεις του στο περιοδικό «Ευθαγόρας» που εξέδιδε η ομώνυμη Στοά.

Μετέφρασε στα ελληνικά βιβλίο του Κροπότκιν και το 1885 εξέδωσε την εφημερίδα «ΑΡΔΗΝ» (Μηνιαίο φύλλον των ανθρωπίνων συμφερόντων). Ηγήθηκε του αναρχοσυνδικαλισμού και είναι γνωστός

και για τις υγιεινιστικές του θεωρίες. Είχε στενή σχέση με τη «Σοσιαλιστική Αναρχική Επαναστατική Προπαγάνδα» που λειτουργούσε στο Λονδίνο. Στο Λονδίνο πέθανε και πολλά χρόνια ως καθηγητής ελληνικών στην Αμερική.

Ο αδελφός Ρόκκος Χολιάς γεννήθηκε το 1830 και μετέστη στην Αιώνια Ανατολή το 1890. Δεν μπόρεσε να εντοπισώ πότε μυήθηκε ο αδελφός Χολιάς, πάντως το 1881 ήταν πρόεδρος του παρορητήματος Πατρών του τεκτονογενούς σωματείου «Ρήγας Φεραίος» και όταν ιδρύθηκε η Στοά Ευθαγόρας απετέλεσε μέλος της. Θα πρέπει να ήταν μέλος της Στοάς Αρχιμήδης που λειτουργούσε στην Πάτρα.

Ο Χολιάς ήταν οπαδός των θεωριών του Ίσιν Σιμόν, οισιμοιστής όπως αποκαλούνταν.

Όπως όταν αναφερόμουν στους αλλοδαπούς αναρχικούς παριέλαβα και ένα ημιόσχετο επεισόδιο με τον Λένιν, έτσι θα κλείσω και αυτό το κομμάτι, με μία αντίστοιχη μη άμεση συνδεόμενη πληροφορία.

Ένας ησυχαστής φιλόσοφος και λογοτέχνης είναι ο Νίκος Καρβουνής. Ο αδελφός Καρβουνής γεννήθηκε το 1880 στην Ιθάκη. Από τους σημαντικότερους συγγραφείς του Τεκτονισμού και της Θεοσοφίας, διετέλεσε το 1931 Μέγας Στεγαστής της Μεγάλης Στοάς της Ελλάδας.

Αργότερα, έλαβε μέρος στην αντίσταση με το ΕΑΜ. Έγραψε μάλιστα και το γνωστό εμβατήριο «Βροντοί ο Όλυμπος».

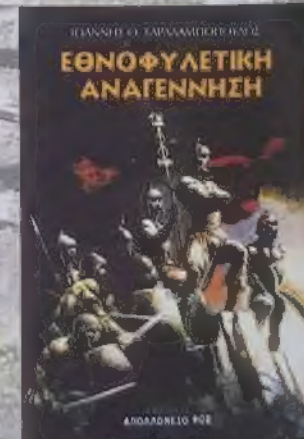
Μετέστη στην Αιώνια Ανατολή το 1947 έχοντας διαρρήξει όλους τους δεσμούς του με τον Τεκτονισμό και τη Θεοσοφία.

Όπως γράφει η Elizabeth Browning «Ίσως το όνομά του και σημειώστε μία ακόμα χαμένη ψυχή. Μία ακόμα οδός στον άνθρωπο και μία προσβολή του Θεού».

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΑΠΟΛΛΩΝΕΙΟ ΦΩΣ

ΒΙΒΛΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟ

**ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΗ: ΤΗΛ. 6939/39.87.82
ΚΑΙ ΣΤΑ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ: ΠΡΩΤΟΠΟΡΙΑ, ΠΟΛΙΤΕΙΑ,
ΠΑΤΑΚΗΣ, ΧΡΙΣΤΑΚΗΣ, ΣΙΜΟΣ, ΕΣΤΙΑ**